

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΔ' - ΤΕΥΧΟΣ 8 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης,
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσης δοκιμίων
Βασίλειος Δ. Τζέρπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπόνης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
<http://www.apostoliki-diakonia.gr>

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζιας
Πρωτομαγιάς 3, Κρουονέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ	587	
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	591	
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ		
<i>Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,</i>		
Ἐπιστολὴ συμπαραστάσεως	592	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου,		
Συγχαρητήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Κ. Καραμανλῆν	594	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου,		
Εὐχητήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. Λεωνίδαν Κύρκον	594	
ΜΗΝΥΜΑΤΑ		
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου,</i>		
Εὐχὴ γιὰ τὴν κατάπαυση τῶν πυρκαϊῶν	595	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου,		
Πρὸς τὸ Θ' Πανελλήνιο Θεολογικὸ Συνέδριον τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων	596	
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ		
Συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Β' Διεθνὲς Συνέδριον Ὁρθοδόξου Νεολαίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου		602
Θ' Πανελλήνιον Λειτουργικὸν Συμπόσιον	604	
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ		
Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ καταστροφικαὶ πυρκαϊαὶ	607	
ΜΕΛΕΤΑΙ		
<i>Βασιλείου Στυλ. Καραγεώργου,</i>		
Κριτικὴ Ἀνάλυση τοῦ Βιβλίου τῆς Ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ (Μέρος Α')	609	
ΕΚΔΗΜΙΑΙ	619	
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ		
<i>Ἀναργύρου Ἀναπλιότη,</i>		
Ὁ κοινωνικὸς διάλογος μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν γιὰ τὴν εὐθανασία καὶ ἡ νομικὴ του σημασία στὰ πλαίσια τῆς ἑλληνικῆς ἔννομης τάξεως	620	
ΣΥΝΕΔΡΙΑ		
Πορίσματα τοῦ Θ' Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνεδρίου	623	
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ		
<i>Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου</i>	625	
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	628	
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	631	
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	647	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	661	

**ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**

**ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 151η**

(1.9.2007 ἕως 31.8.2008)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΕΚ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

- † Ὁ Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας
κ. Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιος
- † Ὁ Καρπενησίου κ. Νικόλαος
- † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης
κ. Εὐστάθιος
- † Ὁ Ἡλείας κ. Γερμανὸς

**ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ**

- † Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμα-
ριάς κ. Προκόπιος
- † Ὁ Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιππῶν καὶ
Γηρομερίου κ. Τίτος
- † Ὁ Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος
- † Ὁ Γρεβενῶν κ. Σέργιος
- † Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν
κ. Διονύσιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

151ης Συνοδικῆς Περιόδου

1. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Προκόπιος.

2. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιος.

3. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος.

4. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Διονύσιος.

5. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

6. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος.

7. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος.

8. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος.

9. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τοῦ Τύπου, τῶν Δημοσίων Σχέσεων καὶ τῆς Διαφωτίσεως:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτος.

10. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος.

11. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποιᾶς:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

12. *Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος.

Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Δ.Ι.Σ.: Ὁ Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς.

A. ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς:

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Προκόπιος.

Τακτικὰ Μέλη:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος.

3. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Διονύσιος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

B. ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον: Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Τακτικὰ Μέλη:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιος.

5. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος.

6. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Διορίζονται 2 Συνοδικοί ἐπὶ ἐνιαυσίῳ θητεία μετ' ἰσαριθμῶν Ἀναπληρωματικῶν Μελῶν.

Ἄρθρον 4 παράγρ. 1 τοῦ Ν. 976/46 (Φ.Ε.Κ. 58, τεύχος Α' 21.2.1996).

Τακτικὰ Μέλη: 1) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, 2) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος.

Ἀναπληρωματικὰ Μέλη: 1) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος, 2) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.

Διορίζονται ἐπὶ ἐνιαυσίῳ θητεία:

α) Ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου, πρῶτος τῆ τάξει ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ

β) 1 μέλος ἐκ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Υ.Α./Φ. 60/2 τῆς 1.2.93 (Φ.Ε.Κ. 83, τ. Β' 19.2.93).

Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ἀναπληρωτὴς Προέδρου: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιος.

Τακτικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

1. Α.Υ.Σ.Ε.

1. Ἄρθρον 42 παράγρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977.
2. Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977.
3. Ἄρθρον 5 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.
4. Ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 38/1988.
5. Ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ 38/1988 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 167/2005 Κανονισμοῦ.
6. Ἄρθρον 14 παράγρ. 2 τοῦ Ν. 3149/2003 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 2, παράγρ. 2 τοῦ Ν. 2993/2002.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιος.

Ἀναπληρωτὴς: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος.

Μέλη: 1. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 3. Ὁ Ἐντιμολογιώτατος κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος, Ἐπιτ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. 4. Ὁ Ἐντιμώτατος κ. Κωνσταντῖνος Πυλαρινός, Γενικὸς Διευθυντὴς Ε.Κ.Υ.Ο. 5. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Κωνσταντῖνος Ροδόπουλος, Ὑπάλληλος τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Χρῆστος Γκόγκος, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀναπληρωταί: 1. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Μᾶρκος Βασιλάκης, Α' Γραμματεὺς - Πρακτικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Ὁ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. κ. Λεωνίδης Ψαριανός, Διευθυντὴς Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 3. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Δημήτριος Καπετσῶνης, Ἐπίτιμος Ἐφέτης. 4. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Ἀντώνιος Ἀβραμιώτης, Διευθυντὴς Διοικήσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. 5. Ἡ Ἐρίτιμος κ. Παρασκευὴ Σαμοθρακίτου, Ὑπάλληλος τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. Ἡ Ἐρίτιμος κ. Εἰρήνη Λιγνοῦ, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γραμματεὺς: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Εὐάγγελος Καρακοβούνης, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτὴς Γραμματεὺς: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Τσοῦτσος, Ὑπάλληλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Κ.Ε.Υ.) ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

(Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις).

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 1, παράγρ. 2, 3 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

Μέλη: 1. Ὁ Αἰδεσ. Πρωτοπρ. κ. Λεωνίδης Ψαριανός, Διευθυντῆς Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Διονύσιος Σταθουλόπουλος, Ὑπάλληλος τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἀναπληρωταί: 1. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Λεωνίδας Δρόλας, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Δημήτριος Τίκας, Ὑπάλληλος τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Γραμματεὺς: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Ἀντώνιος Κουσανᾶς, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτῆς Γραμματεὺς: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Βασίλειος Σώρρας, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

3. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

(Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις).

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος.

Μέλη: 1. Ἡ Ἐρίτιμος κ. Ἀναστασία Ποντίκα, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Μ. Ἀττικῆς. 2. Ἡ Ἐρίτιμος κ. Ἐλένη Καπετανάκη, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Ἀναπληρωταί: 1. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Ἐμμανουήλ Μερινός, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. 2. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Χρῆστος Παπακώστας, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γραμματεὺς: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Νικόλαος Τσῶλος, Ὑπάλληλος τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἀναπληρωτῆς Γραμματεὺς: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Θεό-

δωρος Γαρδούνης, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΤΥΧΩΝ (2008) ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος.

Μέλη: 1. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Πατρίκιος Καλεώδης, Διευθυντῆς τοῦ Γραφείου Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. 2. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος Ματθαῖος, Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Λουκά Ἀθηνῶν. 3. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Σεραφεῖμ Καλογερόπουλος, Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου. 4. Ὁ Ἐλλογμ. κ. Γρηγόριος Στάθης, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου - Μουσικολόγος.

Γραμματεὺς: Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Πλάτων Κρικρῆς. Γενικὸς Ἐπιμελητῆς τῆς Ἐκδόσεως τῶν «ΔΙΠΤΥΧΩΝ»: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Διονύσιος Μπιλάλης.

ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 31/1971.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος.

Μέλη: 1. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. 2. Ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Μᾶρκος Βασιλάκης, Α΄ Γραμματεὺς - Πρακτικογράφος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. 3. Ὁ Ἐλλογμ. κ. Ἡλίας Μουτσούλας, Ὁμότιμος Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. 4. Ὁ Ἐντμ. κ. Βασίλειος Σούζας, Δικηγόρος.

Εἰσηγητής: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Ἐμμανουήλ Μερινός.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 3458
Διεκπ. 1852

Αθήνησι 4η Σεπτεμβρίου 2007

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 164/91/15.1.2007 καὶ 904/505/2.3.2007 Συνοδικῶν Ἐγγράφων δημοσιευθέντας «Προκαταρκτικὸν Πίνακα» καὶ «Συμπληρωματικὸν Πίνακα» τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν πρὸς ἐγγραφήν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 31.8.2007, Τελικὸν «Πίνακα τῶν Ὑποψηφίων Κληρικῶν», τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τὴν ἐγγραφήν αὐτῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων.

ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Συμεὼν Βενετσᾶνος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
2. Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Γιαννουσᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.
3. Ἀρχιμ. Φρουμέντιος Δημητρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων.
4. Ἀρχιμ. Ἀπόστολος Καβαλιώτης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.
5. Ἀρχιμ. Νικόδημος Κανσίζογλου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἄλμωπίας.
6. Ἀρχιμ. Νικηφόρος Κοντογιάννης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.
7. Ἀρχιμ. Ἱερώνυμος Νικολόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
8. Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Παπαθανασίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.
9. Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
10. Ἀρχιμ. Διονύσιος Παπαλέξης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.
11. Ἀρχιμ. Νικάνωρ Παπανικολάου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος.
12. Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Παραβάντσος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης.
13. Ἀρχιμ. Χαρίτων Ριζιώτης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Άριθμ. Πρωτ. 937

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ**

Μακαριώτατε Άρχιεπίσκοπε Άθηνών και πάσης Ελλάδος, εν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ και περιπόθητε ἀδελφὲ και συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χριστόδουλε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἐλάβομεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3140 και ἀπὸ λ' Ἰουλίου ἐ.ἔ. Ὑμέτερον τίμιον Γράμμα, ἀναγγέλλον τὴν εἰς ΗΠΑ μετάβασιν τῆς Ὑμετέρας φιλάτης Μακαριότητος, κατὰ τὴν ιη' Αὐγούστου ἐ.ἔ., πρὸς νοσηλείαν και ἀποτελεσματικώτεραν ἀντιμετώπισιν τοῦ, τῇ ἀνεξιχνίαστω βουλή τοῦ Κυρίου, ἀνακύφαντος ὑμῖν προβλήματος ὑγείας.

Συμμετέχοντες εὐχαιτικῶς εἰς τὴν δοκιμασίαν Ὑμῶν ἐν τῷ σταυρῷ τῆς ἀσθενείας, ἦν παρεχώρησεν Ὑμῖν ὁ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν οἰκονομῶν πανάγαθος Δεσπότης, ἐκφράζομεν διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Γράμματος τὴν φιλάδελφον συμπάθειαν και ὀλόθερμον συμπαράστασιν ἡμῶν και ἀπάσης τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Αἰσθανόμεθα, Μακαριώτατε, ὡς ἡμετέρους τοὺς πόνους και τὰς ἐκ τῆς ἀσθενείας ὀδύνας Ὑμῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῳ ἀγκυροβολοῦμεν ἀσφαλῶς ἐν τῇ βεβαίᾳ και ἀκαταισχύντῳ ἐλπίδι τοῦ Κυρίου, ἦν ἐχαρίσατο ἡμῖν διὰ τῆς τελείας νίκης Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θανάτου και διὰ τοῦ θριάμβου τῆς Ἀναστάσεώς Του. Ἀληθῶς δὲ χαίρομεν ὀρῶντες τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα αἴρουσαν μετὰ χριστοειδοῦς ὑπομονῆς τὸν σταυρὸν τῆς ἀσθενείας, και, συμφώνως τοῖς ῥήμασι τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, «οὐδὲν ὑπὸ τῆς νόσου καμπτομένην, ἀλλὰ και ὕλην ἀρετῆς ποιουμένην τὴν ἀσθένειαν».

Καίτοι ἡ ἀνθρώπινη φύσις ἡμῶν δειλιᾷ, ὡς εἰκός, ἐνώπιον τοῦ σωματικοῦ πάθους, ὅμως, παραλλήλως πρὸς τὴν κατάβασιν εἰς τὴν χώραν τῶν παθημάτων, καθίσταται δυνατὴ και ἡ εἴσοδος ἡμῶν εἰς τὸ «περισσὸν τῆς ζωῆς», τὸ ὅποῖον ὑπεσχέθη ἡμῖν ὁ Κύριος (Ἰωάν. 10, 10). Τοιουτοτρόπως διανοίγονται ἐνώπιον ἡμῶν αἱ ὁδοὶ τῆς βαθυτέρας γνώσεως Αὐτοῦ, ἐν τῇ θεότητι και ἀνθρωπότητι Του. Καθὼς δὲ διατηροῦνται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους και τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν οἱ λόγοι και αἱ πράξεις τοῦ Χριστοῦ και τὰ φρικτὰ πάθη Του, οὕτω θὰ χαραχθοῦν ἐφ' ἡμῶν δι' ὅλην τὴν αἰωνιότητα πᾶσαι αἱ θλίψεις και αἱ ὀδύνας, ἅς ὑπεμείναμεν ἀκολουθοῦντες τῷ Χριστῷ, πλὴν ὅμως μεταμεμορφωμένοι διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ.

Διαβεβαιοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὅτι αἱ διάπυροι εὐχαὶ και ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη και τιμὴ και αἱ προσευχαὶ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος και ἀπάντων τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀδελφῶν θὰ συνοδεύουν Ὑμῖν κατὰ τὴν μετάβασίν Σας εἰς Ἀμερικὴν, ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἐνισχύῃ Ὑμᾶς δαψιλῶς εἰς τὴν παροῦσαν δοκιμασίαν, χαρίσθαι Ὑμῖν τελείαν τὴν ἴασιν και θεραπείαν και ἀποδώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὀλοτελῶς ὑγιᾶ και μακροημερεύουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ νὰ συνεχίσῃ καλλικάρπως και θεοφιλῶς τὴν ἄοκνον και πολῦτιμον διακονίαν Αὐτῆς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ

Κυρίου και την ανεκτίμητον πολυωφελή προσφοράν Της εἰς τὸν πιστὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Πεπίσμεθα δὲ ὅτι θὰ συνεδρεύουν ἀδιαλείπτως μεθ' Ὑμῶν καὶ αἱ φιλοπάτορες εὐχαὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τῶν ἀπλῶν θεοφιλῶν πιστῶν, ὑπὲρ ὧν ἄχρι τοῦδε θυσιαστικῶς ἐξεδαπανήσατε τὴν ὑγίειαν καὶ πάσας τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις Σας, μὴ δόντες ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις Ὑμῶν, διὰ νὰ ποιήσητε αὐτοὺς τόπους ἀφιερωμένους τῷ Κυρίῳ, σκηνώματα τῷ Θεῷ Ἰακώβ (Ψαλμ. 131, 4-5).

Ἐπὶ τούτοις, εὐχόμενοι τὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ὑμετέρας νοσηλείας εἰρηνικὴν καὶ ἀκύμαντον πορεί-

αν τοῦ νοητοῦ σκάφους τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἣν διαφυλάττοι Κύριος ὁ Θεὸς ἀσάλευτον καὶ εὐδρομοῦσαν πρὸς τὸν ποθητὸν καὶ εὐδίων λιμένα τῆς ἄνω Βασιλείας, κατασπαζόμεθα τὴν Ὑμετέραν προσφιλεστάτην Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ λίαν φιλαδέλφως καὶ διατελοῦμεν μετὰ βαθείας ἀγάπης, πάσης τιμῆς καὶ θερμῶν προσευχῶν.

, βζ' Αὐγούστου ιδ'

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Μαϊάμι τῆ 17ῃ Σεπτεμβρίου 2007

Πρὸς
τὸν Ἐξοχώτατον
κ. Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν
Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ
κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ**

Ἀγαπητέ μου Κώστα,

Τοῦτες τὶς μεγάλες στιγμὲς γιὰ τὴν προσωπικὴ σου ζωὴ καὶ γιὰ τὴν γλυκυτάτη πατρίδα μας μακρὰν σωματικῶς ἀλλὰ ἐγγύς σου κατὰ πνεῦμα, σοῦ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι καὶ μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου ἀφήνω νὰ ἔρθουν στὰ χεῖλή μου τὰ ὀλοκάρδια συγχαρητηρίά μου.

Ἡ Ἐκκλησία πού τὴν σέβεσαι καὶ τὴν ἀγαπᾶς, ὡς φιλόστοργη Μάνα σὲ ἀγκαλιάζει καὶ σὲ τιμᾶ, δι' ἐμοῦ τοῦ Προκαθημένου Της σὲ εὐλογεῖ καὶ διακαῶς προσεύχεται στὸν Κύριον Της γιὰ μιὰ ἀρίστη ἐπιτυχία στὸ ἔργο σου μὲ ἀγλαοὺς καρπούς σ' ὅλους τοὺς τομεῖς, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὸν εὐλογημένο τόπο μας.

Ὁ Θεὸς μαζί σου.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
κ. ΛΕΩΝΙΔΑΝ
ΚΥΡΚΟΝ**

Άριθμ. Πρωτ./Σ/ΕΞ 2798/2007

Ἐν Ἀθήναις τῆ 17ῃ Ἰουλίου 2007

Ἐντιμότατον
κ. Λεωνίδα Κύρκον
Καλλιδρομίου 19
106 80 ΑΘΗΝΑΣ

Ἐντιμότατε κ. Κύρκο,

Εὐρισκόμενος εἰς τὸ Ἀρεταίειον Νοσοκομεῖον καὶ πληροφορηθεὶς τὴν περιπέτειαν τῆς υἰείας σας, εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ταχεῖαν ἀνάρρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

Μετ' εὐχῶν

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΗ ΤΩΝ ΠΥΡΚΑΪΩΝ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ μας. Τούτη τὴν ὥρα τῆς μεγάλης δοκιμασίας πὸν διέρχεται ὁ τόπος μας ἐξ αἰτίας τῶν πυρκαϊῶν πὸν κατακαίουν τὸν φυσικό μας πλοῦτο, καταστρέφουν περιουσίες καὶ ἀφαιροῦν ἀνθρώπινες ζωές, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκη νὰ καταφύγουμε στὴ βοήθειά Σου, ζητώντας τὸ ἔλεός Σου γιὰ τὴ σωτηρία μας. Σὺ Κύριε διεφύλαξες ἀπ' τὴ φωτιά τοὺς Ἁγίους Τρεῖς Παῖδας, καὶ πολλοὺς Ἁγίους Μάρτυρές Σου ἐδόξασες, ὅταν διέταξες νὰ μὴν τοὺς ἐγγίσουν οἱ φλόγες τῆς καμίνου καὶ τὰ πεπυρακτωμένα σίδηρα τῶν βασανιστῶν τους.

Κατάπαυσε, Κύριε, τοὺς ἰσχυροὺς ἀνέμους πὸν πολλαπλασιάζουν τὴν καταστρεπτικὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς καὶ ἐνίσχυσε τοὺς ἀνθρώπους πὸν ἔχουν ὡς καθῆκον τους τὴν ἀντιμετώπισή της. Δῶσε δύναμη καρτερίας σ' ἐκείνους πὸν ἐπλήγησαν καὶ ἔχασαν τὶς περιουσίες τους, καὶ παρηγόρησε ἐκείνους πὸν εἶχαν στὴν οἰκογένειά τους θύματα. Ἡ Ἐκκλησία μας προσεύχεται γι' αὐτοὺς πὸν ἔχασαν τὴ ζωὴ τους καὶ γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τους. Ὑπῆρξαν ἀθῶα θύματα μιᾶς δραματικῆς τραγωδίας πὸν ἔχει βυθίσει στὸ πένθος ὅλους μας.

Δὲν γνωρίζουμε, Κύριε, τίς αἰτίες αὐτῶν τῶν πυρκαϊῶν. Ἄλλ' εἴτε αὐτὲς ὀφείλονται στὸν καύσωνα ἢ σὲ ἀμελεῖ ἑνέργεια ἀνθρώπου, συγχώρησε τοὺς ἀμελεῖς καὶ διάσωσε τὸν λαόν Σου καὶ τὴν κληρονομίαν Σου ἀπὸ τὴν ἀπειλή, ἀπὸ τυχὸν συνέχιση τῆς καταστροφῆς καὶ ἀπὸ ἀναζωπύρωση τῶν ἐστιῶν. Ἐάν, ὅμως, οἱ φωτιὲς ὀφείλονται σὲ δόλια ἐνέργεια ἐμπροσθῶν, τότε, Κύριε στείλε τὴ δίκαιη ὀργή Σου ἐπάνω τους καὶ τιμώρησέ τους παραδειγματικά γιὰ τὸ ἔγκλημα πὸν θεληματικὰ διέπραξαν σὲ βάρος ὅλου τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς Δημιουργίας Σου.

Κύριε, εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ καὶ ὁμολογοῦμε τὰ πάθη μας. Ὅμως «Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν». Ἀναγνωρίζουμε τὰ λάθη μας καὶ μετανοοῦμε γι' αὐτὰ μὲ δάκρυα. Συγχώρησέ μας τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ δίδαξέ μας τὰ δικαιώματά Σου. Σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη ὥρα μὲ τὸ εὐλογημένο χέρι Σου σκέπασέ μας καὶ προστάτευσε τὸν τόπο μας, ρῦσαι μας ἀπὸ πάσης περιστάσεως καὶ ξαναδῶσε μας τὴ χαρὰ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀσφάλειας. Πρεσβευτές μας ἐπικαλούμεθα τὴν Πάναγνη Μητέρα Σου καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους Σου. Ἀμήν.

**«Η
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ
ΚΑΙ Η
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»***

(Μήνυμα πρὸς τὸ Θ΄
Πανελλήνιο Θεολογικὸ
Συνέδριο τῆς Πανελληνίου
Ἐνώσεως Θεολόγων,
7.9.2007)

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Σεβασμιώτατε ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Σεβασμιώτατοι καὶ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῶν πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων, τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοὶ πατέρες, ἐλλογιμώτατοι κ.κ. καθηγητές, μέλη τοῦ ΔΣ τῆς Π.Ε.Θ. καὶ λοιπὰ μέλη της.

Ἀγαπητά μου τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ἀπὸ τὰς ΗΠΑ, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκομαι λόγῳ τοῦ γνωστοῦ προβλήματος τῆς ὑγείας μου, σᾶς ἀποστέλλω τὶς θερμὲς μου εὐχὲς γιὰ ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου σας. Ὁ Κύριος μᾶς ἐπέτρεψε τὴν δοκιμασίαν, τὴν ὁποία περνῶ, καὶ παρακαλῶ νὰ συνεχίσετε νὰ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆς ὑγείας μου.

Ἀπὸ τὴν πλευρά μου ἀκολουθῶ τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος μᾶς προτρέπει νὰ αἰσθανόμαστε ἀγαλλίαση γιὰ τὶς λύπες καὶ τὶς δοκιμασίες πού μᾶς ἔρχονται, γιὰτὶ μὲ τὸ νὰ δοκιμασθεῖ ἡ γνησιότητα τῆς πίστεώς μας, ὅπως ὁ χρυσὸς στὴ φωτιά, «θὰ εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Χριστοῦ» καὶ μποροῦμε ἔτσι νὰ κερδίσουμε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γνησίας πίστεώς μας, πού εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, ὁ προορισμὸς δηλαδὴ τῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας μας» (Α΄ Πέτρ. α΄, 6-10).

Ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ συγχαίρω τὸν Πρόεδρο τῆς Κεντρικῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐλλογιμώτατο ὁμότιμο καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν κ. Μάρκο Ὁρφανὸ καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη της, γιὰ τὶς ἄοκνες προσπάθειές τους τὸ Θ΄ Συνέδριο τῆς Π.Ε.Θ. νὰ ἐπιτύχει, καὶ τοὺς ἐπαινῶ δημόσια γιὰ τὴν ἐπιλογή ὡς θέματος τοῦ Συνεδρίου τούτου τοῦ ἐπικαίρου καὶ σοβαροῦ ζητήματος τῆς παγκοσμιοποίησης.

Ἀπὸ τὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 εἴχαμε, ὡς Ἐκκλησία, ἀρχίσει νὰ ἐπισημαίνουμε ὅτι ἡ παγκοσμιοποίηση δὲν εἶναι μόνο ἓνα οικονομικὸ σύστημα, ἀλλὰ ὅτι αὐτὸ ἔχει ἐπίπτωση ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ὅλου τοῦ πλανήτη καὶ ἐπομένως καὶ ἐπὶ ἡμῶν ὄλων, ὅσοι γεννηθήκαμε Ἑλληνες καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Τότε κατηγορηθήκαμε ἀπὸ τοὺς φανατικούς ὁπαδούς τῆς παγκοσμιοποίησης ὅτι κινδυνολογοῦμε, ὅταν τονίζαμε ὅτι ὡς Χριστιανοὶ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντισταθοῦμε στὴν ἰσοπέδωση ἀξιῶν καὶ πολιτισμῶν καὶ στὴ χυλοποίηση τῶν ἔθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων κάθε ἔθνους, ὅπως ἐπίσης ὅτι εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπη μας καὶ νὰ συμπαρασταθοῦμε στὸν κάθε ἄνθρωπο, πού γιὰ ἐμᾶς εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν καὶ μὲ μοναδικὴ ἀνυπολόγιστη ἀξία δημιουργημὰ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ μὴν ἀλλοτριωθεῖ ψυχικὰ καὶ νὰ μὴν μετατραπεῖ σὲ μιὰ ἀπλὴ καταναλωτικὴ μηχανή.

Σήμερα στὴ διεθνή βιβλιογραφία ἔχει γίνεῖ ἀποδεκτὸ ὅτι ἡ παγκοσμιοποίηση ἀποτελεῖ ἰδεολογία καὶ ὅτι μία μόνο ἀπὸ τὶς ἐκφάνσεις της εἶναι ἡ κατάργηση τῶν συνόρων στὸ ἐμπόριο. Κατὰ τὶς Annabelle Mooney καὶ

* Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεῶν.

Betsy Evans οί πανεπιστημιακοί μελετοῦν σήμερα τὴν παγκοσμιοποίηση μέσα ἀπὸ διάφορα πεδία τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, ὅπως εἶναι οἱ ἀνθρωπιστικὲς ἐπιστήμες, ἡ κοινωνιολογία, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη, οἱ διεθνεῖς σχέσεις, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ γλωσσολογία, καὶ ἐρευνοῦν τὶς ἐπιπτώσεις τῆς στῆ ζωὴ κρατῶν, ἐθνῶν, ἐθνικῶν ἢ θρησκευτικῶν ὁμάδων, ἀλλὰ καὶ μεμονωμένως στὸν κάθε ἄνθρωπο (*Globalization. The key concepts*, Edited by Annabelle Mooney and Betsy Evans, Routledge, London and New York, 2007, σελ. IX). Ὁ κ. Larry Ray, καθηγητῆς τῆς κοινωνιολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Κέντ, στὴν Ἀγγλία, σημειώνει ὅτι ἡ παγκοσμιοποίηση, οἱ νέες τεχνολογίες στὴν πληροφορία, ἡ ἰδιωτικοποίηση τῆς δημόσιας περιουσίας καὶ ἡ κυριαρχία τῶν καταναλωτικῶν ἀξιῶν ἀποτελοῦν ἐξελίξεις, οἱ ὁποῖες ἐπιφέρουν σήμερα μείζονες ἀλλαγές στὸν τρόπο ζωῆς τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ στὴν προσωπικὴ καὶ κοινωνικὴ καθημερινὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. (Larry Ray, *Globalization and every day life*, Routledge, London and New York, 2007, σελ. IX). Στὸ συγκεκριμένο βιβλίο τοῦ ὁ Ray ἀναφέρεται στὸν καθηγητὴ Οὔλριχ Μπέκ, ὁ ὁποῖος συνοψίζοντας τὶς ἀντιθέσεις μεταξὺ τῆς νεωτερικότητας καὶ τῆς μετανεωτερικότητας στὶς κοινωνίες σημειώνει, ὅτι ἡ δεύτερη σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν παγκοσμιοποίηση ὁδηγεῖ στὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

- Ὑπονομεύει τὸ ἔθνος - κράτος καὶ ἐμφανίζει τὸ μοντέλο τῶν ὑπερεθνικῶν σχημάτων.
- Διαβρώνει τὴν κοινωνικὴ ζωὴ καὶ ἐνισχύει τὴν ἀτομικότητα.
- Μετασχηματίζει τὸν ρόλο τῶν γενῶν καὶ τὴν σεξουαλικότητα, ἐμφανίζοντας τὴ φυσικὴ κατάσταση ὡς ἀφύσικη καὶ ὡς κοινωνικὴ διάκριση.
- Ἐπιδιώκει τὴ μετατροπὴ τῆς οἰκογένειας σὲ κάτι τὸ εὐκαμπτο καὶ παροδικό.
- Δίνει εὐελξία στὴν ἀπασχόληση καὶ στὴν κατανάλωση καὶ αὐξάνει τὴν ἀβεβαιότητα στοὺς ἐργαζόμενους, μὲ συνέπεια νὰ ὑποχρεῶνται νὰ ἐργάζονται ὑπὸ δυσχερεῖς καὶ πολλὰ φορὲς ἀπάνθρωπες συνθήκες.
- Ὁδηγεῖ σὲ παγκόσμια οἰκολογικὴ κρίση καὶ σὲ συσσωμάτωση τῆς «φύσης» στὴν «κοινωνία».
- Ἀναγνωρίζει τὶς πιὸ ἀκραῖες ἐπιστημονικὲς προτάσεις. Καὶ

• Διαλύει θεμελιώδη στοιχεῖα τῆς διαφορετικότητας τῶν λαῶν καὶ ρευστοποιεῖ τὰ σύνορα μεταξὺ τῶν κρατῶν, ἐν ὀνόματι τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης (αὐτ., σελ. 53).

Γιὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ στόχοι τῆς παγκοσμιοποίησης χρησιμοποιοῦνται στὸν ὕψιστο βαθμὸ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς τεχνολογίας τῆς πληροφορικῆς καὶ τῆς πληροφορίας καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐπικοινωνίας. Ὁ David Rothkopf, καθηγητῆς διεθνῶν σχέσεων στὸ Πανεπιστήμιο Columbia τῶν ΗΠΑ καὶ διευθύνων σύμβουλος τοῦ Ἴνστιτούτου Χ. Κίσινγκερ καὶ συνεργατῶν, σημειώνει ὅτι ἡ παγκοσμιοποίηση ἔχει οἰκονομικὲς ρίζες καὶ πολιτικὲς ἐπιπτώσεις, ἀλλὰ καὶ ἐπικεντρώνεται στὴν ἰσχὺς τῆς κουλτούρας στὸ παγκόσμιο περιβάλλον, ὥστε νὰ μειωθοῦν οἱ ἐντάσεις σὲ διεθνῆς ἐπίπεδο. Κατὰ τὴν ἄποψή του ἡ σύγκρουση τῆς παγκοσμιοποίησης μὲ τὴν κουλτούρα καὶ τῆς κουλτούρας μὲ τὴν παγκοσμιοποίηση ἀξίζει συζήτησης. Καὶ προσθέτει: «Οἱ ὁμογενοποιητικὲς ἐπιδράσεις τῆς παγκοσμιοποίησης, οἱ ὁποῖες συχνὰ καταδικάζονται ἀπὸ τοὺς νέους ἐθνικιστὲς καὶ ἀπὸ τοὺς ρομαντικὸς τῆς κουλτούρας, εἶναι σήμερα θετικὲς σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο». Ἐπίσης σημειώνει ὅτι γιὰ τὴν ἐξαγωγή, προώθηση καὶ ἐπέκταση τῶν ἀμερικανικῶν ἰδεῶν σχετικὰ μὲ τὴν παγκοσμιοποίηση χρησιμοποιοῦνται οἱ ἑταιρεῖες πληροφορικῆς, οἱ ὁποῖες κατέχουν τὸ 75% τῆς παγκόσμιας ἀγορᾶς καὶ οἱ ἑταιρεῖες παραγωγῆς δίσκων, κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ τηλεοπτικῶν προγραμμάτων. Καὶ ὑπογραμμίζει ὅτι στὴν ἐνοποιημένη παγκόσμια κουλτούρα πρέπει νὰ ἐξασφαλιστοῦν τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα καὶ ἡ διεθνὴς σταθερότητα, ἔστω καὶ ἂν ἡ Ἀμερικὴ χρειαστεῖ νὰ δώσει μάχες στὴν ἐνδιάμεση περίοδο, μέχρι τῆς ἐπικράτησης τῆς νέας ἐποχῆς. (*Globalization and the Challenges of a New Century*, Indiana University Press, 2000, p. 443-453).

*

Αὐτὴ, ἐν συντομίᾳ, εἶναι ἡ κατάσταση τῆς ἐποχῆς μας, μιᾶς ἐποχῆς τὴν ὁποία ὁ καθηγητῆς Tristram Engelhardt Jr. χαρακτηρίζει «νεοπαγανιστικὴ» (Βλ. σχ. στῆ σελίδα XIX τοῦ βιβλίου του *The foundations of Christian Bioethics*, Ed. Swets and Zeitlinger, Lisse 2000). Καὶ τὸ ἐρώτημα ποῦ τίθεται εἶναι ἡ

Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πῶς τὴν ἀντιμετωπίζει. Κατ' ἀρχὴν ἐκφράζουμε ἀνοικτὰ τὴ διαφωνία μας σὲ αὐτὰ πού ἐπηρεάζουν ἔμμεσα ἢ ἄμεσα τὶς ψυχὲς τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν χθεσινῶν, τῶν σημερινῶν καὶ τῶν αὐριανῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἀποτελοῦμε τὴ Μία Ἐκκλησία καὶ γιὰ τὶς ὁποῖες εἴμαστε ὑπεύθυνοι ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Τὸ κάναμε στὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων, τὸ κάνουμε στὸ θέμα τοῦ βιβλίου τῆς Ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ καὶ θὰ τὸ κάνουμε ὅποτε πάλι χρειασεῖ. Σημειῶνω ὅτι ἡ διαγραφή τοῦ θρησκευματος ἀπὸ τὶς ταυτότητες καὶ ἡ ἰδεολογία τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου τῆς Στ' Δημοτικοῦ ἐντάσσονται στὸ πνεῦμα τῆς παγκοσμιοποίησης, ὅπως τὴν περιγράφουν οἱ εἰδικοί. Ὁ ἀγώνας μας εἶναι κατὰ κόσμον ἄνισος. Στὶς Βρυξέλλες καὶ στὴν Ἑλλάδα ὀλιγάριθμες ὁμάδες πίεσης ἔχουν δυσαναλόγως πολλαπλάσια κοσμικὴ δύναμη καὶ ἐπηρεάζουν ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν τους τὴν ἐκάστοτε ἐξουσία. Βρίσκουν καὶ προσήματα, κύριο τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, πού στὴν οὐσία εἶναι ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἰδεολογίας τους.

Τὸ θέμα τῆς ἀνισότητος μεταξὺ πληθυσμῶν καὶ ἰσχύος κοσμικῆς δὲν εἶναι ἑλληνικό, δὲν εἶναι εὐρωπαϊκό, εἶναι παγκόσμιο. Ὁ καθηγητὴς Πίτερσε στὸ βιβλίο του *Globalization or empire?* (Ἐκδ. 2004) τονίζει ὅτι τὸ ἕνα τρίτο τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ ζεῖ μὲ λιγότερο ἀπὸ 1\$ τὴν ἡμέρα καὶ τὰ 2,8 δισεκατομμύρια ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ 6 δισ. τοῦ πλανήτη, ζοῦν μὲ λιγότερα ἀπὸ 2\$ τὴν ἡμέρα. Ἐπίσης σύμφωνα μὲ τὸν ΟΗΕ τὸ πλουσιότερο 20% τοῦ κόσμου ἔχει ὑπὸ τὴν ἰδιοκτησία του τὸ 80% τοῦ παγκόσμιου πλούτου, ἐνῶ τὸ 20% τῶν πτωχότερων χωρῶν μόνο τὸ 1%. Μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παγκοσμιοποίησης τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουμε μιὰν αὐξηση τῶν ἀνισοτήτων μεταξὺ τῶν πτωχοτέρων καὶ τῶν πλουσιότερων κρατῶν τῆς Γῆς. Ἀκόμη καὶ οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι βλέπουν κινδύνους ἀπὸ τὴν παγκοσμιοποίηση καὶ προτείνουν τρόπους ἀντιμετώπισής τους. Ὁ γνωστός Γάλλος ἱστορικός Ζὰκ Λὲ Γκὼφ τονίζει ὅτι οἱ πολλοὶ πού βλέπουν τοὺς κινδύνους τῆς παγκοσμιοποίησης γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν ἔλεγχό της καὶ νὰ κρατήσουν μόνο τὰ θετικὰ της θὰ πρέπει νὰ ἀναπτύξουν ἀπέναντι στὶς ἡγεμονίες της μιὰν ἀντίσταση πού θὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ λογικὴ καὶ περίσκεψη. Καὶ σημειώνει:

«Πρέπει νὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ θεσμοί, τὰ κινήματα καὶ τὰ ἰδανικά πού ἀποσκοποῦν στὸ θρίαμβο μιᾶς παγκοσμιοποίησης, ἡ ὁποία θὰ διασφαλίζει τὴ δίκαιη κατανομὴ τοῦ πλούτου καὶ τὴν εἰρήνη μέσα ἀπὸ τὸν σεβασμὸ τῆς διαφορετικότητας. Ἡ παγκοσμιοποίηση πού δολοφονεῖ τὴν διαφορετικότητα εἶναι μιὰ κακὴ, καταστροφικὴ παγκοσμιοποίηση» (Παγκόσμια Ἀκαδημία Πολιτισμῶν «Ποιὰ Παγκοσμιοποίηση;», Ἐκδ. «Ἐξάντας», Ἀθήνα 2005, σελ. 24-31). Ὁ Κρίστοφερ Ἰσεργουντ στὸ «Goodbye to Berlin» γράφει, μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Στὸ κάτω-κάτω ἂν δὲν ὑπάρχει καμία διαφορὰ νὰ μᾶς χωρίζει τί θὰ ἔχουμε νὰ δώσουμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον; Πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ σφυρηλατήσουμε μιὰ φιλία;» Καὶ ἡ Λαίδη Ἑλενα Κένεντι, πρῦτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ὁξφορντ Μπρούκς καὶ ἰσόβιο μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων τονίζει: «Ὁ πολιτισμὸς εἶναι αὐτὸ πού μᾶς κάνει νὰ ξεχωρίζουμε ὡς ἔθνη. Καὶ εἶναι πάλι ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς πού μᾶς βοηθᾷ νὰ κατανοοῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὡς ἄτομα. Εἶναι αὐτὸς πού μᾶς βοηθᾷ νὰ γκρεμίσουμε τὰ σύνορα (πραγματικὰ ἢ φανταστικά) πού μᾶς χωρίζουν. Ζοῦμε σὲ ἕνα ψηφιδωτὸ πολιτισμῶν καὶ πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, ὄχι μόνον ὡς διαφορετικὰ ἄτομα, ἀλλὰ καὶ ὡς μέλη τῆς ἴδιας ἀνθρώπινης κοινότητας. Μποροῦμε νὰ ἀναγνωρίσουμε ὄχι μόνον ὅλα ὅσα μᾶς κάνουν νὰ διαφέρουμε, ἀλλὰ καὶ ὅλα ὅσα ἀποδεικνύουν τὶς ὁμοιότητές μας. Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι αὐτὸ πού μᾶς χωρίζει εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ πού μᾶς ἐνώνει. Ἐδῶ βρίσκεται ὅλη ἡ δύναμη τῶν πολιτιστικῶν σχέσεων» (αὐτ., σελ. 265).

Σεβασμιώτατοι, Σεβαστοὶ Πατέρες, Ἐλλογιμώτατοι,

Ἐμεῖς, ὡς Ἐκκλησία, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀρνητικῶν ἐπιδράσεων στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν παγκοσμιοποίηση στηριζόμεστε στὴν ἐνότητα τοῦ κλήρου καὶ λαοῦ, στὴν Πίστη μας, στὴν προσήλωσή μας στὶς παραδόσεις καὶ στὶς ἀξίες τοῦ Γένους μας καὶ στὶς προσευχὲς μας. Ἔχουμε τὸν λόγο τοῦ Κυρίου μας ὅτι «Καὶ πύλαι ἔδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. ιστ', 18), ἔχουμε τὴν ἐμπειρία 2000 ἐτῶν διωγμῶν καὶ ταυτόχρονα δοξολογίας τοῦ Θεοῦ. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἰδρύθηκε καὶ ἀναπτύχθηκε ἐπὶ μιᾶς ἐχθρικῆς κρα-

τικῆς ἐξουσίας, ὅπως ἦταν ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, σὲ ἓνα πολυπολιτισμικὸ, συγκρητιστικὸ, παγανιστικὸ καὶ καταπιεστικὸ περιβάλλον, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν δηλαδὴ σὲ μιὰ μορφή σημερινῆς παγκοσμιοποίησης. Τότε οἱ Δώδεκα καὶ οἱ ἄλλοι Ἑβδομήκοντα Ἀπόστολοι κατὰ κόσμον εἶχαν μηδαμινὴ ἰσχὺ μπροστά σ' αὐτὴν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας καὶ τῆς κυρίαρχης θρησκείας. Ὅμως οἱ κοσμικὲς ἐξουσίες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς χάθηκαν καὶ ὁ Λόγος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας ἀπὸ τότε κυριαρχεῖ στὶς ψυχὰς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Στὸν 20ὸ αἰῶνα ἄθεα ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα ἐπιχείρησαν νὰ ξεριζώσουν τὴν Πίστη ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ἐκεῖνα ἐξαφανίστηκαν, ἐνῶ ἡ Πίστη καὶ πάλι δεσπόζει στὶς ψυχὰς τῶν πιστῶν.

Εἴμαστε στὸν 21ο αἰῶνα καὶ μιὰ νέα μορφή κινδύνου ἔχομε μπροστά μας. Πρέπει νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς κάθε ἐποχῆς γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴ νέα δοκιμασία. Ὁ Ἅγιος Κλήμης, Πάπας τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος ἔζησε τὸν 1ο αἰῶνα καὶ ἐνῶ συνέβαιναν διωγμοὶ σὲ βάρος τῶν Χριστιανῶν, στὶς δύο ἐπιστολές του ποὺ διασώθηκαν πρὸς τοὺς Κορινθίους δὲν τοὺς συμβουλεύει πῶς θὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς διωγμούς, οὔτε πῶς νὰ φυλαχτοῦν ἀπὸ αὐτούς, ἀλλὰ πῶς θὰ φτάσουν στὴν ἀγιότητα. «Ὡστε ἀδελφοί μου ποιήσωμεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς, ἵνα ζήσωμεν καὶ διώξωμεν μάλλον τὴν ἀρετὴν, τὴν δὲ κακίαν καταλείψωμεν ὡς προσοδοπῶρον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ φύγωμεν τὴν ἀσέβειαν, μὴ ἡμᾶς καταλάβῃ κακά...» (Β' Κλήμεντος, X, 1-2, Harvard University Press, Volume I, MCMLXX, σελ. 142). Καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τοῦ ὁποῖου ἐφέτος ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὰ 1600 χρόνια ἀπὸ τῆς κοιμήσεώς του εἰς τὴν ἐξορία, ἔγραψε: «Τὸν Χριστιανὸν οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων τῶν οἰκούντων τὴν γῆν παραβλάψαι δυνήσεται. Οὐδὲ αὐτὸς ὁ δαίμων, ἂν μὴ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀδικήσῃ. Ἄλλ' οὐδὲ αὐτὸς ἕτερον βλάψαι δυνήσεται, ἕως ἂν ἡ ἀγαθός... Ὁ Χριστιανὸς οὐ δύναται βλάπτεισθαι, ὅτι οὐδὲ βλάπτειν δύναται» (PG 61,178). Ἡ ἀγιότητα τῶν Χριστιανῶν εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀποτρέπει κάθε κίνδυνο. Καὶ δὲν εἶναι θέμα ἀριθμοῦ καὶ ἰσχύος. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἶχε βιώσει τὸ ὅτι

«Ἄρχεῖ εἷς ἄνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος ὀλόκληρον διορθῶσασθαι Δῆμον...» (PG 49, 349). Ὅπως τονίζει ὁ Σεβ. Σηλυβρίας, «Ἡ συμπεριφορὰ τῶν πρώτων Χριστιανῶν διακρινόταν ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό γιὰ τὴν πληθωρικὴ λυτρωτικὴ δράση τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἴχνη τῆς ὁποίας μποροῦμε νὰ δοῦμε σὲ κάθε σελίδα τοῦ Παύλου. Ἡ λυτρωτικὴ αὐτὴ δράση, ὡστόσο, δὲν ἀναφέρεται μόνον στὴν αἰῶνια σωτηρία ποὺ ἐπικεῖται, ἀλλὰ καὶ στὴν ἄμεση καὶ ὀλικὴ ἀναμόρφωση τῆς ἐπίγειας ζωῆς, ἀκόμη καὶ στὴν ἀναμόρφωση ὀλόκληρης τῆς πλάσης» (Αἰμιλιανοῦ Τιμιάδη, Μητροπολίτου Σηλυβρίας, *Ἱερεὺς, ἐνορία καὶ ἀνανέωση*, Ἐκδ. Ἰ. Μ. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, Αἴγιον 2006, σελ. 317). Καὶ προσθέτει ὁ Σεβ. ὅτι ἂν, ὅπως λέγεται, ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ πρόκληση γιὰ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος μὲ τὴ σειρά του ζητᾷ ὀρατὲς ἀποδείξεις τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσίωσής μας, καὶ μιὰ στάση ζωῆς ποὺ νὰ ἀρμολογεῖ σὲ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἐπισημάνσεις αὐτὲς συναντῶνται ἤδη στὰ μετα - ἀποστολικά κείμενα τῶν Κοδράτου, Ἀριστείδη, Ἀθηναγόρα, Ἰουστίνου κ.ἄ. Ἡ κριτικὴ αὐτὴ στάση τῶν κοσμικῶν ὄση ἐμπάθεια καὶ ὑπερβολὴ καὶ ἂν κρύβει, δὲν πρέπει οὔτε νὰ παραβλέπεται, οὔτε νὰ ὑποτιμᾶται, καθὼς μπορεῖ νὰ μᾶς δώσει τὴν εὐκαιρία νὰ διορθώσουμε τὸν τρόπο τῆς σκέψης μας, νὰ μετανοήσουμε, καὶ νὰ βελτιωθοῦμε. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος συχνὰ τόνιζε τὸ κέρδος ποὺ μπορεῖ νὰ προκύψει ἀπὸ τοὺς διωγμούς, τὰ βασανιστήρια, τὶς δοκιμασίες καὶ τὴν ἀπρόκλητὴ ἐχθρότητα (Αὐτ., σελ. 324).

Καὶ ἐπειδὴ ὀμιλῶ σὲ θεολόγους πρέπει νὰ σᾶς πῶ πῶς ὅτι ὅπου κι ἂν ἐργάζεσθε, νὰ ὀμιλεῖτε στὸ ἀκροατήριό σας καὶ γενικώτερα στὴν κοινωνία πρῶτα μὲ τὸ παράδειγμά σας καὶ μὲ μιὰ σύγχρονη ἐπίκαιρη γλώσσα γιὰ νὰ μὴν εἴσθε ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὴν κοινωνία. Ὅφείλουμε ἐμεῖς οἱ κληρικοὶ πρῶτοι καὶ ἐσεῖς, οἱ ἄμεσοι συνεργάτες μας, νὰ εἴμαστε «μάρτυρες Χριστοῦ» καὶ νὰ μὴν βλασφημεῖται ἐξ αἰτίας μας μεταξὺ τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. β', 24). Ὅπως ἔγραψε ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος «εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ ἐπανεξετάσουμε καὶ νὰ ἀναθεωρήσουμε τὸ τί ἀκριβῶς θέλουμε νὰ ἐκφράσουμε μὲ τὴ θεολογικὴ μας γλώσσα καὶ πόσο αὐτὴ ἡ γλώσσα

έχει πιθανότητα να γίνει κατανοητή από τους συμπολίτες μας στη σύγχρονη κοινωνία και να εκφράσει την ιδιαιτερότητα του μηνύματός μας. Δεν αρκεί το να διατυπώσουμε κατά τη γνώμη μας αντικειμενικά το μήνυμά μας. Σε πολλές περιπτώσεις θα υπάρξει ανάγκη να εγκαταλείψουμε τετριμμένες μορφές εκφράσεων και να ανακαλύψουμε νέες χρήσεις του λόγου και νέες γλωσσικές μορφές που να εκφράζουν με πληρότητα, ακρίβεια και δυνατότητα κατανοήσεως την πίστη μας μέσα σε μιὰ πλουραλιστική κοινωνία... Χρειαζόμεθα «άσκους καινούς» (Ματθ. θ', 17), καινούργιους άσκους για το καινούργιο κρασί της πίστεώς μας». (*The Orthodox Churches in a Pluralistic World*, Edited by Emmanuel Clapsis, WCC Publications, Geneva, 2004, Art. Archb. of America Demetrios, σελ. 1-10).

Ο μακαριστός π. Άλέξανδρος Σμέμαν, ό όποϊος έζησε για χρόνια στην πλουραλιστική κοινωνία τών ΗΠΑ, στο ήμερολόγιό του που μᾶς ᾤφησε σημειώνει: «Τό μόνιμο συμπέρασμά μου είναι: Ἄν ἡ Θεολογία, ἡ πνευματικότητα κ.λπ. δέν ἐπιστρέψουν σέ μιὰ γνήσια χριστιανική Ἐσχατολογία (καί δέν βλέπω κανένα σημάδι αὐτῆς τῆς ἐπιστροφῆς), τότε εἴμαστε προορισμένοι ὄχι μόνο νά παραμείνουμε ἕνα γκέτο, ἀλλά καί νά μεταμορφώσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, τήν Ἐκκλησία καί ὅ,τι βρίσκεται μέσα της σέ ἕνα πνευματικό γκέτο» (π. Ἄλεξάνδρου Σμέμαν, *Ἡμερολόγιο*, Ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 2002, σελ. 516).

Ἁγιότητα βίου, πίστη στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ, σύγχρονος λόγος καί τρόπος γιά τό καλύτερο πέραςμα τοῦ Εὐαγγελίου καί προσαρμογή στίς συνθήκες που μᾶς ἐπιβάλλονται, ὥστε νά εἴμαστε παρόντες στίς κοινωνικές καί πολιτισμικές ἐξελίξεις. Παράδειγμά μας πάλι ἀπό τοὺς πρώτους αἰῶνες τῶν διωγμῶν που ὑπέστησαν οἱ Χριστιανοί ἡ ἐπιστολή πρὸς τὸν Διόγνητο, διδάσκαλο τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορα Μάρκου Αὐρηλίου: «Κατοικοῦντες πόλεις ἑλληνίδας τε καί βαρβάρους, ὡς ἕκαστος ἐκκληρώθη, καί τοῖς ἐγγχωρίοις ἔθεσιν ἀκολουθοῦντες ἐν τε ἐσθήτι καί διαίτη καί τῷ λοιπῷ βίῳ θαυμαστήν καί ὁμολογουμένως παράδοξον ἐνδείκνυνται τήν κατάστασιν τῆς ἑαυτῶν πολιτείας... Μετέχουσιν πάντων ὡς πολῖται καί πανθ' ὑπομένουσιν ὡς ξένοι ... πειθονται τοῖς ὠρισμένοις νόμοις, καί τοῖς ἰδίοις βίοις

νικῶσι τοὺς νόμους. Ἀγαπῶσι πάντας καί ὑπὸ πάντων διώκονται... Θανατοῦνται καί ζωοποιοῦνται. Πτωχεύουσι καί πλουτίζουσι πολλοὺς πάντων ὑστεροῦνται καί ἐν πᾶσι περισσεύουσιν. Ἀτιμῶνται καί ἐν ταῖς ἀτιμίαις δοξάζονται. Βλασφημοῦνται καί δικαιοῦνται. Λοιδοροῦνται καί εὐλογοῦσιν: ὕβρίζονται καί τιμῶσιν. Ἀγαθοποιοῦντες ὡς κακοὶ κολάζονται κολαζόμενοι χαίρουσιν ὡς ζωοποιούμενοι...» (Apostolic Fathers II, Harvard Univ. Press. MCMLXX, σελ. 358).

Μέ τὸν ἀγῶνα μας σέ προσευχή καί πρὸς ἀπόκτηση ταπεινώσεως, μέ τὴν ἄσκησή μας, μέ τὴ διατήρηση τῆς καρδιάς μας νήφουσας, μέ τὴν μέ χριστιανικὸ ἦθος παρουσία μας στὰ κοινὰ μπορούμε νά περάσουμε μέ ἐπιτυχία τὴ δοκιμασία τῆς παγκοσμιοποίησης. Εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι λαοὶ τῆς Κεντρικῆς καί Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἶναι σήμερα καί πάλι ἐλεύθεροι νά λατρεύουν μαζί μας τὸν Θεό. Εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι λαοὶ τῆς Κεντρικῆς καί Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἶναι σήμερα καί πάλι ἐλεύθεροι νά λατρεύουν μαζί μας τὸν Θεό. Εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καί εὐθύνη μας ὅτι ὁ Κύριος μᾶς ἔχει δώσει πολλὰ μέσα πρὸς χρῆση γιά τὴν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου του. Εἶναι εὐλογία Θεοῦ ὅτι σέ θέματα κοινωνικά καί χριστιανικῶν ἀξιῶν συμφωνοῦν μαζί μας οἱ Χριστιανοὶ τῶν ἄλλων δογμάτων. Σέ ἐμᾶς λοιπὸν ἐναπόκειται νά ἐντείνουμε τὴν πνευματικὴ ἐγρήγορή μας καί νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ Κύριος θά βοηθήσει νά ξεπεράσουμε τοὺς κινδύνους.

*

Ἐμεῖς, ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, στὸν σημερινὸ νεοπαγανιστικὸ κόσμο, προτείνουμε ἀντὶ τῆς παγκοσμιοποίησης τὴν Οἰκουμενικότητα τοῦ Εὐαγγελίου, τὴ στηριγμένη στήν Ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καί τὸν ἄνθρωπο. Ἡ ἐντολή τοῦ Κυρίου μας εἶναι πρὸς τοὺς μαθητῆς Του καί πρὸς ὅλους μας νά διδάξουμε χωρὶς διάκριση καί χωρὶς προκατάληψη σέ ὅλα τὰ ἔθνη τὸ Εὐαγγέλιο: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...». Ἐπίσης ὅταν οἱ μαθητῆς ρώτησαν τὸν Ἰησοῦ ἐὰν ἦρθε στὸν κόσμο γιά νά ἀποκαταστήσει τὴν βασιλεία

του Ἰσραὴλ ἀπάντησε: «Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. α', 7-8). Καὶ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς στὰ Ἱεροσόλυμα οἱ μαθητὲς ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἄρχισαν νὰ μιλᾶνε στὶς γλώσσες τῶν ἀκροατῶν τους, πού ἦσαν διαφόρων ἐθνοτήτων, «Πάρθοι καὶ Μήδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρητῆτες καὶ Ἄραβες...» (Πράξ. β', 1-12). Ὁ Κύριός μας στὴ γενέθλια ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας διδάσκει τὸν σεβσμὸ τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ τοῦ κάθε λαοῦ καὶ τὴν διὰ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας δημιουργία ἀρμονίας στὴν ἀνθρωπότητα, μέσα ἀπὸ τὴν διαφορετικότητα. Καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν θέλησε οἱ διαφόρων ἐθνοτήτων ἀκροατὲς τῶν μαθητῶν νὰ ὁμογενοποιηθοῦν καὶ θαυματουργικὰ νὰ ἀντιληφθοῦν τὴ γλώσσα τους, ἀλλὰ φώτισε τοὺς μαθητὲς νὰ μιλήσουν στὶς γλώσσες τῶν ἀκροατῶν τους.

Κατὰ τὸν μεγάλο Ρουμάνο θεολόγο π. Δημήτριο Στανιλοάε, «Ἡ Ἐκκλησία διακρίνεται ἀπὸ τὴ συνείδηση τῆς ἀλληλεγγύης μὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο “ἐν Χριστῷ” καὶ ἀπὸ τὸ καθῆκον της νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν ἀναζήτηση τοῦ βαθύτερου αὐτοῦ νοήματος. Οἱ πιστοὶ μὲ τὴ σειρά τους, κοινωνώντας ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλο, καλοῦνται νὰ καταστήσουν φανερὴ τὴν τελειότητα αὐτῆς τῆς ἀλληλεγγύης, στὴν ὁποία καλεῖται τελικὰ ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα... Ἡ καθολικότητα - οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας συμβιβάζει μὲ μέσο τὴν ἀγάπη, τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἐνότητα τῶν πιστῶν καὶ ἀξιοποιεῖ τὰ προσωπικά τους χαρίσματα, θέτοντάς τα στὴν ὑπηρεσία τῆς κοινότητας» (Δημητρίου Στανιλοάε, *Ἡ Ὁρθοδοξία*, Ἐκδ. «Τῆνος», Ἀθήνα, 1995, σελ. 42-45).

Καὶ ὁ ἄλλος μεγάλος Ὁρθόδοξος θεολόγος, π. Γεώργιος Φλωρόφσκι μιλάει γιὰ τὸν ἐνοποιὸ παράγοντα τῆς καθολικότητας τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ἀγάπη,

καὶ ὑπενθυμίζει τὸν λόγο τοῦ Χρυσοστόμου, ὅτι «Ἡ ποιότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι τέτοια πού ὁ ἀγαπῶν καὶ ὁ ἀγαπώμενος δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ ἓνα. Ἀκόμη περισσότερο ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη βλέπει σὲ καθένα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας τὸν Χριστὸ τὸν ἴδιο. Τέτοια ἀγάπη εἶναι δυνατὴ μόνο σὲ ἓνα καθολικὸ «ἄπλωμα», σὲ μιὰ καθολικὴ - οἰκουμενικὴ μεταμόρφωση τῆς ψυχῆς... Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία, Ἁγία καὶ Καθολικὴ σὲ καθένα ἀπὸ τὰ μέλη της, ἀφοῦ αὐτὰ βιώνουν τὸν ζῶντα χῶρο τῆς Ἀλήθειας Τῆς... Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας ἀπλώνεται καὶ ἀνήκει σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, σὲ ὅλες τὶς ἐποχές, σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ ζωντανὴ εἰκόνα τῆς αἰωνιότητος μέσα στὸν χρόνο καὶ ἔχει πρῶτα ἀπὸ ὅλα τὴν ἐξουσία νὰ κηρύττει καὶ νὰ διαφυλάττει τὸ λόγο τῆς ἀληθείας σὲ ὅλη τὴν Οἰκουμένη» (π. Γεωργίου Φλωρόφσκι, *Θέματα Ὁρθοδόξου Θεολογίας*, Ἐκδ. «Ἄρτος Ζωῆς», Ἀθήνα, 1973, σελ. 191 κ.έ.).

Ἀγαπητοί μου,

Στὴν παγκοσμιοποίηση τοῦ πρακτικοῦ ὕλισμοῦ ἐμεῖς, ὡς Ἐκκλησία, προτείνουμε τὴν οἰκουμενικότητα τοῦ σωτηριώδους μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου, στὴν ἰδεολογία τῆς διάσπασης καὶ τῆς λογικῆς τῶν ἰσχυρῶν προτείνουμε τὴ διδασκαλία μας τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ στὴν ψευδαισθησι τῆς παντοδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου καταθέτουμε τὴν αὐτογνωσία τῆς περατότητάς μας. Ὁ κάθε Χριστιανὸς βιώνει ὅτι ἡ ἀγάπη ἐνώνει καὶ δὲν χωρίζει, θεραπεύει πληγὲς καὶ δὲν προξενεῖ τραύματα, καὶ κυρίως σώζει καὶ βοηθάει κάθε ἀνθρώπο νὰ ξεπερνᾷ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς, ὅποιος κι ἂν εἶναι, ὅ,τι καὶ ἂν ἔχει, ὅπου κι ἂν βρῆσκειται. Τὸ κοινὸ Ποτήριο στὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας μᾶς διδάσκει ὅτι ὅλοι σὲ ὅλο τὸν κόσμο εἴμαστε μέλη τοῦ ἰδίου Σώματος, μὲ κεφαλὴ τὸν Ἰησοῦ Χριστό (Ἐφ. ε', 30).

Καὶ μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις σᾶς εὐχομαι ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι πάντοτε μαζί μας. Καλὴ ἐπιτυχία στὸ Συνέδριό σας.

**ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΤΟ Β΄ ΔΙΕΘΝΕΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ**

(11-16 Ιουλίου 2007)

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

Πραγματοποιήθηκαν με ιδιαίτερη έπιτυχία στην Κωνσταντινούπολη οι εργασίες του Β΄ Διεθνούς Συνεδρίου Όρθοδόξου Νεολαίας, που οργανώθηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως από 11 έως 16 Ιουλίου 2007. Στο Συνέδριο συμμετείχαν περισσότεροι από 1.000 νέοι εκπρόσωποι των επαρχιών του Οικουμενικού Θρόνου αλλά και των Όρθοδόξων Πατριαρχείων και Αυτόκεφάλων Έκκλησιών. Το γενικό θέμα του Συνεδρίου ήταν «*Μέλη της Έκκλησίας - Πολίται του κόσμου*».

Την Έκκλησία της Ελλάδος αντιπροσώπευσε δωδεκαμελής αντιπροσωπεία από νέους, από Έρεές Μητροπόλεις της Έκκλησίας μας, υπό την ευθύνη του Γραμματέως της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Άγωγής της Νεότητος Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτου κ. Πολυκάρπου Μπόγρη. Την αντιπροσωπεία συμπλήρωσαν ο Αϊδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Αντώνιος Καλλιγένης, Διευθυντής του Γραφείου Νεότητος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και οι κ. Σωτήριος Βλαβιανός και δ. Σωτηρία Πατσατζή, εκ της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, κ. Σωτήριος Καμπουρόπουλος, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου, δ. Δέσποινα Καποδίστρια, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Ζακύνθου, κ. Αθανάσιος Ατσαλάκης, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, κ. Βασίλειος Λούγαρης, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, κ. Αναστάσιος Σεπετής, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος, κ. Αντώνιος Παπαχαραλάμπους, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, κ. Αναστάσιος Άλεξίου, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και

Μέλη της Αντιπροσωπείας της Έκκλησίας της Ελλάδος με την Α.Θ.Π. τόν Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο

Σαλαμίνος και κ. Πασχάλης Λεώνης, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Ἄλμυροῦ.

Τὴν ἐπίσημη κήρυξι τῆς ἐνάρεξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἔκανε ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαῖος τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 11 Ἰουλίου. Τὶς ἐπόμενες ἡμέρες πραγματοποιήθηκαν εἰσηγήσεις βάσει τοῦ προγράμματος στοὺς θεματικὸς ἄξονες: Νέοι και Ὁρθόδοξη μαρτυρία, Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία και Ἱεραποστολή, Νέοι και Ὁρθόδοξοι πνευματικότητα, Ἐκκλησία-Παγκοσμιοποίηση και Ἐκκοσμίκευση, Οἱ νέοι και ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογένειας, Νέοι και σεξουαλικότητα, Ἐκκλησία και οἰκολογία, Ἐκκλησία και Τεχνολογία, Νέοι και Οἰκουμενικὴ κίνηση. Ἡ λήξι

τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 15 Ἰουλίου, μετὴν παρουσίαση τοῦ τελικοῦ πορίσματος.

* * *

Τὴν Κυριακὴ 15 Ἰουλίου οἱ συμμετέχοντες νέοι στὸ Συνέδριο ἐκκλησιάσθηκαν στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στὸ Φανάρι, ὅπου χοροστάτησε ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ ὁποῖος και μίλησε κατὰλληλα πρὸς τοὺς νέους.

Ἄξιζει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι στὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψη στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, καθὼς ἐπίσης και στὴν Ἁγία Σοφία και τὴ Μονὴ τῆς Χώρας.

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ**

**Θ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ
ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ**

Ἡ Ἱερά Σύνοδος στή συνεδρία της στίς 28 Μαρτίου 2007 ἀπεφάσισεν τήν σύγκληση τοῦ Θ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ γενικό θέμα προβληματισμοῦ: «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, “κηδεύσωμεν τοὺς ἀπελθόντας ὡς καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνοις σμύφρει πρὸς δόξαν Θεοῦ”» (Ἰωάν. Χρυσοστόμου: *Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, Ὁμιλία ΠΕ'*, PG 59,467α).

Τὸ Συμπόσιο θὰ διοργανωθῆ στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ, εἰς Μελισσιάτικα Νέας Ἰωνίας Βόλου, μέ εὐθύνη τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως σύμφωνα μέ τὸ συνημμένο πρόγραμμα.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007**

- 16.00 Ὑποδοχὴ Συνέδρων.
16.30 Ἁγιασμός.
16.45 Προσφώνηση τοῦ Προέδρου τῆς Διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ.
Χαιρετισμοί.
Ἐναρξη ἐργασιῶν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

1η Συνεδρία

Πρόεδρος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος.

- 17.30 - 17.50 1η Εἰσήγηση: «*Τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου στήν ὀρθόδοξη θεολογία*».
Εἰσηγητής: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
17.50 - 18.10 2η Εἰσήγηση: «*Ταφή καὶ μνήμη τῶν νεκρῶν στήν ἰουδαϊκὴ παράδοση*».
Εἰσηγητής: Ἑλλογιώτατος κ. Κωνσταντῖνος Ζάρρας, Λέκτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

- 18.10 - 18.30 3η Εισήγηση: «*Ταφή και μνήμη τῶν νεκρῶν στὸν προχριστιανικὸ ἑλληνορωμαϊκὸ κόσμο καὶ στὰ ἐξωχριστιανικά θρησκευτάτα*».
Εισηγητής: Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀπόστολος Κραλίδης, Λέκτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
- 18.30 - 20.00 Συζήτηση.
- 20.00 - 20.30 Δεῖπνο.
- 20.30 - 22.00 Σύσκεψη τοῦ Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως μὲ ἐκπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.
- 22.00 Ἀκολουθία Ἀποδείπνου.

ΤΡΙΤΗ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007

- 07.00 - 08.00 Ὅρθρος.
- 08.00 Πρόγευμα.

2η Συνεδρία

Πρόεδρος: Ἐλλογιμώτατος κ. Πέτρος Βασιλειάδης
Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

- 08.30 - 08.50 1η Εισήγηση: «*Ἡ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν φροντίδα τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας*».
Εισηγητής: Ἐλλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Σκαλτσῆς, Ἐπίκουρος Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
- 08.50 - 09.10 2η Εισήγηση: «*Ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία στὴ χειρόγραφη παράδοση τοῦ βυζαντινοῦ εὐχολογίου*».
Εισηγητής: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Θεμιστοκλῆς Χριστοδούλου, Διδάκτωρ Θεολογίας.
- 09.10 - 09.30 3η Εισήγηση: «*Τὰ κοιμητήρια*».
Εισηγητής: Ἐλλογιμώτατος κ. Γρηγόριος Πουλημένος, Διδάκτωρ Ε.Μ.Π.
- 09.30 - 11.00 Συζήτηση.
- 11.00 - 11.30 Διάλειμμα.

3η Συνεδρία

- Πρόεδρος: Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀθανάσιος Βουρλῆς
Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
- 11.30 - 11.50 1η Εισήγηση: «*Ἐπιτάφιοι λόγοι καὶ παραμυθητικὲς ἐπιστολὲς τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας*».
Εισηγητής: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόλαος Ἰωαννίδης, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
- 11.50 - 12.10 2η Εισήγηση: «*Τὰ ἐρμηνευτικὰ ὑπομνήματα στὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία*».
Εισηγητής: Ἐλλογιμώτατος κ. Γεώργιος Φίλιας, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
- 12.10 - 12.30 3η Εισήγηση: «*Ὁ ἐπικήδειος καὶ ἐπιμνημόσυνος λόγος*».
Εισηγητής: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης, Ἐπισκέπτης Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Κραϊόβας Ρουμανίας καὶ Λέκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
- 12.30 - 14.00 Συζήτηση.
- 14.00 Γεῦμα.
- 16.00 Ἐσπερινός.

4η Συνεδρία

Πρόεδρος: Ἐλλογιμώτατος κ. Γεώργιος Φίλιας
Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

- 17.00 - 17.20 1η Εισήγηση: «*Ἡ περὶ τῶν νεκρῶν πρόνοια τοῦ δικαίου*».
Εισηγητής: Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος, Εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔ.τ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.
- 17.20 - 17.40 2η Εισήγηση: «*Τὸ πνεῦμα τῆς νεκρώσιμης ἀκολουθίας καὶ ἡ καύση τῶν νεκρῶν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία*».

	Εισηγητής: Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Δημήτριος Τζέροπος, Άναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Άθηνων.	10.20 - 10.40	2η Εισήγηση: «Ύμνογραφική και μουσική προσέγγιση τής νεκρώσιμης ακολουθίας».
17.40 - 18.30	Συζήτηση.		Εισηγητής: Έλλογιμώτατος κ. Άθανάσιος Βουρλής, Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Άθηνων.
18.30 - 19.00	Διάλειμμα.		
	5η Συνεδρία		
	Πρόεδρος: Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ. Νικόλαος Ίωαννίδης Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Άθηνων.	10.40 - 11.30	Συζήτηση.
		11.30 - 12.00	Διάλειμμα.
			7η Συνεδρία
			Πρόεδρος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου κ. Δανιήλ.
19.00 - 19.20	1η Εισήγηση: «Η φροντίδα για τούς νεκρούς στα ἥθη και ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».		
19.20 - 19.40	2η Εισήγηση: «Τὰ μνημόσυνα». Εισηγητής: Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος, Έπίκουρος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Άθηνων.	12.00 - 12.20	1η Εισήγηση: «Η ποιμαντική τῶν θνησκόντων και ἡ ἀκολουθία εἰς ψυχορραγοῦντα».
19.40 - 21.00	Συζήτηση.		Εισηγητής: Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ. Σεραφεὶμ Καλογερόπουλος, Γραμματεὺς τής Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως.
21.30	Δείπνο.		
22.00	Άκολουθία Θείας Μεταλήψεως.	12.20 - 12.40	2η Εισήγηση: «Αὐτοκτονία, εὐθανασία και καύση τῶν νεκρῶν. Ποιμαντική θεώρηση».
			Εισηγητής: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας και Ὡλένης κ. Γερμανός.
			Συζήτηση.
			Διάλειμμα.
			Γενική Συζήτηση-Προτάσεις-Συμπεράσματα.
			Γεῦμα.
			Προαιρετικὸς ἀπογευματινὸς περίπατος.
			Λήξη Συνεδρίου.
	ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007		
07.00 - 09.00	Θεία Λειτουργία.		
09.30	Πρόγευμα.		
	6η Συνεδρία		
	Πρόεδρος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας και Ὡλένης κ. Γερμανός.	12.00 - 13.30	Συζήτηση.
		13.30 - 14.00	Διάλειμμα.
		14.00 - 15.00	Γενική Συζήτηση-Προτάσεις-Συμπεράσματα.
10.00 - 10.20	1η Εισήγηση: «Νεκρώσιμη ἀκολουθία σὲ ἱερεῖς και μοναχούς».	15.00	Γεῦμα.
	Εισηγητής: Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Στέφανος Ἀλεξόπουλος, Διδάκτωρ Θεολογίας.	16.00	Προαιρετικὸς ἀπογευματινὸς περίπατος.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΙΕΣ

Οί καταστροφικές πυρκαϊές οί όποϊες προκάλεσαν τεράστιες ζημίες σέ περιοχές τής Πελοποννήσου και τής Εύβοίας κατά τήν διάρκεια του θέρους έθλιψαν κάθε χριστιανική ψυχή. Η άπώλεια άνθρωπίνων ύπάρξεων, ή άνυπολόγιστη οικολογική καταστροφή, ή καταστροφή Ίερών Μονών, ναών, οικιών και άγροτοκτηνοτροφικών έγκαταστάσεων, οί ζημίες σέ πολιτιστικούς θησαυρούς μας, όλα αυτά συνεκλόνησαν τόν Έλληνισμό και προξένησαν τήν συγκίνηση τής Εύρώπης, αλλά και όλοκλήρου τής Άνθρωπότητας. Όλοι προσευχόμεθα για τήν άνάπαυση τών ψυχών τών συναθρώπων μας πού βρήκαν τόν θάνατο και για τήν ταχεία άποκατάσταση και άνακούφιση όλων τών πυροπαθών. Έπιπλέον δέ έκφράζουμε τόν θαυμασμό μας για τήν άυτόθυσία και τó ψυχικό σθένος πού επέδειξαν όλοι όσοι εκλήθησαν νά αντιμετώπισουν τήν πύρινη λαίλαπα και νά παράσχουν συνδρομή σέ κάθε άνθρωπο πού κινδύνευε.

Είναι ύποχρέωση όλων μας νά σεβόμεθα τó περιβάλλον και νά άγωνιζόμεθα για τήν άποτροπή τών οικολογικών κινδύνων. Όχι μόνο για λόγους ύγιεινής ζωής και οικονομικής άξιοποίησεως του φυσικού πλούτου, αλλά πρωτίστως διότι ή φύση άποτελεί κτίσμα του Θεού. Όποιος άδιαφορεί για τήν προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και όποιος συνειδητά ή άσυνειδητά τó καταστρέφει άμαρτάνει ένώπιον του Θεού. Άσεβεί ένώπιον του Δημιουργού του παντός.

Η Έκκλησία τής Ελλάδος έχει συστήσει Ειδική Συνοδική Έπιτροπή Θείας και Πολιτικής Οικονομίας και Οικολογίας, δια τής όποιας έπιχειρεί νά συμμετάσχει ενεργώς στην άνάληψη οικολογικών πρωτοβουλιών. Προσπαθει, δηλαδή, νά άφυπνίσει τούς άνθρώπους ώστε νά συνεργασθούν δημιουργικά και άποδοτικά για νά γίνει ό κόσμος μας καλύτερος και με αυτόν τόν τρόπο νά κατανοήσουν ότι ό μοναδικός Κύριος του ούρανού και τής γής είναι ό Τριαδικός Θεός, ό δέ άνθρωπος διαχειριστής του κόσμου αυτού.

* * *

Μετά τις καταστροφικές πυρκαϊές του Ίουλίου -Αύγούστου 2007 ή Έκκλησία τής Ελλάδος ανέλαβε σημαντικές πρωτοβουλίες και έξεδήλωσε ποικιλοτρόπως τήν ήθική και ύλική συμπαράστασή της προς τούς πυροπαθείς συνανθρώπους μας. Τήν Κυριακή 26 Αύγούστου άνεγνώσθη στους Ίερούς Ναούς ειδική εϋχή, ή όποία συνετάγη ειδικά γι' αυτόν τόν σκοπό από τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο, εύρισκόμενον στο Μαϊάμι για λόγους ύγείας. Άπό τις πρώτες ήμέρες οί Σεβ. Μητροπολίτες Λαγκαδά κ. Σπυρίδων και Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος μετέβησαν στις πυρόπληκτες περιοχές ως εκπρόσωποι τής Ίεράς Συνόδου και διένειμαν οικονομική βοήθεια. Παραλλήλως ή Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ τής Έκκλησίας τής Ελλάδος έσπευσε συντονισμένα και διένειμε τρόφιμα και άλλα είδη πρώτης άνάγκης. Τó ποσόν τó όποϊον άπεφασίσθη από τήν Διαρκή Ίερά Σύνοδο νά διατεθει για τήν οικονομική ένίσχυση τών πυροπαθών άνέρχεται στο 1.000.000 ΕΥΡΩ. Έπίσης πρέπει νά τονισθει ή παρουσία κλιμακίου τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, τó όποϊο διένειμε

οικονομική βοήθεια στους πληγέντες συνανθρώπους μας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι εὐγνώμων πρὸς τὴν ἀδελφὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου γιὰ τὴν ἄμεση καὶ ὀλόθερμη συμπαράσταση πού ἐπέδειξε.

Ἐξ ἄλλου συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ συμμετοχὴ τῶν πιστῶν στὴν συγκέντρωση χρηματικῆς καὶ ἄλλης βοήθειας ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ μνημονευθεῖ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση 330.000 ΕΥΡΩ πού ἀπεφάσισε νὰ διανεῖμει στους πυροπλήκτους τὸ Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου. Συγκεκριμένα τὸ ποσὸ αὐτὸ θὰ δοθεῖ ὡς μηνιαῖο ἐπίδομα σὲ 110 οἰκογένειες τῶν πληγεισῶν περιοχῶν καὶ εἰδικότερα σὲ οἰκογένειες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, Γυθείου καὶ Οἰτύλου, Ἡλείας καὶ Ὠλένης, Καρυστίας καὶ Σκύρου, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Μεσσηνίας, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.

Ὁ λαὸς μας σὲ δύσκολες στιγμὲς ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει ἀνθρωπιά καὶ εὐαισθησία. Τὶς ἀρετὲς αὐτὲς καλλιεργεῖ ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας. Μπορεῖ ὀρισμένες φορὲς νὰ παραπονούμεθα γιὰ τὶς ἀρνητικὲς πτυχὲς τῶν Ἑλλήνων, ὅμως μπροστὰ στὸ δράμα τῶν πυροπαθῶν, τῶν σεισμοπαθῶν καὶ γενικὰ τῶν ἀναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας φαίνονται καὶ τὰ πολλὰ θετικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ λαοῦ μας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρωτοστατοῦσε καὶ θὰ συνεχίζει νὰ πρωτοστατεῖ σὲ κάθε πανεθνικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ πόνου. Διδάσκει τὴν συμπόνια καὶ τὴν ἀλληλεγγύη καὶ δίδει ἐμπράκτως τὸ παράδειγμα. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν συμπαράσταση Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἡ ἐλπίδα δὲν θὰ χαθεῖ γιὰ τοὺς πληγέντες συμπολίτες μας. Ἄς βοηθήσουμε ὅλοι ὥστε ἡ καινούργια ἡμέρα πού θὰ ἀνατείλει στίς πυροπαθεῖς περιοχὲς νὰ φέρει μηνύματα αἰσιοδοξίας, ἀναδημιουργίας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Κύριο.

**ΚΡΙΤΙΚΗ
ΑΝΑΛΥΣΗ
ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΣΤ΄
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ**

(ΜΕΡΟΣ Α΄)

Έχουν διατυπωθεί και συνεχίζουν ακόμη να διατυπώνονται κριτικές για τὸ βιβλίο τῆς Ἱστορίας τῆς ΣΤ΄ Δημοτικοῦ «Στὰ νεότερα καὶ σύγχρονα χρόνια», Ἀθήνα, Ὁργανισμὸς Ἐκδόσεων Διδακτικῶν Βιβλίων, 2006.

Ἡ παροῦσα σύντομη μελέτη δὲν θὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ ἂν τὸ ἐπίμαχο σχολικὸ ἐγχειρίδιο εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα Σπουδῶν Ἱστορίας ἢ ἂν ἀντίκειται στὸ ἄρθρο 16, παρ. 2 τοῦ Συντάγματος. Δὲν θὰ ἀναζητήσει ποιά εἶναι τὰ ξένα ἀνθελληνικὰ κέντρα ἀποφάσεων, τὰ ὁποῖα κατευθύνουν τὴν παραχάραξη τῆς Ἱστορίας μας, στοχεύουν στὴν ἀλλοίωση τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητας καὶ στὴν ἀποδόμηση τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς ιδέας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ κράτους. Δὲν θὰ διερευνήσει τὸ θέμα τῆς συνέχειας ἢ τῆς ἀσυνέχειας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν θὰ σχολιάσει τίς ἐξευτελιστικὲς παραποιήσεις τῆς ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ὅπως τὴ σφαγὴ τῆς Σμύρνης ποὺ ἐμφανίζεται ὡς «συνωσισμὸς» τῶν Ἑλλήνων στὸ λιμάνι τῆς, «προσπαθώντας νὰ μποῦν στὰ πλοῖα καὶ νὰ φύγουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα», ἢ τὴν ἑλληνικὴ προέλαση στὸ Ἀλβανικὸ Μέτωπο καὶ τὴν ἀπελευθέρωση (γιὰ τέταρτη φορὰ) τῆς Βορείου Ἡπείρου ποὺ περιγράφεται ὡς «ἀπομάκρυνση τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα...». Δὲν θὰ ἐπισημάνει τὴ διαγραφὴ τῆς ἐθνικῆς προσφορᾶς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τῶν κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμίδων στὰ χρόνια τῆς δουλείας καὶ κατὰ τὴν Ἐπανάσταση. Τέλος, ἡ μελέτη αὐτὴ δὲν θὰ κάνει ἀναφορὰ στὶς ἀσύγνωστες παραλείψεις καὶ παρασιωπήσεις, ὡς καὶ στὴν ὑποβάθμιση σημαντικῶν ἱστορικῶν προσώπων καὶ γεγονότων. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὄχι γιὰ νὰ ἀποφύγει ὁ συντάκτης τῆς τὴν ἐσκεμμένη καὶ προκατασκευασμένη λάσπη καὶ νὰ κατηγορηθεῖ ὡς ἐθνικιστῆς καὶ ὅτι ἀνήκει στὶς δυνάμεις σκοταδισμού καὶ ἐμφυλιακοῦ πνεύματος ἢ σὲ κάποιο «ἀκροδεξιὸ καὶ ἐθνικιστικὸ μέτωπο», ἀλλὰ διότι στὰ πιὸ πάνω θέματα ἔχουν δοθεῖ ἐπαρκεῖς καὶ εὐστοχεῖς ἐξηγήσεις.

Τὸ ἀνώτατο πνευματικὸ Ἴδρυμα τῆς Πατρίδας μας, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἢ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Κύπρου, ἢ Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἐκπαιδευτικοί, ἐπιστήμονες, βουλευτές, πανεπιστημιακοὶ καθηγητές, ἔγκριτοι δημοσιογράφοι καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ διαφορετικοὺς χώρους καὶ ἐπαγγέλματα μὲ τεκμηριωμένο λόγο καὶ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα ἔχουν ἐκφράσει τὴν πλήρη ἀντίθεσή τους στὸ βιβλίο, ὑπογραμμίζοντας τὴν ἄποψη ὅτι αὐτὸ διαστρέφει τὴν ἱστορικὴ πραγματικότητα. Μὲ τὰ συμπεράσματα αὐτὰ συμφωνῶ ἀπόλυτα. Συνεπῶς, κάθε ἀναφορὰ μου σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα παρέλκει.

Βέβαια, ὑπάρχουν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ πανεπιστημιακοὶ καθηγητές, βουλευτές, ἀξιόλογοι δημοσιογράφοι, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ ἄλλων ἐπαγγελμάτων, οἱ ὁποῖοι, μᾶλλον γιὰ λόγους πολιτικούς καὶ ἰδεολογικούς παρὰ ἐπιστημονικούς, τάσσονται ὑπὲρ τοῦ ἐπίμαχου σχολικοῦ ἐγχειριδίου, ἐπισημαίνοντας κυρίως τὴ νέα «ἐπιστημονικὴ» προσέγγιση καὶ «ἐπιστημονικὴ» μεθοδολογία, μὲ τὴν ὁποία τοῦτο ἔχει δομηθεῖ. Ἀναφέρω ἐνδεικτικὰ ὡς παράδειγμα τὸν πρόεδρο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἴνστιτούτου, καθηγητὴ Πανεπιστημίου κ. Δημ. Βλάχο, ὁ ὁποῖος, ὅταν κλήθηκε

Τοῦ

Βασιλείου Στυλ. Καραγεώργου,
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

στην τηλεόραση από σοβαρότατο και ικανότατο δημοσιογράφο –παρουσιαστή αξιολογότατης πρωϊνής έκπομπής– να εκφράσει την άποψή του για το κρινόμενο σχολικό έγχειρίδιο, απάντησε ότι αυτό κάνει σοβαρή προσέγγιση στις πηγές! Προφανώς, ο αξιότιμος κ. πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ίνστιτούτου δεν διάβασε το βιβλίο. Διότι, αν το είχε διαβάσει ή ακόμη αν το είχε φυλλομετρήσει και κατέληξε στο πιο πάνω συμπέρασμα, τότε υπάρχει πρόβλημα και μάλιστα πολύ σοβαρό! Η γνώμη μου είναι ότι το ίδιο ισχύει και για τους άλλους συνηγόρους και απολογητές του έγχειριδίου, οι όποιοι, όπως προείπαμε, κάνουν λόγο για «καινούρια λογική» και «καινούρια φιλοσοφία». Ακόμη και η Υπουργός Παιδείας κ. Μ. Γιαννάκου δήλωσε σε τηλεοπτική έκπομπη ότι «μέ το βιβλίο επιχειρείται μια άλλη διδακτική». Οί τελευταίες αποφάνσεις αφορούν βασικά στη χρήση των ιστορικών πηγών σε βιβλίο Ιστορίας και του Δημοτικού. Αυτό το υπογραμμίζει και η επικεφαλής της συγγραφικής ομάδας του βιβλίου καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση σε συνέντευξή της στην «Κυριακάτικη Έλευθεροτυπία» (18.3.2007, σ. 58). Προσωπικά, είμαι απόλυτα σύμφωνος με τη μελέτη πηγών, ή οποία αποτελεί μια γόνιμη διδακτική διαδικασία και οδηγεί στην αυτενέργεια και τον προβληματισμό των μαθητών. Έξάλλου, κάθε Έπιστήμη, έπομένως και η Ιστορία, έρευνά κατά πρώτο και κύριο λόγο τις πηγές και μ' αυτόν τον τρόπο «όρθοτομεί τον λόγον της αληθείας».

Τούτο, βέβαια, πρέπει να γίνεται –κυρίως στα σχολικά έγχειρίδια– υπό δύο βασικές προϋποθέσεις: Πρώτον, οί χρησιμοποιούμενες πηγές δεν πρέπει να είναι πάμπολλες και να συρρικνώνουν και να συμπνίγουν τον αφηγηματικό λόγο, όπως συμβαίνει συνήθως στο κρινόμενο βιβλίο. Οί πηγές πρέπει να είναι μετρημένες, εκλεκτές και εϋστοχες, πού να υποβοηθοϋν και να στηρίζουν την αφήγηση. Δεύτερον, ως προς τη χρήση των βιβλιογραφικών πηγών, πρέπει να τηροϋνται με θρησκευτική εϋλάβεια οί στοιχειώδεις κανόνες της επιστημονικής δεοντολογίας και έντιμότητας πού επιβάλλουν να αναφέρει ο έρευνητής, με πλήρη και ακριβή κάθε φορά στοιχεία, την πηγή, από την όποια έχει άντλήσει τις πληροφορίες πού επικαλείται. Πλήρη είναι τὰ στοιχεία

μόνον όταν δίνουν στον άναγνώστη όλες τις απαραίτητες πληροφορίες να έντοπίσει τη βιβλιογραφική πηγή και το ακριβές (όχι παραποιημένο) κείμενο και τη σελίδα της παραπομπής. Προπαντός το κείμενο της γραπτής πηγής πρέπει να αντιγράφεται με απόλυτη ακρίβεια, όπως δηλ. διατυπώνεται και προσφέρεται χωρίς την παραμικρή «βελτίωση» ή αλλαγή, πράγμα το όποιο δεν τηρείται, όπως θά δοϋμε πιο κάτω, στο νέο σχολικό έγχειρίδιο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού!

Αυτή η σύντομη εργασία, λοιπόν, θά έξετάσει και θά κρίνει όσα έχουν καταγραφεί στο έγχειρίδιο αυτό και προσφέρονται ως γνώση στα παιδιά της ηλικίας των 12 έτων. Διότι είναι φυσικό να προηγηθεί η απόκτηση σωστών ιστορικών γνώσεων, για να είναι έν συνεχεία δυνατή η όρθη ιστορική κρίση.

Δυστυχώς, το νέο σχολικό έγχειρίδιο Ιστορίας βρίθει ανακριβειών, δεν συμβάλλει στην όρθη διαικταγωγή των μαθητών και υποσκάπτει την αυθεντική γνώση της Ιστορίας στην έθνική συνείδηση των παιδιών. Στο έν λόγω βιβλίο γράφονται άπίθανα και άλλοπρόσαλλα πράγματα, τὰ όποια δείχνουν την παχυλή άγνοια και την ιστορική ανεπάρκεια των συντακτών του. Μένει κανείς άναυδος μπροστά στα άνήκουστα και άδιανόητα σφάλματα πού αφοροϋν σε στοιχειώδεις γνώσεις, τις όποιες κατέχουν ακόμη και μαθητές του Γυμνασίου. Όμολογώ ότι δεν άνέμενα να έχει ένα σχολικό έγχειρίδιο, γραμμένο μάλιστα από ομάδα με επικεφαλής πανεπιστημιακή καθηγήτρια, τόσο πολλά και τερατώδη λάθη.

Έκει όμως όπου σταματὰ πια ο νοϋς του ανθρώπου με τὰ τέρατα και σημεία πού βλέπει και διαβάζει είναι οί παραπομπές στις βιβλιογραφικές πηγές. Στο έπίμαχο βιβλίο ο τρόπος χρήσεως των πηγών κάνει όλοφάνερο το έλλειμμα έπιστημονικής έπάρκειας των συγγραφέων του. Οί παραπομπές σε πηγές και έπιστημονικά έργα είναι ο καθρέπτης της έπιστημονικής ικανότητας του συγγραφέα ένός βιβλίου. Πολύ δε περισσότερο, όπως στην περίπτωσή μας, όταν πρόκειται για πανεπιστημιακή καθηγήτρια, ή όποια υποτίθεται ότι καθοδηγεί σωστά στην έρευνα τους φοιτητές της για την έκπόνηση της πρώτης έπίσημης έπιστημονικής εργασίας τους, της δι-

δακτορικής διατριβής. Σχεδόν οί περισσότερες παραπομπές τοῦ ἐγχειριδίου εἶναι ἀπὸ ἐσφαλμένες καὶ ἑλλιπεῖς μέχρι ἀπαράδεκτες. Ἀκόμη καὶ τὰ κείμενα τῶν πηγῶν διαστρέφονται ἢ ἀντιγράφονται ἐσφαλμένα. Γενικότερα, τὰ λάθη τοῦ ἐπίμαχου σχολικοῦ ἐγχειριδίου εἶναι ὅπως εἶπαμε, τόσο πολλὰ καὶ τόσο ἐπιπόλαια, παιδαριώδη καὶ ἐνίοτε τερατώδη.

Νομίζω ὅτι ἀρκετὰ λέχθησαν ὡς εἰσαγωγικά, τὰ ὁποῖα, ὅμως, ἂν καὶ εἶναι ἀπαραίτητα, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε τίς πιὸ κάτω παρατηρήσεις, κρίσεις καὶ σχόλια, παραμένουν στὸ ἐπίπεδο τῆς γενικολογίας καὶ τῆς ἀοριστίας. Ἐπειδὴ δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ γενικὲς καὶ ἀόριστες ἀποφάνσεις, θὰ μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἀναφερθῶ πλέον σὲ συγκεκριμένα παραδείγματα μὲ σκοπὸ νὰ καταδειχθῆ πόσο προχειρολόγοι καὶ διαστρεβλωτὲς τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας εἶναι ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της, πόσο βάνουσα «κακοποιοῦν» τίς παρατιθέμενες πηγές καὶ πόσο ἀπροκάλυπτα περιφρονοῦν τὴ νοημοσύνη τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἐνδεχόμενων ἀναγνωστῶν τους.

Κατ' ἀρχάς, στὸ ἐν λόγῳ σχολικὸ ἐγχειρίδιο παρατηροῦνται ὀρισμένες κραυγαλέες ἀντιφάσεις, πού προξενοῦν κατάπληξη καὶ ἀλγεινὴ μαζὶ ἐντύπωση καὶ δείχνουν ὅτι οἱ συγγραφεῖς του ἔχουν χάσει τὸ μέτρο τῆς σοβαρότητας. Αὐτὲς οἱ ἀντιφάσεις ἀφοροῦν στὴ γραφὴ ὀρισμένων ἱστορικῶν ὄρων καὶ λέξεων καὶ προδίδουν ἐξοργιστικὴ ἐπιπολαιότητα καὶ ἀσυνέπεια, ἀσυγχώρητη προχειρότητα καὶ ἀνευθυνότητα. Πιὸ συγκεκριμένα, οἱ συντάκτες τοῦ ἐπίμαχου βιβλίου γράφουν 38 φορές τὸν ὄρο «Ὁθωμανικὴ Αὐτοκρατορία» (μὲ κεφαλαῖα τὰ ἀρχικὰ γράμματα Ο καὶ Α), 3 φορές (σελ. 32 καὶ 64) «ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία (μὲ μικρὰ τὰ ἀρχικὰ γράμματα ο καὶ α) καὶ 1 φορά (σ. 30) «Ὁθωμανικὴ αὐτοκρατορία» (τὸ ἀρχικὸ α μικρὸ). Τὸ ἐξοργιστικὸ ἐδῶ εἶναι ὅτι στὴ σ. 30 γράφουν 10 φορές «Ὁθωμανικὴ Αὐτοκρατορία» καὶ στὴν ἴδια σ. γράφουν 2 φορές «Ὁθωμανικὴ αὐτοκρατορία», καί, ἐπιπλέον, δύο σελίδες πιὸ κάτω (32) γράφουν 2 φορές «ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία»! Στὶς σελ. 3 καὶ 26 γράφουν «Δύση» (τὸ ἀρχικὸ γράμμα κεφαλαῖο), ἐνῶ δύο σελ. πιὸ κάτω (28) γράφουν «δύση» (τὸ δ μικρὸ). «Ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης»: Ἡ λέξη «Ἄλωση» γράφεται στὶς σελ. 1,3,15 καὶ 16 μὲ κεφαλαῖο τὸ Α, ἐνῶ στίς

σελ. 15,34 καὶ 36 (δύο φορές) ἀναγράφεται μὲ μικρὸ (ἄλωση). Ἐδῶ μάλιστα ἔχουμε καὶ ἰσόπαλο ἀποτέλεσμα (4-4)! «Καθολικὴ Ἐκκλησία»: 2 φορές στὴ σ. 2 καὶ 2 φορές στὴ σ. 4 γράφονται τὰ ἀρχικὰ γράμματα (Κ καὶ Ε) κεφαλαῖα, ἐνῶ στὸ γλωσσάριο τῆς σ. 2 γράφονται μὲ μικρὰ («τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας»)! Γιὰ νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνονται τὰ ἴδια πράγματα, καὶ στὰ πιὸ κάτω παραδείγματα γίνεται ἀναφορὰ στὴ διαφοροποίηση τῆς γραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τοῦ ἴδιου ὄρου ἢ τῆς ἴδιας λέξεως (οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μου). Στὴ σ. 5 ἀναγράφεται: «τὸ σχῆμα τῆς γῆς», «τὸν πρῶτο περίπλου τῆς γῆς», καὶ στὴν ἴδια πάντοτε σελίδα «ὁ γύρος τῆς Γῆς»! Στὸν Πίνακα περιεχομένων ἀναγράφεται: «ὁ φιλελληνισμός» καὶ στὴ σ. 54: «Ὁ Φιλελληνισμός»! Στὴ σ. 46 ἀναγράφεται δύο φορές: «Ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου». Στὴ σ. 47: «Πολιορκία καὶ ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου...» καὶ δύο γραμμὲς πιὸ κάτω «...ἀπὸ τὸ σχέδιο τῆς Ἐξόδου τῶν κατοίκων τοῦ Μεσολογγίου»! Στὶς σελ. 48-50, 64 καὶ 68 οἱ συντάκτες τοῦ νέου σχολικοῦ ἐγχειριδίου τῆς Ἱστορίας γράφουν τὸν ὄρο «Σύνταγμα» 13 φορές, ἀπὸ τίς ὁποῖες 7 φορές στὴ σ. 68, γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίσουν ταυτόχρονα στὴν ἴδια σελίδα τὴν ἐπιπολαιότητά τους καὶ τὴν ἀνευθυνότητά τους, ἀναγράφοντας «...ψήφισι νέου - πιὸ δημοκρατικοῦ - συντάγματος...» (μὲ μικρὸ σ, διότι, προφανῶς, τοῦτο ἦταν.. πιὸ δημοκρατικό!!). Αὐτὴ ἡ προχειρότητα, πού δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι γνώρισμα τοῦ ἀληθινοῦ ἐπιστήμονα, παρατηρεῖται καὶ σὲ ἄλλα, πάμπολλα παραδείγματα: στίς σελ. 48-49, δέκα ἔξι (16) φορές «Ἐθνοσυνέλευση/εις», ἐνῶ στὴν ἀμέσως ἐπόμενη σ. (50) –πρὶν προλάβει νὰ στεγνώσει τὸ μελάνι τῶν δύο προηγούμενων σελίδων– «...στὶς ἐθνοσυνελεύσεις τοῦ Ἀγώνα»! Στὴν ἴδια σ. 66 ἀναγράφεται διαφορετικὰ τὸ ἐπίθετο: «Ἡ ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση» καὶ «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση»! Στὶς σελ. 68 (δὶς) καὶ 70 (δὶς): «Τὸ Κίνημα στὸ Γουδί», ἐνῶ στὴν ἴδια σ. 70, καὶ μάλιστα ὡς τίτλος τῆς ἐνότητας: «Τὸ κίνημα στὸ Γουδί», ὅπως καὶ στὴ σ. 91. Στὴ σ. 62 ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ λοιποὶ συγγραφεῖς τοῦ ἐπίμαχου βιβλίου γράφουν: «ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα» καὶ στὴν ἴδια σ. (62), δύο γραμμὲς πιὸ κάτω «...Ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολεῖων...», καὶ λίγο πιὸ κάτω, στὸ γλωσσάριο, πάντοτε στὴν ἴδια σ.,

ὅπως καὶ στὴν ἀμέσως ἐπόμενη σ. 63, ἐπανερχονται στὴ γραφή: «ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα»! Στὴ σ. 73 γράφουν: «...πρὸς τὸ μητροπολίτη Καστοριάς...», ἐνῶ στὴ σ. 101: «Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης...»! Στὴ σ. 97 ἀναγράφουν 2 φορές: «Παγκόσμιος Πόλεμος», ἐνῶ στὴν ἴδια σ. 97 ἀναγράφουν 6 φορές: «Παγκόσμιος πόλεμος». Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνεται καὶ στὶς σελ. 100 καὶ 106: «Παγκόσμιος Πόλεμος», ἐνῶ στὶς σελ. 98 (τρεῖς φορές), 99, 106 καὶ 136: «Παγκόσμιος πόλεμος»!!! Στὴ σ. 101: «Ὁ ἑλληνικὸς στρατός», καὶ στὴν ἴδια σ. 101: «...τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ...»! Στὴ σ. 103 (δύο): «Μικρασιατικὴ Καταστροφή», ἐνῶ στὸ γλωσσάριο τῆς ἴδιας σ. 103: «μικρασιατικὴ καταστροφή»!!! Στὴ σ. 125: «Συμφωνία Ἐνταξης τῆς χώρας στὴν Ε.Ο.Κ.», καὶ δύο γραμμὲς πιὸ κάτω: «Συμφωνία Ἐνταξης τῆς Ἑλλάδας στὴν Ε.Ο.Κ.»!!! Στὸ γλωσσάριο τῆς σ. 97: «...παρὰχωρεῖ τὴ Δυτικὴ Θράκη...», ἐνῶ στὴ σ. 103: «...οἱ μουσουλμάνοι τῆς δυτικῆς Θράκης».

Στὸ ἐπίμαχο βιβλίον, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ, κατὰ τοὺς συγγραφεῖς του, ἓνα «ἀντικειμενικὸ βιβλίον - ἐργαστήρι (γνώσης)», οἱ ἀτυχεῖς δωδεκάχρονοι μαθητὲς τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τίς «σημαντικὲς» ἱστορικὲς γνώσεις πὺ ἀποκομίζουσι, ἐμπεδώνουσι ταυτόχρονα καὶ τοὺς γραμματικὸς κανόνες τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας! Ἔτσι, στὴ σ. 56 διαβάζουσι στὸ γλωσσάριον καὶ στὸ χρονολόγιον: «Ἱερὰ Συμμαχία», στὸ δὲ ἀφηγηματικὸ κείμενον: «...τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας». Μέχρι ἐδῶ πολὺ ὥραϊα. Οἱ μαθητὲς γνωρίζουσι ἀσφαλῶς τὴν ὀνομαστικὴ καὶ τὴ γενικὴ πτώση τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἱστορικοῦ ὄρου. Ἀπομένει ἡ γνώση τῆς αἰτιατικῆς, τὴν ὁποία μαθαίνουν δέκα σελίδες πιὸ κάτω, στὴ σ. 66, ὅπου στὴ δευτέρῃ σειρᾷ τοῦ ἀφηγηματικοῦ κειμένου οἱ «προοδευτικοί» ἱστορικοὶ γράφουσι: «...καὶ τὴν Ἱερὴ Συμμαχία»!!!

Ἐπιπλέον, στὴν τελευταία γραμμὴ τῆς σ. 2 γράφουσι «Βησσαρίωνας» καὶ στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς σ. 3 (δηλ. πολὺ κοντὰ) γράφουσι ἀνεξήγητα 2 φορές: Βησσαρίων!!!

Στὶς σελ. 2 καὶ 4 ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ ὑπόλοιπη ὁμάδα συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου γράφουσι 4 φορές τὴ λέξη «συχωροχάρτια» (χωρὶς γ). Στὸ γλωσσάριον μάλιστα τῆς σ. 2 γράφουσι: «συχωροχάρτια: ἔγγραφα

συγχώρησης (μὲ γ) τῶν ἀμαρτιῶν...»!!!

Τὰ πιὸ πάνω θλιβερὰ παραδείγματα ἀνακολουθίας καὶ προχειρότητας προκαλοῦσι ὅπωςδὴποτε σύγχυση στὸν μαθητὴ καὶ στὸν ἀναγνώστη καὶ κλονίζουσι σοβαρὰ τὴν ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τὸ κρινόμενον βιβλίον. Διερωτῶμαι, μάλιστα, τί θὰ ἀπαντήσῃ ὁ δάσκαλος στοὺς διαπορομένους μαθητὲς του, ὅταν τὸν ρωτήσουσι, γιὰ αὐτὴν ἡ ἀκατανόητη διαφοροποίηση καὶ ἡ ἀνεξήγητη ἀνομοιογένεια στὸ γράψιμον αὐτῶν τῶν ἱστορικοῦ ὄρου καὶ λέξεων. Προφανῶς, ἂν θελήσῃ νὰ εἶναι εἰλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς μαθητὲς του, θὰ πρέπει νὰ τοὺς πεῖ εὐθαρσῶς καὶ ἀπερίφραστα –καὶ ὄχι μόνο γι' αὐτὰ τὰ γλωσσικὰ ἀτοπήματα ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅσα θὰ δοῦμε πιὸ κάτω– ἢ ὅτι οἱ συντάκτες τοῦ σχετικοῦ ἐγχειριδίου, ἀφοῦ αὐτὸ εἶναι προῖον πολλῶν ἐγκεφάλων, δὲν μπόρεσαν νὰ συντονιστοῦν ἐπιτυχῶς μεταξύ τους, ἢ ὅτι σίγουρα συμβαίνει κάτι ἄλλο πιὸ σοβαρὸν...

* * *

Ἄς προχωρήσουμε τώρα σὲ παρατηρήσεις καὶ σχόλια, πὺ ἀφοροῦσι σὲ στοιχειώδεις γνώσεις συνηθισμένων καὶ πασίγνωστων πραγμάτων ἢ σὲ σφάλματα πὺ δὲν τὰ κάνουν οὔτε οἱ μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἡ κριτικὴ τῶν ἐπίμαχων σημείων τοῦ συγκεκριμένου βιβλίου γίνεται μὲ τρόπο ἀντικειμενικόν, χωρὶς ἀκρότητες καὶ φανατισμούς, ἀλλὰ μὲ ἀγνὲς προθέσεις καὶ καθαρὲς κουβέντες καὶ κυρίως μὲ αὐστηρὰ ἐπιστημονικὰ κριτήρια. Γιὰ τὴν καλύτερη κατανόηση τῆς παρούσας ἐργασίας θὰ ἦταν χρήσιμον νὰ ἔχει ὁ ἀναγνώστης δίπλα του τὸ ἀμφισβητούμενον βιβλίον τῆς Ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ.

Στὴ σ. 1 (1.1) παρατίθεται «Χάρτης τῆς Εὐρώπης στὰ μέσα τοῦ 15ου αἰώνα», πὺ εἶναι τελείως ἀνιστόρητος. Στὸ κέντρο τοῦ χάρτη ἀναγράφονται τὰ «Παπικὰ Κράτη». Αὐτὸς ὁ ἱστορικὸς ὄρος, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ κυρίως στὴν ἀγγλοσαξωνικὴ βιβλιογραφία, εἶναι ἀπαρχαιωμένος καὶ ἀδόκιμος. Καθιερωμένος εἶναι ὁ ὄρος Παπικὸ Κράτος. Ἄν οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἐπίμαχου ἐγχειριδίου ἔρριχναν μιὰ πρόχειρη ματιὰ σὲ σχολικὰ βιβλία τῆς Ἱστορίας τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Λυκείου θὰ διαπίστωναν τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.

Δηλ. ὁ μαθητὴς τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ θὰ βρεθεῖ τουλάχιστον σὲ ἀμηχανία, ὅταν ἀργότερα θὰ συναντήσει τὸν πιὸ πάνω ὄρο στὸν ἐνικὸ ἀριθμὸ. Ἄλλ' ἂς υποθέσουμε ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ τόσο σοβαρὸ λάθος. Τὸ τραγικὸ εἶναι ὅτι στὸν ἐν λόγω χάρτη ἐμφανίζονται ἡ Κρήτη, ἡ Εὐβοία, τμήματα τῆς Πελοποννήσου, τὰ Ἐπτάνησα καὶ ἡ Δαλματία ὡς κτήσεις τῶν λεγόμενων Παπικῶν Κρατῶν! Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι τοῦτο δὲν ὀφείλεται σὲ παχυλὴ ἄγνοια, ἀλλὰ σὲ ἐπιπολαιότητα, προχειρότητα καὶ ἀνευθυνότητα τῆς κ. Μ. Ρεπούση καὶ στὸ ὅτι οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἐπίμαχου σχολικοῦ ἐγχειριδίου δὲν ἐνθυμοῦνται τί ἔχουν σημειώσει προηγουμένως ἢ τί ἔχουν γράψει πιὸ κάτω, ὅπως στὴν προκειμένη περίπτωση. Δηλ. πιὸ κάτω, στὴ σ. 16 (2.2) παρατίθεται χάρτης, ὅπου οἱ παραπάνω περιοχὲς σημειώνονται σωστὰ ὡς βενετικὲς κτήσεις. Ὁ χάρτης τοῦ βιβλίου στὴ σ. 1 εἶναι ἀπαράδεκτος, διότι ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της παρέλειψαν νὰ σημειώσουν τὸ σπουδαιότερο καὶ ἰσχυρότερο ναυτικὸ κράτος τῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, τὴ *Βενετία*. Ἐπιπλέον, δὲν ἀναφέρουν καὶ τὴν πηγὴ, ἀπὸ τὴν ὁποία πῆραν τὸν χάρτη.

Στὸ γλωσσάριο τῆς σ. 2 σημειώνεται:

«*Προτεστάντες ὀνομάζονται οἱ Διαμαρτυρόμενοι Καθολικοί*». Ἡ διατύπωση εἶναι ἄστοχη. Τὸ σωστὸ εἶναι: *Προτεστάντες*: Δηλ. Διαμαρτυρόμενοι, ὅπως ὀνομάζονται οἱ ὁπαδοὶ τῆς Μεγάλης Θρησκευτικῆς Μεταρρύθμισης τοῦ 16ου αἰώνα.

Στὴ σ. 2 ὑπάρχουν ἀκόμη πέντε λάθη:

I. Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της κάνουν δύο χονδροειδῆ λάθη ἀντιγραφῆς τῶν στοιχείων τῆς πηγῆς, ἀπὸ τὴν ὁποία πῆραν τὴν εἰκόνα 1.2: «*Ἡ γέννηση τῆς Ἀφροδίτης*».

α) Γράφουν: *Ἀθήνα*, ἐνῶ στὴν πηγὴ ἀναγράφεται ὡς τόπος ἐκδόσεως: *Ἀθήναι*.

β) Γράφουν: «*Ἔργο τοῦ Σ. Μποτισέλι (1485-1486)*». Αὐτὴ ἡ χρονολογία εἶναι ἀποκύημα τῆς φαντασίας τους. Ἡ πηγὴ ἀναφέρει σχετικὰ: (γύρω στὰ 1480-1485).

II. Ὁ Θερβάντες γεννήθηκε τὸ 1547 καὶ ὄχι τὸ 1567, ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφουν.

III. Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ ὁμάδα της χρησιμο-

ποιοῦν τὴν ὀνομασία «Καθολικὴ Ἐκκλησία» γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρώμης. Αὐτὸ εἶναι χονδροειδὲς λάθος. Ἡ σωστὴ ὀνομασία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης εἶναι: *Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία*. Ἱστορικά, ἐκκλησιαστικὰ καὶ θεολογικὰ *Καθολικὴ Ἐκκλησία* εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία (Πρβλ. τὸ ἄρθρο τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως: «*Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν*»). Βέβαια, αὐτὰ εἶναι ψιλὰ γράμματα γιὰ τὴν κ. Μ. Ρεπούση καὶ τοὺς συνεργάτες της.

IV. Ἀλλὰ τὸ πιὸ ἐξοργιστικὸ ἐδῶ εἶναι πὼς οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἐπίμαχου σχολικοῦ ἐγχειριδίου ἀναγράφουν τὴν ὀνομασία «Καθολικὴ Ἐκκλησία» μὲ γαλάζιο χρῶμα, πὺ σημαίνει, σύμφωνα μὲ τὶς διευκρινίσεις τους στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου, ὅτι εἶναι «*ἱστορικοὶ ὄροι προηγούμενης ἐνότητας*». Προφανῶς, ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της νομίζουν ὅτι οἱ μαθητὲς καὶ γενικότερα οἱ ἀναγνώστες τους δὲν διαθέτουν καμιὰ κριτικὴ ἱκανότητα. Διότι οἱ πιὸ πάνω ἱστορικοὶ ὄροι εὐρίσκονται στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου (μόλις στὴ σ. 2) καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει προηγούμενη ἐνότητα. Παρόμοια παραδείγματα θὰ συναντήσουμε καὶ στὶς ἐπόμενες σελίδες τοῦ βιβλίου.

Στὴ σ. 3 (τρία λάθη) οἱ συντάκτες τοῦ ἐγχειριδίου γράφουν γιὰ τὸν Βησσαρίωνα: «*Βυζαντινὸς λόγιος, Ἐπίσκοπος (γράφει: μητροπολίτης) Νίκαιας (νὰ προστεθεῖ: καὶ Καρδινάλιος)... Συμμετέχει στὴ Σύνοδο τῆς Φεράρας - Φλωρεντίας (1438, γράφει: 1438-1439)*».

Στὴ σ. 4 παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς πέντε λάθη:

α) Ἡ εἰκόνα τῆς «*πώλησης συχωροχαρτιῶν*» (1.5) εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ σχολικὸ ἐγχειρίδιο: Ἱστορία νεότερη καὶ σύγχρονη, τευχ. Α', Β' Λυκείου (6.61) καὶ ὄχι τῆς Γ' Λυκείου (σ. 61), ὅπως ἀνακριβῶς σημειώνεται στὴν τελευταία σελίδα τῶν παραπομπῶν.

β) Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της παραποιοῦν τὸ ὄνομα τῆς πόλης, στὴν ὁποία ἔζησε, ἔδρασε καὶ ἀναδείχθηκε ὁ Λούθηρος, ἀναγράφοντας λανθασμένα στὴν ἴδια σελίδα τρεῖς φορές (καὶ ὄχι μία, ὅποτε θὰ μπορούσε νὰ ἰσχυριστῆ κάποιος, ὅτι πρόκειται γιὰ τυπογραφικὸ λάθος) «*Βυρτεμβέργη*» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ *Βιτεμβέργη*. Ἐδῶ οἱ συντάκτες τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου μπερδεψαν τὸ ὄνομα τῆς πα-

νεπιστημιακής πόλεως τοῦ δουκάτου τῆς Σαξωνίας «Βιτεμβέργη» (Wittenberg) μετὸ ὄνομα τῆς περιοχῆς τῆς νότιας Γερμανίας «Βυρτεμβέργη» (Württemberg), ἡ ὁποία περιοχὴ τὴν ἐποχὴ τοῦ Λουθήρου ἦταν δουκάτο. Προφανῶς, δὲν ἔχουν ἀκούσει τὸ ὄνομα τοῦ γερμανικοῦ ὁμόσπονδου κράτους τῆς Βάδης-Βυρτεμβέργης μετὰ πρῶτεύουσα τὴ Στουτγάρδη.

γ) Ὁ Λούθηρος δὲν ἀφορίστηκε τὸ 1520, ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφεται, ἀλλὰ τὸ 1521.

Στὴ σ. 5 ὑπάρχουν ἐπίσης πέντε λάθη:

α) Δὲν ἦταν μόνο «οἱ χερσαῖοι δρόμοι... πρὸς τὶς χῶρες τῆς Ἀνατολῆς», οἱ ὁποῖοι «ἐλέγχονται ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς Τούρκους», ὅπως ἀναγράφεται στὸ ἐπίμαχο βιβλίο, ἀλλὰ καὶ οἱ θαλάσσιοι δρόμοι τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου· ἔπρεπε νὰ πληρώσει κανεὶς φόρο ὑποτέλειας, γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα διόδου ἢ νὰ ἐμπλακεῖ σὲ πόλεμο. Γι' αὐτὸ ἔχουμε τοὺς λεγόμενους βενετοτουρκικοὺς πολέμους, τοὺς ὁποῖους ὑποσημειώνει καὶ τὸ ἐγχειρίδιο αὐτὸ στὴ σ. 16.

β) Οἱ ἱστορικοὶ ὄροι «Ὀθωμανοὶ Τούρκοι» ἀναγράφονται μετὰ γαλάζιο χρῶμα, πού σημαίνει ὅτι ἀπαντοῦν καὶ σὲ προηγούμενη ἐνότητα, χωρὶς αὐτὸ νὰ συμβαίνει.

γ) Εἶναι πολὺ ἀφελῆς ἡ ἐπεξήγηση στὸ γλωσσάριο, ὅτι ἡ «καραβέλα (εἶναι) εἶδος καραβιοῦ τῆς ἐποχῆς». Πιὸ διαφωτιστικὸ θὰ ἦταν, ἐὰν γραφόταν: τύπος ἱστιοφόρου πλοίου, πού κατασκευάστηκε ἀρχικὰ στὴ Μεσόγειο περὶ τὰ τέλη τοῦ Μεσαίωνα.

δ) Ὁ Ἑρρίκος ὁ Θαλασσινός (1394-1460) δὲν ὑπῆρξε βασιλιάς τῆς Πορτογαλίας, γιὰ νὰ ἀριθμηθεῖ ὡς Η', ἀλλὰ Πορτογάλος πρίγκιπας. Ἐξάλλου, καὶ βασιλιάς τῆς Πορτογαλίας νὰ γινόταν, θὰ περνοῦσε στὴν Ἱστορία ὡς Ἑρρίκος Β' καὶ ὄχι Η'. Προφανῶς, ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες τῆς μπερδεψαν τὸν Ἑρρίκο τὸν Θαλασσινὸ μετὰ τὸν Ἑρρίκο Η' (1491-1547), τὸν περιβόητο βασιλιὰ τῆς Ἀγγλίας (1509-1547).

ε) Ἡ ἀκριβέστερη ἐπιστημονικὴ ὀνομασία εἶναι Ἰνκα. Ἐπομένως, ὅπου ὑπάρχει ἡ λέξη Ἰνκας στὴ σ. 5 (χάρτης, γλωσσάριο, χρονολόγιο) νὰ γραφεῖ: Ἰνκα (Inca).

Στὴ σ. 6 ἐπισημαίνονται τὰ ἀκόλουθα τέσσερα λάθη:

α) Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐξαρθεῖ μία νέα ἱστορικὴ ἀνα-

κάλυψη –παράλληλα πρὸς τὶς μεγάλες ἀνακαλύψεις τῶν ἐξερευνητῶν– τῆς κ. Μ. Ρεπούση καὶ τῶν συναδέλφων τῆς, ὅτι ὁ Μάρκο Πόλο ἐξῆσε τὸν 15ο αἰώνα!!! Ἄγνοοῦν ὅτι ὁ περίφημος περιηγητὴς ἐξῆσε ἀπὸ τὸ 1254 μέχρι τὸ 1324, ταξίδεψε δὲ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη πρὸς τὴν Ἀσία κατὰ τὴν περίοδο 1271-1295.

β) Εἶναι ἐπιστημονικὰ ἀπαράδεκτος ὁ τρόπος παραπομπῆς τῶν παραθεμάτων 1.8 καὶ 1.9. Εἶναι τὰ παρατιθέμενα ἀποσπάσματα μετάφραση τῶν ἴδιων συγγραφέων τοῦ ἐπίμαχου ἐγχειριδίου ἀπὸ τὰ πρῶτοτυπα κείμενα ἢ ὑπάρχουν ἑλληνικὲς μεταφράσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τὰ ἀντέγραψαν. Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἀναγραφοῦν, ὅπως ἐπιτάσσει ἡ δεοντολογία τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας. Ὅπως σημειώσαμε πιὸ πάνω, χωρὶς τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα μιᾶς πηγῆς ἢ ἐνὸς βοθητήματος εἶναι ἀδύνατο στὸν μαθητὴ νὰ ἀνατρέξει στὶς πηγές, γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖ πληρέστερα.

γ) Στὴν εἰκόνα 1.10 ἡ γκραβούρα τοῦ Θ. ντὲ Μπρὺ χρονικὰ τοποθετεῖται ἀθαιρέτως ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς στὸ 1594, ἐνῶ ἡ πηγὴ γράφει 1602!!!

Στὴ σ. 7 ὑπάρχει ἓνα χονδροειδὲς λάθος:

Ἀναγράφεται ἡ πηγὴ (1.12): «*Βαρθολομαῖος ντε Λας Κάζας, Πολὺ σύντομη ἀναφορὰ στὴν καταστροφὴ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, 1552*». Ὁ τίτλος τῆς πηγῆς εἶναι τελείως λανθασμένος. Ἀντιπαραθέτω τὸν σωστὸ γιὰ σύγκριση: *Βαρθολομαῖος ντε Λας Κάζας, Ἡ καταστροφὴ τῶν Ἰνδιάνων. Σύντομη ἀνασκόπηση τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰνδιῶν 1552. Εἰσαγωγή - Μετάφραση: Πηνελόπη Μαξίμου, Ἀθήνα, Στοχαστής, 1988*². Ἐπιπλέον, δὲν ὑπάρχει παραπομπὴ σὲ σελίδα, διότι δὲν ὑπάρχει προφανῶς, οὔτε τὸ παρατιθέμενο ἀπόσπασμα στὴν ἐν λόγω πηγὴ!

Στὴ σ. 8 διαπιστώνονται δύο λάθη:

α) Ὁ ὄρος «ἀνεξιθρησκία» ἀναγράφεται μετὰ γαλάζιο χρῶμα, πού σημαίνει, ὅπως εἴπαμε, ὅτι ἀπαντᾷ σὲ προηγούμενη ἐνότητα, χωρὶς αὐτὸ νὰ συμβαίνει.

β) Ὁ Μοντεσκιὲ γεννήθηκε τὸ 1689 καὶ ὄχι τὸ 1698.

Στὴ σ. 9 ἐπισημαίνονται πέντε λάθη:

α) Ἡ παραπομπὴ στὶς «Φιλοσοφικὲς ἐπιστολὲς τοῦ Βολταίρου» (1.15) εἶναι ἐπιστημονικὰ ἀπαράδεκτη. Ὁ μαθητὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης εἶναι ἀδύνατο μόνο

μέ αυτά τὰ στοιχεῖα νὰ προσεγγίσει τὴν πηγὴ. Οἱ συγγραφεῖς τοῦ σχολικοῦ βιβλίου ἔπρεπε νὰ ἀναγράψουν τὰ πλήρη καὶ ἀκριβῆ στοιχεῖα σχετικῆς ἑλληνικῆς μετάφρασης, ἂν ὑπάρχει καὶ ἂν τὴν χρησιμοποιήσαν, ἢ νὰ παραθέσουν τὰ στοιχεῖα τοῦ πρωτοτύπου, ἀπὸ τὶς πολλὲς ἐκδόσεις του πού ὑπάρχουν. Π.χ. Voltaire, *Lettres philosophiques*, ἔκδ. Jean-Pol Caput, στὴ συλλογὴ Classiques Larousse, Paris, Librairie Larousse, 1990², σ. 63.

β) Στὴν ἀρίθμηση τῆς πηγῆς 1.17 ὑπάρχουν τρία ἀπανωτὰ λάθη: Ἀρχίζω ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέα τῆς πηγῆς. Ἀναγράφεται ἐσφαλμένα Ἄσιμοφ I, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ *Asimov, I*, ὅπως εἶναι γραμμένο στὴ σχετικὴ ἔκδοση. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐφευρέτη τῆς «κονσερβοποίησης τροφῶν» εἶναι Ἀπέρ και ὄχι «Ἀπέρ» (σ. στὴν πηγὴ: 263) Τέλος, τὸ «ἐμβόλιο εὐλογιᾶς (δαμαλισμός)» ἐφευρέθη τὸ 1796 (σ. στὴν πηγὴ: 264) καὶ ὄχι τὸ 1798, ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφεται στὸ ἐγχειρίδιο.

γ) Καὶ τὰ ἀπίστευτα πράγματα πού γράφονται δὲν ἔχουν τελειωμό. Ὁ πίνακας ζωγραφικῆς 1.16 ὀνομάζεται «γλυπτό»!!!

Στὴ σ. 10 ἀπαράδεκτη ἐπιστημονικὰ εἶναι καὶ ἡ παραπομπὴ στὸν Μοντεσκιέ. Προφανῶς, τὸ παρατιθέμενο σχετικὸ κείμενο εἶναι μετάφραση τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ἡ ἐπιστημονικὴ δεοντολογία ἀπαιτεῖ νὰ ἀναγραφοῦν τὰ πλήρη καὶ ἀκριβῆ στοιχεῖα τῆς συγκεκριμένης πηγῆς, δηλ.: Montesquieu, *Oeuvres complètes*, II, Texte présenté et annoté par Roger Cailliois, Bibliothèque de la Pléiade, France, Gallimard, 1994², σ. 396 κ.έ. Ἄν πρόκειται γιὰ ἑλληνικὴ μετάφραση, νὰ ἀναγραφοῦν, ἐπίσης, τὰ πλήρη καὶ ἀκριβῆ στοιχεῖα τῆς.

Στὴ σ. 11 (1.22) ἡ δευτέρη γελοιογραφία πού δειχνεῖ τὶς τάξεις τῆς γαλλικῆς κοινωνίας μετὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1789 ὑπάρχει μόνο στὴ φαντασία τῆς κ. Μ. Ρεπούση καὶ τῶν συνεργατῶν της καὶ ὄχι στὴ σ. 176 τῆς πηγῆς (Ἱστορία τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ τοῦ Νεότερου Κόσμου 565-1815, βλ. σ. παραπομπῶν), στὴν ὁποία παραπέμπουν.

Στὴ σ. 12 ἐντοπίζονται πέντε λάθη:

Στὸ κείμενο (1.24) «*Διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων*

τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτη (1789)» ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς:

α) Ἄρθρο 1: «*Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται ἐλεύθεροι καὶ ἔχουν ἴσα δικαιώματα*». Ἐδῶ ὑπάρχει μία οὐσιώδης παραλείψη, ἐνῶ ἔχει προστεθεῖ ἀυθαίρετα ἡ ἀνύπαρκτη στὸ γαλλικὸ κείμενο λέξη: ὄλοι. Τὸ πλήρες καὶ ἀκριβὲς κείμενο εἶναι: «*Οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται καὶ παραμένουν ἐλεύθεροι καὶ ἔχουν ἴσα δικαιώματα...*» («*Les hommes naissent et demeurent libres et égaux en droits...*»). Οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μου. Βλ. I. Godechot, *Les constitutions de la France depuis 1789*, Paris, Flammarion, 1995, σ. 33).

β) Μετὰ τὴ λέξη «δικαιώματα» χρειάζονται ἀποσιωπητικά (...), διότι τὸ κείμενο τοῦ ἄρθρου 1 συνεχίζεται.

γ) Ἀντίθετα, στὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11 δὲν χρειάζονται ἀποσιωπητικά (...), διότι τὸ κείμενό του ἔχει ὀλοκληρωθεῖ.

δ) Στὸ ἄρθρο 11 ἀντὶ «*κάθε ἄνθρωπος*» τὸ γαλλικὸ κείμενο γράφει: «*κάθε πολίτης*» («*tout citoyen*»).

Τὰ πιὸ πάνω συμβαίνουν, διότι ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ ὁμάδα της δὲν εἶδαν σίγουρα τὸ πρωτότυπο κείμενο τῆς πηγῆς ἢ δὲν γράφουν τουλάχιστον ἀπὸ ποῦ πῆραν ὅσα ἀναγράφουν σ' αὐτὴ τὴ σελίδα. Καὶ αὐτὸ εἶναι μεγάλο ἐπιστημονικὸ λάθος καὶ μάλιστα σύμφωνα μὲ τὴ νέα μεθοδολογία διδασκατικῆς, πού ἐπαγγέλλονται οἱ καθ' ἡμᾶς νεοφανεῖς ἀναθεωρητὲς τῆς Ἱστορίας.

Στὴ σ. 13 ὑπάρχουν δύο λάθη:

Γιὰ τοὺς ἴδιους ὡς ἄνω λόγους εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἀπαράδεκτη καὶ ἡ παραπομπὴ στὸ κείμενο τῆς «*Διακήρυξης τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκας καὶ τῆς πολίτισσας*» τῆς Ὀλυμπίας ντὲ Γκούζ, ἡ ὁποία δὲν γεννήθηκε τὸ 1478, ὅπως ἐπιπόλαια ἀναγράφεται, ἀλλὰ τὸ 1748.

Στὴ σ. 17 σημειώνονται τέσσερα λάθη:

α) Στὴν πηγὴ 2.3 γράφεται: «*(ἡ μεσαία καὶ ἡ Τρίτη (γράφε: τρίτη) τάξη)*».

β) Στὴν πηγὴ 2.6 ὑπάρχουν τρία χονδροειδῆ λάθη ἀντιγραφῆς. Ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες της ἀντιγράφουν ἐσφαλμένα: «*...οἱ συ-*

νεχείς πόλεμοι τῆς Βενετίας (γράφει: Βενετιάς)... Κι αὐτὸ κάνει (γράφει: Κι αὐτὸ τὸ κάνει)...». Ὁ σωστὸς τίτλος τῆς πηγῆς εἶναι: Σουμάκης Α., *Τὸ ρεμπελιὸ τῶν ποπολάρων, Εἰσαγωγή*: Κ. Πορφύρη (ὄχι «ἐπιμ.», ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφεται).

Στὴ σ. 18 οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἐπίμαχου ἐγχειριδίου δὲν ἐπεξηγοῦν, ὡς ὄφειλαν, στὸ γλωσσάριο τὸν ὄρο «κοινότητες», μολονότι τὸν ἔχουν ὑπογραμμίσει μὲ ἔντονο καφέ χρῶμα.

Στὴ σ. 19 ὑπάρχουν πέντε λάθη:

α) Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες τῆς δὲν γράφουν ποῦ βρῆκαν ἢ ποῦ ἔχει δημοσιευτεῖ, τέλος πάντων, αὐτὸ τὸ κείμενο (2.8) τοῦ Γάλλου πρεσβευτῆ ντὲ Μπρέβ στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἐπομένως, καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση ἀπὸ πλευρᾶς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας βαθμολογοῦνται κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν.

β) Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας τοῦ ντὲ Μπρέβ ὡς πρεσβευτῆ τῆς Γαλλίας στὴν Κωνσταντινούπολη (1590-1606) ὁ Λουδοβίκος ΙΓ' (1601-1643), πρὸς τὸν ὁποῖο ἀπευθύνεται ὁ ντὲ Μπρέβ, ἢ δὲν εἶχε γεννηθεῖ ἀκόμη ἢ, ὅταν ἔληγε ἡ θητεία τοῦ πιὸ πάνω πρεσβευτῆ, ἦταν μόλις 5 ἐτῶν. Ἐπομένως, δὲν ἦταν βασιλιάς. Ἄν ὑπάρχει τέτοιο κείμενο, πρέπει νὰ ἀπευθύνθηκε στὸν πατέρα τοῦ Λουδοβίκου ΙΓ', τὸν Ἐρρίκο Δ' (1589-1610). Πάντως, ἔτσι ἀόριστα καὶ ἀνόητα ποῦ γίνεται ἡ παραπομπή, μπορεῖ κάποιος νὰ θεωρήσει τὸ κείμενο αὐτὸ ἀνύπαρκτο. Διότι, ἐκτὸς τῶν παραπάνω ὑπάρχουν σ' αὐτὸ δύο ἀνακρίβειες. Πρῶτα πρῶτα οἱ Ὄθωμανοὶ Τοῦρκοι δὲν δήμευαν τὴν ἐκκλησιαστικὴ περιουσία. Γι' αὐτὸ πολλοὶ Ἕλληνες στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας, γιὰ νὰ μὴ τοὺς ἀρπάξουν οἱ Τοῦρκοι τὴν περιουσία τους, τὴν ἔδιναν στὴν Ἐκκλησία. Ἔτσι, ἡ Ἐκκλησία βρέθηκε νὰ ἔχει τεράστια κτηματικὴ περιουσία σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Δεύτερο, οἱ Τοῦρκοι πολλὰ φορὲς περιορίζαν τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία τῶν χριστιανῶν, στοὺς ὁποίους δὲν ἐπέτρεπαν πάντοτε νὰ ἐκτελοῦν ἐλεύθερα τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα. Πολλὰς ἐκκλησίες γίνονταν τζαμιά καὶ πολλοὶ ἀναγκάσθηκαν νὰ ἀρνηθοῦν τὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ νὰ γίνουν μωαμεθανοί, γιὰ νὰ γλυτώσουν τὴ ζωὴ τους.

γ) Στὴν πηγὴ 2.10 ἀναγράφεται «Βοδενά (Ἔδεσ-

σα)». Ὁ μαθητὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης πιστεύουν ὅτι ἔτσι εἶναι γραμμένο στὴν πηγὴ, ἢ ὁποῖα ὅμως γράφει ἀπλῶς «Βοδενά». Αὐτὸ εἶναι μεγάλο ἐπιστημονικὸ λάθος, διότι ἀλλοιώνεται τὸ κείμενο τῆς πηγῆς. Ἄν οἱ συντάκτες τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου ἠθελαν τὴν ἐντὸς παρενθέσεως ἐπεξήγηση «Ἔδεσσα», ἔπρεπε νὰ τὴν γράψουν σὲ ὑποσημείωση.

δ) Στὴν ἴδια πηγὴ ἀναγράφεται «Λειβαδιά» καὶ ὄχι «Λιβαδεία», ὅπως τὴν θέλει ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ ὁμάδα τῆς.

ε) Δὲν ἀναφέρεται ποῦ ἔχει δημοσιευτεῖ τὸ «Πληρεξούσιον τῆς Χώρας Μηλέων ἀπὸ 19ης Μαρτίου 1816» (2.9).

Ἡ σ. 20 δείχνει, ὅτι ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ συγγραφικὴ ὁμάδα τῆς δὲν ἔχουν καὶ τόσο ἀγαθὲς σχέσεις μὲ τὶς χρονολογίες, ποὺ ἀποτελοῦν οὐσιῶδες στοιχεῖο τῆς Ἱστορίας. Ἔτσι, ἀγνοοῦν ὅτι ἡ «συνθήκη τοῦ Κιουτσούκ-Καϊναρτζή» ἔγινε τὸ 1774 καὶ ὄχι τὸ 1784, ὅπως γράφουν.

Στὴ σ. 21 ἐπισημαίνονται ἔξι λάθη:

Ὅλα τὰ λάθη αὐτῆς τῆς σ. ἐντοπίζονται στὴν πηγὴ 2.14, ποὺ ἀκόμη καὶ ὁ τίτλος τῆς δὲν ἀποδίδεται μὲ ἀκρίβεια: «Μοσχονὰς Θ., Μέρμινα τοῦ Ἑλληνορθόδοξου (γράφει: Ἑλληνορθόδοξου) Πατριαρχείου Ἀλεξάνδρειας (γράφει: Ἀλεξανδρείας) ἐπὶ τουρκοκρατίας. Συντεχνία - Ἀδελφάτα - Ἐνσάφια (γράφει: Ἐσάφια), Ἀλεξάνδρεια 1949». Οἱ συγγραφεῖς τοῦ σχολικοῦ ἐγχειριδίου παραλείπουν νὰ γράψουν τὴ σελίδα, στὴν ὁποία ὑπάρχει τὸ παρατιθέμενο κείμενο καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἡ σ. 18. Αὐτὴ ἡ παραπομπή, ὅπως καὶ ἄλλες παρόμοιες τοῦ κρινόμενου βιβλίου, καταδεικνύει ὅτι ἡ καθηγήτρια κ. Μ. Ρεπούση δὲν ἔπιασε στὰ χέρια τῆς τὴν ἐν λόγω πηγὴ. Διότι α) δὲν παραθέτει τὸ πρωτότυπο κείμενο τῆς πηγῆς, ἀλλ' ἓνα μεταγλωττισμένο στὴ δημοτικὴ, τὸ ὁποῖο πῆρε προφανῶς ἀπὸ ἄλλο βοήθημα, χωρὶς νὰ τὸ ἐλέγξει. Νομίζοντας δὲ ὅτι τὸ παράθεμα εἶναι αὐτούσιο τῆς πηγῆς, τὸ βάζει ἐντὸς εἰσαγωγικῶν. β) Δὲν γνωρίζει τὴ σελίδα, ὅπως εἶπαμε, στὴν ὁποία ὑπάρχει τὸ παράθεμα καὶ γι' αὐτὸ δὲν τὴν ἀναγράφει· καὶ γ) βάζει αὐθαίρετα, ἔτσι «στὸν βρόντο», στὸ παραπάνω παράθεμα δυὸ φορὲς ἀποσιωπητικά (...), ἐνῶ τὸ κείμε-

νο δὲν τὰ δικαιολογεῖ, διότι εἶναι συνεχές. Ἴδου τώρα τὸ πρωτότυπο κείμενο, γιὰ νὰ γίνουν ἀντιληπτά ὅλα τὰ πιὸ πάνω:

«Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ Ἑσνάφια ταῦτα ἐγνωρίζοντο μᾶλλον ἀπὸ τὰς πατρίδας των ὡς τοιοῦτοι. Οἱ Στεμνισιῶται π.χ. ἦσαν χρυσοχόοι. Οἱ Κραβαρίται τῆς Εὐρυτανίας ἐπεδίδοντο εἰς τὴν ραπτικήν, οἱ ἐμπειρικοὶ ἰατροὶ κατήγοντο ἀπὸ τὸ Ζαγόριον τῆς Ἠπείρου, οἱ Κονισιῶται καὶ ἐκ Λιασκοβικίου συνηγωνίζοντο τοὺς Θράκας ἐκ Διδυμοτείχου, Σουφλίου, Βιζύης καὶ Ὀρτάκιοι, ὡς κτίσται καὶ τέκτονες, οἱ ἐκ Πωγωνίου τῆς Ἠπείρου ἦσαν ἀρτοποιοὶ περιφημοὶ καὶ οἱ ξυλουργοὶ ἀπὸ τὴν Σιάτιστα. Ἐννοεῖται ὅτι κοιτῆς τῶν γουναράδων πάντοτε ὑπῆρξε ἡ Καστορία». Αὐτό, λοιπόν, τὸ κείμενο ἔπρεπε νὰ καταγραφῆ καὶ δίπλα τὸ παρατιθέμενο μεταγλωττισμένο κείμενο, ὅπως γίνεται σ' ἄλλες παρόμοιες περιπτώσεις. Ἐπιπλέον, ἡ συγκεκριμένη περίπτωση ἀνατρέπει ἄρδην ὅσα οἱ συγγραφεῖς ἰσχυρίζονται, ὅτι δηλ. τὸ βιβλίον στηρίζει τὴν ὅλη «ἐπιχείρηση διαμόρφωσης τῆς ἱστορικῆς αὐτογνωσίας τῶν μαθητῶν μὲ τὴν ἐπιστημονικὰ ἀναμφισβητήτως ὀρθὴ μέθοδο τῆς παραθέσεως πηγῶν (ἢ ὑπογράμμιση δική μου), τίς ὁποῖες οἱ μαθητὲς καλοῦνται νὰ σχολιάσουν...». Ὁραῖα λόγια χωρὶς πρακτικὸ ἀντίκρισμα!

Στὴ σ. 22 (ὅπως καὶ στὴν ἐπόμενη) γίνεται ἀναφορὰ στὸν Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλὸ χωρὶς κανένα προσδιορισμό. Ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ οἱ συνεργάτες τῆς ἀποφεύγουν ὅπως ὁ διάβολος τὸ λιβάνι τοὺς χαρακτηρισμοὺς ἱερομόναχος, ἱεραπόστολος, ἱεροεθνομάρτυρας, ἅγιος, πὺν ἀρμόζουν στὸν μεγάλο Διδάχου τοῦ Γένους.

Στὴ σ. 23 βρέθηκαν δύο λάθη:

α) Γίνεται ὑπομνηματισμὸς τοῦ ὀνόματος «Ὀκτώηχος»: «βιβλίον μὲ ἐκκλησιαστικὰ τροπάρια» (πρέπει νὰ προστεθεῖ: στοὺς ὀκτῶ ἤχους τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς), γιὰ νὰ καταλάβουν καὶ οἱ μαθητὲς τὴ σημασία τοῦ ὀνόματος.

β) Ὑπομνηματίζεται ἡ λέξη «Ἀπόστολος», ὁ ὁποῖος ταυτίζεται μὲ τίς «πράξεις τῶν Ἀποστόλων»!!! Ἐὰν οἱ συντάκτες τοῦ κρινόμενου ἐγχειριδίου γύριζαν δύο σελίδες πιὸ κάτω τὴν πηγὴν, πὺν πα-

ραθέτου, δηλ. στὴ σ. 79, θὰ διάβαζαν ὅτι στὸν «Ἀπόστολο» περιλαμβάνονται «οἱ Πράξεις καὶ οἱ Ἐπιστολὲς τῶν Ἀποστόλων». Καὶ γιὰ νὰ διαλυθοῦν πλήρως ἐνδεχόμενες ἀμφιβολίες τους, ἂν κοίταζαν δίπλα σ' αὐτὸ τὸ κείμενο, θὰ ἔβλεπαν τὸ ἐξώφυλλο τοῦ βιβλίου μὲ τὸν τίτλο: «Ἀποστόλων Πράξεις, καὶ Ἐπιστολαί».

Στὴ σ. 24 ἡ εἰκόνα 2.22α («χάνι στὴν Κόρινθο») δὲν εἶναι στὴ σ. 188 τῆς πηγῆς: Τόπος καὶ εἰκόνα κ.λπ., τ. 7 (βλ. τὴν τελευταία σελίδα τῶν παραπομπῶν), ὅπως ἐσφαλμένα ἀναγράφουν ἡ κ. Μ. Ρεπούση καὶ ἡ ὁμάδα τῆς, ἀλλὰ στὴ σ. 185. Στὴ σ. 188 εἶναι τὸ «Παζάρι στὴν Κόρινθο». Δηλ. γράφουν ἄλλοπρόσαλλα πράγματα.

Στὴ σ. 25 ὑπάρχουν δύο λάθη:

α) Ἡ παραπομπὴ στὴν πηγὴ 2.24 εἶναι τελείως ἀντιεπιστημονικὴ. Δὲν σημειώνεται κάποια ἔκδοση τοῦ πρωτοτύπου ἢ μετάφραση τοῦ Γάλλου περιηγητῆ Γκρελό, ὥστε ὁ μαθητὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης νὰ μποροῦν νὰ τὰ συμβουλευτοῦν. Εἶναι καὶ αὐτό, ὅπως ἐλέχθη πιὸ πάνω, ἓνα δείγμα τῆς σοβαρῆς προσέγγισης τῶν πηγῶν ἀπὸ τὴν κ. Μ. Ρεπούση!

β) Ἄλλο δείγμα τῆς «σοβαρῆς» προσέγγισης τῶν πηγῶν. Ἡ εἰκόνα 2.25 («Παναγύρι στὴν Ἀθήνα») δὲν ὑπάρχει στὴν πηγὴ: Τόπος καὶ εἰκόνα κ.λπ., τ. 6, σ. 110. Σ' αὐτὴ τὴ σελίδα ὑπάρχουν μόνο οἱ εἰκόνες τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Ναυπάκτου.

Στὴ σ. 29 ἡ εἰκόνα 2.35 («Τὸ λιμάνι τῆς Τεργέστης» κ.λπ.) ἔχει ληφθεῖ ἀπὸ τὸ βιβλίον: Ἡ Θεσσαλονίκη τοῦ 18ου αἰῶνα κ.λπ., σ. 119 (βλ. τελευταία σ. παραπομπῶν). Ἡ παραπομπὴ εἶναι παντελῶς ἀκριβῆς. Στὴ σ. 119 δὲν ὑπάρχει «Τὸ λιμάνι τῆς Τεργέστης», ἀλλὰ «Τὸ λιμάνι τῆς Μασσαλίας». Ἡ εἰκόνα τοῦ λιμανιοῦ τῆς Τεργέστης εἶναι στὴ σ. 108!!!

Στὴ σ. 30 ἐντοπίζονται δύο λάθη:

α) Στὸ κείμενο ἀναγράφεται: «...τὰ ἔσοδα τῆς (γράφει: τοῦ) ὀθωμανικοῦ κράτους».

β) Στὸ κείμενο καὶ στὸ γλωσσάριο ἀναγράφεται ὁ ἀνόητος πλεονασμὸς: «ὀθωμανικὴ Πύλη» (λὲς καὶ ὑπῆρχε καί... κινέζικη Πύλη!). Ὁ σωστὸς ὄρος εἶναι: Ὑψηλὴ Πύλη ἢ ἀπλῶς Πύλη.

Στὴ σ. 31 ἀνευρίσκονται πέντε λάθη:

α) Οί συγγραφείς του σχολικού βιβλίου παραποιούν το όνομα του συγγραφέα της πηγής (2.38) και γράφουν ανακριβώς όρισμένες λέξεις: *Κιουμουρτζιάν Ι.* (γράφει: *Κιομουρτζιάν Ι. Τσ.*), *Όδοιπορικό στην πόλη* (γράφει: *Πόλη*) του 1680, *μτφρ.* (γράφει: *σχόλια - μτφρ.*) Σ. Μπόζη κ.λπ. Στο παρατιθέμενο κείμενο: «...πίτες του Χαλεπιού» (γράφει: *Χαλεπίου*). Είπαμε, αντιγράφουμε έπακριβώς την πηγή.

β) Η παραπομπή στην πηγή (2.40) είναι τελειώς άντιεπιστημονική, για τους λόγους που σημειώσαμε πιο πάνω (σ. 25α).

Στή σ. 33 βρέθηκαν πέντε λάθη:

α) Η εικόνα 2.42 («*Πολιορκία της Κορώνης*» κ.λπ.) δέν υπάρχει στην *Ίστορία του Νέου Έλληνισμού* κ.λπ., τ. 2ος, σ. 115 (βλ. τελευταία σ. παραπομπών), στην όποία ή κ. Μ. Ρεπούση και οί συνεργάτες της παραπέμπουν!!!

β) Στο παράθεμα 2.43 (Σβορώνος Ν., *Έπισκόπηση της νεοελληνικής ιστορίας*, Άθήνα 1983, σ. 59) ή κ. Μ. Ρεπούση και οί συνεργάτες της κάνουν τρία σοβαρά λάθη άντιγραφής!!! Άντιγράφουν: «*Στή διάρκεια (...) του ρωσοτουρκικού πολέμου (1768-1774)*». Το σωστό κείμενο της πηγής είναι: «*Στή διάρκεια... του πρώτου ρωσοτουρκικού πολέμου της Αίκατερίνης (1768-1774)*». Και λίγο πιο κάτω: «... οί άρχιερείς *ξεσήκωναν την Πελοπόννησο*». Στο σημείο αυτό ή πηγή αναγράφει τή χρονολογία 1769, την όποία οί πιο πάνω συγγραφείς παραλείπουν αυθαίρετα.

γ) Δέν αναφέρουν, επίσης, από ποϋ πήραν τήν «*έπιστολή των Σουλιωτών προς τον Άλή πασά*» (2.44).

Στή σ. 35 υπάρχουν δέκα έξη (16) λάθη!!!

α) Σε όκτώ «*στίχους από τό Θούριο του Ρήγα Φεραίου*» (2.48) καταγράφηκαν δέκα (10) λάθη άντιγραφής (!!!). Παρατίθενται πιο κάτω τά επίμαχα σημεία του κειμένου με τις άπαραίτητες διορθώσεις:

«*Μονάχοι σάν* (γράφει: *σά*) *λιοντάρια, σταίς ράχες,* (γράφει: *ράχαις*· επίσης, δέν υπάρχει κόμμα στο πρωτότυπο) *στά βουνά* (γράφει: *βουνά;*)... *νά βλέπομεν* (γράφει: *βλέπωμεν*) *κλαδιά...* *νά χάνομεν* (γράφει: *χάνομεν*) *άδέλφια...* *Καλλιώ ναι* (γράφει: *Καλλιωναι*) *μιās ώρας...*» Σ' αυτά *νά προσθέσουμε και τρία κόμματα (,)* μετά από τις λέξεις «*Πατρίδα,*»... «*τά παιδιά*

μας,»... «*για την πικρή σκλαβιά, και φυλακή,*» τά όποια υπάρχουν στο πρωτότυπο κείμενο του Ρήγα και τά όποια οί συγγραφείς του επίμαχου βιβλίου παραβλέπουν αυθαίρετα.

β) Έπίσης, στα τρία σύντομα άρθρα από την πηγή «*Ρήγα του φιλοπάτριδος, Νέα πολιτική διοίκησης κ.λπ.*» (2.49), ή κ. Μ. Ρεπούση και ή ομάδα συγγραφής του έγχειριδίου γράφουν άπερίσκεπτα ό,τι θέλουν:

«Άρθρον 1. *Η Έλληνική δημοκρατία είναι μία, με όλον όλου* (γράφει: *όπου*)... *με έχθρικόν μάτι* (έδω χρειάζονται άποσιωπητικά (...), διότι τό κείμενο του άρθρου συνεχίζεται).

Άρθρον 2. *...και όχι ό ένας άνώτερος* (γράφει: *κατώτερος*) *άπό τον άλλον...*

Άρθρον 3. *Όλοι οί άνθρωποι... είναι ίσοι* (γράφει: *Ίσοι*). Άκόμη και τον τίτλο της πηγής γράφουν έσφαλμένα: «*...των μεσογείων νησιών* (γράφει: *νήσων*)»!!!

γ) Η ιστορική πηγή 2.47 δέν είναι στη σ. 105, όπως έσφαλμένα αναγράφεται στο τέλος του βιβλίου, στίς παραπομπές (*Έθνικό Ίστορικό Μουσείο, Ρήγα Βελεστινλή Θεταλου, Άθήνα 1998*), αλλά στη σ. 123.

δ) Η κ. Μ. Ρεπούση και οί συνεργάτες της άντιγράφουν έσφαλμένα τον τίτλο της πηγής για τον άνδριάντα του Ρήγα (2.50). Γράφουν στίς παραπομπές: «*Η Καθημερινή, Ρήγας Φεραίος, Έπτά Ημέρες 22.3.1998*», ενώ ό πλήρης και άκριβής τίτλος είναι: *Ρήγας Βελεστινλής. Όποιος έλεύθερα συλλογάται, συλλογάται καλά*. Και μόνο αυτό τό σύνθημα του Ρήγα θα άνέβαζε όπωσδήποτε τό χαμηλό επίπεδο του επίμαχου βιβλίου. Άκόμη και τό έπεξηγηματικό κείμενο κάτω από τον άνδριάντα του Ρήγα είναι άτυχές και άσαφές: «*Άγαλμα του Ρήγα Φεραίου στο Πανεπιστήμιο Άθηνών*». Άπ' αυτή τήν πρόταση δέν γίνεται σαφές στον μικρό μαθητή σε ποιόν πανεπιστημιακό χώρο βρίσκεται τό άγαλμα. Ένώ, άν γραφόταν τό άκριβές κείμενο της ιστορικής πηγής: *Ό μαρμάρινος άνδριάντας του Ρήγα στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Άθηνών*, ή πληροφόρηση θα ήταν σαφέστερη και πληρέστερη.

(Συνεχίζεται)

**ΕΚΟΙΜΗΘΗ
Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ
ΚΥΡΟΣ
ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣ
(30.7.2007)**

Ἐκοιμήθη τὴ Δευτέρα 30 Ἰουλίου ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Βουκουρεστίου Θεόκτιστος, σὲ ἡλικία 92 ἐτῶν.

Ὁ Πατριάρχης ὑπέστη καρδιακὴ προσβολὴ στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα τοπικὴ ὥρα μετὰ ἀπὸ ἐγγείριση προστάτη, σύμφωνα μὲ ἀνακοίνωση τῶν γιατρῶν τοῦ νοσοκομείου «Fundeni» στὸ Βουκουρέστι, ὅπου νοσηλευόταν.

Ὁ Πατριάρχης Θεόκτιστος γεννήθηκε στὴν βορειοανατολικὴ Ρουμανία τὸ 1915 καὶ ἦταν τὸ δέκατο ἀπὸ 11 παιδιά. Ἔγινε μοναχὸς σὲ ἡλικία 20 ἐτῶν.

Ἐνθρονίστηκε Πατριάρχης τὸν Νοέμβριο τοῦ 1986, ἀλλὰ ἀναγκάστηκε νὰ παραιτηθεῖ τὸ 1989 κατόπιν πολιτικῶν πιέσεων. Λίγες ἑβδομάδες ἀργότερα ὁμως ἡ Ἱ. Σύνοδος τὸν ἀποκατέστησε στὴ θέση του.

Θεωρήθηκε ἰδιαίτερα σημαντικὴ ἡ πρωτοβουλία του νὰ προσκαλέσει στὴ Ρουμανία τὸν Πάπα Ἰωάννη Παῦλο Β΄. Τότε οἱ δύο ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες εἶχαν ζητήσει νὰ ἐπιλυθοῦν οἱ διαφωνίες στοὺς κόλπους τοῦ χριστιανισμοῦ.

Στὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξεπροσώπησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης.

**Δήλωση τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου
γιὰ τὴν Ἐκδημία τοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας**

Μία πανορθόδοξος ἀξιοσέβαστος καὶ λόγω ἡλικίας καὶ λόγω προσφορᾶς ἐκκλησιαστικὴ προσωπικότης, ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης Ρουμανίας κυρὸς Θεόκτιστος, μετέστη ἤδη ἐκ τῶν προσκαιρῶν πρὸς τὰ αἰώνια καὶ ἡ ἀποφραμισθεῖσα Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας θρηνεῖ τὴν στέρησιν τοῦ πνευματικοῦ της Ἠγέτου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐκτιμῶσα στὸ πρόσωπο τοῦ κοιμηθέντος Πατριάρχου, τὸν ἐκκλησιαστικὸ ἄνδρα, πὺν σὲ δύσκολες ὥρες, μὲ τὴν ψυχραιμίαν, τὴν σοφίαν καὶ τὴν σύνεσίν του, ἐξησφάλισε στὴν Ἐκκλησίαν του ἐσωτερικὴν ἐνότητα, εὐστάθειαν καὶ λεπτὲς ἰσορροπίες, προσεύχεται διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς του μετὰ τῶν Ἁγίων καὶ καταθέτει ἐπὶ τῆς σοροῦ του τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην της.

Οἱ δὲ στενοὶ δεσμοὶ πὺν συνδέουν τὶς δύο Ἐκκλησίες, δικαιολογοῦν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ ἀποκτήσει ἡ ἀδελφὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας ἀντάξιον διάδοχον τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Θεοκτίστου, μὲ εὐρεῖς ὀρίζοντες καὶ τὴν πατροπαράδοτον πίστιν, ἱκανὸν νὰ τὴν ὀδηγήσει πρὸς τὸ μέλλον μὲ σύνεσιν, ρεαλισμὸν καὶ σοφίαν.

**Ὁ κοινωνικὸς
διάλογος μὲ τὴν
Ἐκκλησίαν γιὰ τὴν
εὐθανασία καὶ ἡ
νομικὴ του σημασία
στὰ πλαίσια τῆς
ἐλληνικῆς
ἐννομης τάξης**

1. Ἡ νομικὴ σημασία τῶν ἀπόψεων τῶν θρησκευτικῶν κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ ἡ νομοθετικὴ πολιτικὴ στῆν Ἑλλάδα στὸ θέμα τῆς εὐθανασίας.

Ἡ κατοχύρωση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στὸ Σύνταγμα καὶ στῆν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου νοεῖται καταρχὴν ὡς ἀτομικὴ ἐλευθερία, μὲ τὴν ὁποία προστατεύεται κυρίως τὸ ἐνδιάθετο φρόνημα τοῦ ἀτόμου ἀναφορικὰ μὲ τὸ θεῖο ἀπὸ κάθε κρατικὴ ἐπέμβαση, ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας, ἡ ἴδρυση σχολείων, τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι γιὰ θρησκευτικούς σκοποὺς κ.λπ. Γιὰ νὰ ὑλοποιηθεῖ ὅμως ἡ ἀρχὴ αὐτή, νὰ φθάσει δηλαδὴ στοὺς ἀποδέκτες τῆς, ἀπαιτεῖται ὑπαρξὴ κοινωνικῆς παροχῆς, δηλαδὴ θετικὴ δράση τοῦ κράτους. Ἡ ἐτοιμότητα τοῦ Κράτους γιὰ νὰ διαλεχθεῖ μὲ τὶς κοινωνικὲς ὁμάδες καὶ κυρίως μὲ τὶς θρησκευτικὲς στὰ πλαίσια μιᾶς νομοθετικῆς πρωτοβουλίας γιὰ θέματα βιοηθικῆς, ὅπως ἐν προκειμένῳ γιὰ τὴν εὐθανασία, εἶναι τμῆμα αὐτῆς τῆς θετικῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πολιτικὴ – δημοκρατικὴ ἀνάπτυξη κάθε χώρας καὶ ἀπὸ τὴ δημιουργία τῶν κατάλληλων συνθηκῶν γιὰ μιὰ πλουραλιστικὴ θεώρηση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν ἔχει ἄμεση συνταγματικὴ ὑποχρέωση νὰ υἱοθετήσῃ τὴν θέση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας –παρὰ τὸ γεγονός ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία– σχετικὰ μὲ τὸ δικαίωμα αὐτοδιάθεσης τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ γενικότερα γιὰ θέματα βιοηθικῆς. Βασικὲς ἀρχές τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος εἶναι ἡ ἰσότητα, ἡ οὐδετερότητα καὶ ἡ μὴ ἀνάμειξη τῆς Πολιτείας ἀπέναντι στὶς κοινωνικοθρησκευτικὲς ὁμάδες καὶ ἀντίστροφα. Ὅμως, ἐπειδὴ «οὐδετερότητα» καὶ «μὴ ἀνάμειξη» δὲν σημαίνει ἀδιαφορία ἢ ἀρνητικὴ τοποθέτηση τῆς Πολιτείας ἀπέναντι στὶς κοινωνικὲς καὶ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ ἐνεργητικὴ συμμετοχὴ στὰ κοινωνικὰ δρώμενα, ἡ Πολιτεία ὀφείλει ἐμμέσως νὰ λαμβάνει ὑπόψη τῆς τὶς τοποθετήσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σὲ θέματα ἠθικῆς τάξης (ὅπως εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς), ὀφείλει κυρίως καὶ κατὰ κατ' ἀρχὴν νὰ βρίσκεται σὲ διάλογο μ' αὐτήν. Καὶ τοῦτο γιὰ τὴ «Κρατικὴ Ἠθικὴ» δὲ διαμορφώνεται «οὐδέτερα» καὶ «ἀνεξάρτητα» ἀπὸ τὶς κοινωνικὲς καὶ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ συμπροσδιορίζεται ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες καὶ ἐπικρατοῦσες ἠθικὲς ἀρχές στὶς διαφορὲς κοινωνικὲς ὁμάδες. Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι μόνον ἀμυντικὲς ἐκφράσεις ἀπέναντι σὲ ἕνα φιλελεύθερο κράτος (ἀμυντικὴ φιλελεύθερη θεωρία τοῦ 19ου αἰῶνα) ἀλλὰ ὑποχρεῶνουν τὸ Κράτος νὰ ἐπιδεικνύει πλουραλιστικὸ σεβασμὸ τῶν ἠθικῶν ἐκείνων ἀρχῶν ποὺ ἐπικρατοῦν μεταξὺ τῶν μεγάλων κοινωνικῶν ὁμάδων ποὺ δραστηριοποιοῦνται μέσα σὲ ἕνα κράτος.

2. Οἱ θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν εὐθανασία καὶ ἡ διαδικασία λήψης τους.

Οἱ θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ γιὰ τὴν εὐθανασία γίνονται γνωστὲς εἴτε μὲ τὴ μορφή ἀποφάσεων εἴτε μὲ τὴ μορφή ἐγκυκλίων τοῦ ἀνωτάτου ὀργάνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Τοῦ

Ἀναγύρου Ἀναπλιώτη
Καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ
Δικαίου στὸ Ἰνστιτοῦτο Ὁρθο-
δόξου Θεολογίας τοῦ Μονάχου

Ἑλλάδος ὡς νομικοῦ προσώπου, δηλαδή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Οἱ ἀποφάσεις αὐτὲς ἐκδίδονται μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Ὁργάνου αὐτοῦ καὶ δημοσιεύονται κατὰ κανόνα στὸ περιοδικὸ Ἐκκλησία, ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ στὸ διαδίκτυο.

Γιὰ τὴ διευκόλυνση τοῦ ἔργου τῆς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει συστήσει ἕνα γνωμοδοτικὸ ὄργανο, τὴν Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία διορίσθηκε στὶς 8 Δεκεμβρίου 1998 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Κανονισμοῦ «περὶ συστάσεως, ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» με ἀριθμὸ 101 τοῦ 1998 (ΦΕΚ Α. 261/20.11.1998). Σκοπὸς τῆς εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐπὶ ἀκαδημαϊκῆς βάσεως καὶ μεθοδολογίας κατανόηση τῶν ἐπὶ μέρους βιοηθικῶν προβλημάτων με γνώμονα τὴν ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια, τὸ ὀρθόδοξο ἦθος καὶ τὴ θεολογικὴ-ἐκκλησιαστικὴ κατανόηση τοῦ ἀνθρώπου, τῆς κοινωνίας, τῶν ἀξιών κ.τ.λ., ἀφ' ἑτέρου ἡ διατύπωση ἀπαντήσεων τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὰ σχετικὰ ἐρωτήματα καὶ διλήμματα. Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἑνεαμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕναν ἐκπρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος καὶ προεδρεύει, τρεῖς καθηγητὲς τῆς Θεολογίας, τρεῖς τῆς Ἱατρικῆς, ἕναν τῆς Βιολογίας ἢ τῆς Γενετικῆς, καὶ ἕναν νομικὸ σύμβουλο. Παράλληλα διορίζονται καὶ ἑντεκα ἀναπληρωματικὰ μέλη, δύο ἀπὸ τὴν Θεολογία, τρία ἀπὸ τὴν Ἱατρικὴ, τρία ἀπὸ τὴ Γενετικὴ καὶ τρία ἀπὸ τὴ Νομικὴ, τὰ ὁποῖα καὶ ἀναπληρώνουν τὰ τακτικὰ μέλη σὲ περίπτωσι κωλύματός τους νὰ παραστοῦν σὲ κάποια συνεδρίαση. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιεύονται ἀλλὰ δὲν εἶναι δεσμευτικὲς γιὰ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο. Ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος «σχεδίων ἐργασίας» γιὰ τὴ Σύνοδο, ἡ ὁποία ἀποφασίζει ἐλεύθερα με ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν μελῶν τῆς.

Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς διαδικασίας διατυπώθηκαν οἱ ἐπίσημες θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὰ θέματα τῆς εὐθανασίας στὸ δελτίο τύπου τῆς ἀπὸ 14.12.2000 συνεδριάσεώς της ὡς ἀντίδραση τῆς νομιμοποίησης τῆς Εὐθανασίας στὴν Ὁλλανδία τὴν 28η Νοεμβρίου 2000. Πρόκειται γιὰ τὴν πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία ποὺ ἡ εὐθανασία νομιμοποιεῖται ἀπὸ νομοθετικὸ ὄργανο εὐρωπαϊκοῦ κράτους. Ἡ Σύνοδος χαρα-

κτηρίζει τὴ νομιμοποίησι αὐτῆ ὡς «κοινωνικὴ ἀντίληψη ποὺ με τὸν ὀρθολογισμό ποὺ τὴ διακατέχει εὐκολα θυσιάζει στὸν βωμὸ τοῦ εὐδαιμονισμοῦ καὶ τοῦ στενοῦ συμφέροντος τὸν σεβασμὸ στὴν ζωὴ καὶ τὸν ἄνθρωπο». Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διατυπώνει τὶς ἐπίσημες θέσεις τῆς περιληπτικὰ ὡς ἑξῆς:

1) Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ ὑπέροστο δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ ὁποῖου βρίσκονται στὰ χέρια Του καὶ μόνον. Οἱ ἄνθρωποι προσευχόμεστε, δὲν ἀποφασίζουμε γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο.

Καὶ κατὰ λέξιν ἡ τοποθέτησι ἀναφέρει: «Οἱ στιγμὲς τῆς ζωῆς μας ποὺ συνδέονται με τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς, ὅπως καὶ αὐτὲς τῆς ἀδυναμίας, τοῦ πόνου καὶ τῶν δοκιμασιῶν μας, ἐγκρύπτουν μιὰ μοναδικὴ ἱερότητα καὶ περιποιοῦν μυστήριον ποὺ ἀπαιτεῖ ἰδιάζοντα σεβασμὸ ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν, τῶν ἱατρῶν, τῶν νοσηλευτῶν καὶ τῆς κοινωνίας ὁλόκληρης. Οἱ στιγμὲς αὐτὲς διευκολύνουν τὴν ταπείνωσι, διανοίγουν τὴν ὁδὸ τῆς θεϊκῆς ἀναζήτησεως καὶ προκαλοῦν τὸ θαῦμα καὶ τὸ σημεῖο τῆς θεϊκῆς χάριτος καὶ παρουσίας. Ἡ ὑπαρξι τοῦ πόνου στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, ὅπως καὶ κάθε δοκιμασία, χαρακτηρίζονται «συνεργὸς πρὸς σωτηρίαν».

2) Οἱ ἴδιες στιγμὲς εὐνοοῦν τὸν σύνδεσμον τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀνάπτυξιν κοινωνίας ἀγάπης, τὴν ἐκδήλωσι συμπόνιας καὶ ἐλέους. Τὸ αἴτημα κάποιων ἀσθενῶν γιὰ εὐθανασία στὴν οὐσία ἀποτελεῖ ἐρώτημα τῆς ἀγάπης μας πρὸς αὐτοὺς καὶ τῆς ἐπιθυμίας μας νὰ παραμείνουν κοντὰ μας. Στὶς στιγμὲς αὐτὲς μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσει τὴ χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων.

3) Ἡ εὐθανασία, ἐνῶ παρουσιάζεται ὡς «ἀξιοπρεπὴς θάνατος», στὴν πραγματικότητι ἀποτελεῖ ὑποβοηθούμενη αὐτοκτονία, δηλαδή συνδυασμὸ φόβου καὶ αὐτοχειρίας.

4) Τὸ λεγόμενον «δικαίωμα στὸ θάνατο», ποὺ ἀποτελεῖ τὴ νομικὴ κατοχύρωσι τῆς εὐθανασίας, θὰ μπορούσε νὰ μετεξελιχθεῖ σὲ ἀπειλή τῆς ζωῆς τῶν ἀσθενῶν ποὺ ἀδυνατοῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν οικονομικὰ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς θεραπείας καὶ νοσηλείας τους.

Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καταδικάζει «κάθε θάνατο ποὺ ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα ἀνθρώπινων ἀποφάσεων καὶ ἐπιλογῶν ὅσο καλὸς κι

άν ονομάζεται— τόν απορρίπτει ως “ύβριν” κατά του Θεού. Κάθε δὲ ἱατρικὴ πράξη ποὺ δὲν συντελεῖ στήν παράταση τῆς ζωῆς, ἀλλὰ προκαλεῖ ἐπίσπευση τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου τὴν καταδικάζει ὡς ἀντιδεοντολογικὴ καὶ προσβλητικὴ τοῦ ἱατρικοῦ λειτουργήματος».

3. Ἡ δεσμευτικότητα τῶν ἀποφάσεων ἀπὸ πλευρᾶς ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου

Ἡ δεσμευτικότητα τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν εὐθανασία, ἀλλὰ καὶ γενικότερα γιὰ θέματα βιοηθικῆς, στὰ πλαίσια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τῆς δομῆς καὶ ὀργάνωσης τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες εἶναι αὐτοκέφαλες, δηλαδή ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Πατριάρχης ὡς προκαθήμενος καὶ ἡ σύνοδος τῶν ἐπισκόπων μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας (ὅπως τῆς Ἑλλάδας, τῆς Ρωσίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας κ.τ.λ.) ὡς τὸ ἀνώτατο διοικητικὸ τους ὄργανο εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὶς ἄλλες, μὲ τὴν ἔννοια ὅτι δὲν χρειάζεται νὰ ὑποβάλει ἀναφορὰ γιὰ τὶς ἀποφάσεις τῆς σὲ ἄλλες τοπικὲς ἐκκλησίες ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσωτερικὰ διοικητικὰ τῆς ζητήματα. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὡς παγκόσμιος ὀργανισμὸς δὲν ἔχει κοινὸ διοικητικὸ κέντρο. Ὅλες οἱ Ἐκκλησίες θεωροῦνται ἴσης ἀξίας, φέρουσες μόνο πρεσβεῖα λειτουργικῆς τιμῆς. Ἡ ἐνότητά τῆς στηρίζεται στὴν «Κοινωνία Ἀγάπης» μεταξὺ τῶν Προκαθημένων καὶ τὴν ἀναγνώριση ποὺ λαμβάνουν, μὲ «Εἰρηνικὲς Ἐπιστολές», ἀπὸ τὶς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, βάσει τῆς κανονικότητας τῆς ἐκλογῆς τους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἀνήκουν.

Ὅλες οἱ αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες μαζί ἀποτελοῦν τὴν μία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ εἶναι ἐνωμένες μεταξὺ τους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κοινῆς πίστεως (δόγμα καὶ ἦθος), τῆς κοινῆς λατρείας καὶ τοῦ κοινοῦ (κανονικοῦ) δικαίου. Συνεπῶς καμία Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ δεσμευτικὰ σὲ θέματα πίστεως καὶ

ἠθους. Ἀποφάσεις μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας ὁμως ἐν προκειμένῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὅσον ἀφορᾷ τὴ διατύπωσή τους ποιμαντικὲς γνώμες ποὺ ἀπευθύνονται στοὺς πιστοὺς - μέλη τῆς καὶ δὲν δεσμεύουν ἀπόλυτα (μὲ κυρώσεις ποινικοῦ χαρακτήρα) οὔτε τὰ μέλη τους οὔτε τὶς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Μόνο μία οἰκουμενικὴ ἢ πανορθόδοξη σύνοδος μὲ τὴ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων ἀπὸ ὅλες τὶς ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες μπορεῖ νὰ ἀποφανθεῖ δεσμευτικὰ γιὰ σημαντικὰ θέματα πίστεως καὶ ἠθους. Πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση κινεῖται καὶ ἡ ἐπίσημη ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν εὐθανασία. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος «καταθέτει στὸ πλήρωμά της» τὶς προτάσεις τῆς, οἱ ὁποῖες βασιζοῦνται στὴ γνώμη τῶν ἐδικῶν καὶ στὴν ἐμπειρία καὶ παράδοσή της. Σὲ ἐπίπεδο ποινικοῦ κανονικοῦ δικαίου μποροῦν (καὶ σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις εἶναι ἀναγκαῖο) φυσικὰ νὰ ἐπιβληθοῦν ἐκκλησιαστικὲς ποινὲς κατ' ἐφαρμογὴν φυσικὰ τῶν κανόνων Οἰκουμενικῶν ἢ τοπικῶν συνόδων.

Αὐτὲς οἱ προτάσεις ἀποτελοῦν τοῦλάχιστον γιὰ τὸν ἑλληνικὸ χῶρο τὴ βάση γιὰ ἕναν κοινωνικὸ διάλογο, καρπὸς καὶ ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι κάθε ἐνδεχόμενη τροποποίηση τοῦ νομοθετικοῦ πλαισίου γιὰ τὴν εὐθανασία. Ἡ ὁποιαδήποτε νομοθετικὴ ἀλλαγὴ τοῦ ὑπάρχοντος καθεστώτος γιὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ κυρίως καὶ ἡ ὁποιασδήποτε μορφῆς νομιμοποίηση τῆς εὐθανασίας προϋποθέτει προηγούμενα ἐκτεταμένο καὶ θεσμοθετημένο κοινωνικὸ διάλογο μὲ τὶς μεγάλες κοινωνικὲς ομάδες ποὺ δραστηριοποιοῦνται στὸν ἑλληνικὸ χῶρο, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἱατρικοὶ σύλλογοι, οἱ ἀνθρωπιστικὲς ὀργανώσεις κ.τ.λ. Καὶ ὁ διάλογος αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς, ἀνοιχτὸς καὶ ὑποχρεωτικὸς γιὰ ὅλα τὰ ἐμπλεκόμενα μέλη. Μόνο ἔτσι θὰ τύχει γενικῆς ἀποδοχῆς καὶ θὰ ἐκφράσει μὲ δημοκρατικὸ καὶ πλουραλιστικὸ τρόπο τὶς ἀπόψεις τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ τὸ δύσκολο θέμα τῆς εὐθανασίας.

**ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ
ΤΟΥ Θ΄
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**

(Αθήνα,
7-9 Σεπτεμβρίου 2007)

Τὸ Θ΄ Πανελλήνιο Θεολογικὸ Συνέδριο συνήλθε στὴν Ἀθήνα ἀπὸ 7 ἕως 9 Σεπτεμβρίου 2007 ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου (ἐκπροσωπούμενου, λόγῳ ἀσθενείας, ὑπὸ τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου καὶ Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου).

Ὑστερα ἀπὸ τὶς εἴκοσι ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ θέματος: «Ἡ παγκοσμιοποίηση καὶ ἡ Οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ τὸν διάλογο μεταξὺ τῶν Συνέδρων καὶ τῶν Εἰσηγητῶν, διατυπώθηκαν τὰ ἀκόλουθα πορίσματα:

1. Ἡ παγκοσμιοποίηση –ἡ ὁποία νοεῖται ὡς μία διαδικασία διασυνδέσεως μεταξὺ τῶν κοινωνιῶν, ὥστε γεγονότα οἰκονομικά, πολιτικά ἢ πολιτιστικά ποὺ συμβαίνουν σὲ ἓνα μέρος τοῦ κόσμου, νὰ ἐπηρεάζουν ἀνθρώπους καὶ κοινωνίες ποὺ βρίσκονται σὲ ἄλλα γεωγραφικὰ πλάτη– ἔχει περισσότερες ἀρνητικὲς παρὰ θετικὲς πλευρές.

2. Μὲ τὴν παγκοσμιοποίηση ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τῆς ἰσοπέδωσης ἀξιῶν καὶ πολιτισμῶν καὶ τῆς ἀμβλυνσης τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων κάθε ἔθνους. Καὶ τοῦτο, διότι τροφοδοτεῖται ὁ κόσμος μὲ μία κουλτούρα ξενόφερτη καὶ ὁμοιογενοποιημένη, ἡ ὁποία διαβρώνει τὴν κοινωνικὴ ζωὴ, διαλύει θεμελιώδη στοιχεῖα τῆς διαφορετικότητας τῶν λαῶν καὶ ρευστοποιεῖ τὰ γεωγραφικὰ ὄρια μεταξὺ τῶν κρατῶν ἐν ὀνόματι τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

3. Γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους ἡ παγκοσμιοποίηση ἀποτελεῖ κίνδυνο ἀποδόμησης τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως, τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ ἀλλαγῆς τῆς παραδοσιακῆς νοοτροπίας καὶ συμπεριφορᾶς τους.

Ἀποτελεῖ ὁμως καὶ πρόκληση αὐτοσυνειδησίας γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισή της. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, μὲ τὴ Θεολογία καὶ τὴν Ποιμαντικὴ της, προβάλλει τὴν ἀληθινὴ παγκοσμιοποίηση μὲ τὴν ἀνύψωση τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἀνακαίνιση τῶν πάντων. Κατὰ συνέπεια, ἀφ' ἑνὸς προωθεῖται ἡ ψευδὴς παγκοσμιοποίηση τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ὡς μία σύγχρονη μορφὴ ἀποικιοκρατίας μέσῳ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιβολῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου προβάλλεται ἡ ἀληθινὴ παγκοσμιοποίηση ὡς πρόταση οἰκουμενικότητας καὶ καθολικότητας ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ πίστις καὶ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

4. Στὰ πλαίσια τῆς παγκοσμιοποίησης, τῆς σύγχρονης πολυπολιτισμικότητας καὶ τῆς ἀνάπτυξης τῶν διαχριστιανικῶν καὶ διαθρησκευτικῶν σχέσεων, ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία ὀφείλει νὰ τηρήσει συνετὴ καὶ σταθερὴ στάση, ἀπορρίπτοντας κάθε εἶδος αἵρεση Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ προσφέροντας τὴν ἀκαινοτόμητη θεολογία τῶν Πατέρων καὶ τὴν καθαρότητα καὶ πιστότητα τοῦ δόγματος, μέσῳ τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρωποι θὰ κατορθώσουν νὰ προσοικειωθοῦν τῇ θείᾳ ἀγάπῃ.

5. Ἡ παγκοσμιοποίηση, μὲ τὴν ἀμβλυνση τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, διευκολύνει τὴν ἐπικράτηση νεοφανῶν αἱρέσεων, συγκρητιστικῶν καὶ ἀποκρηφιστικῶν ρευμάτων καὶ κάθε εἶδος παραθρησκευτικῆς ὁμάδας τῆς «Νέ-

ας Έποχης». Έναντι αυτών ή Όρθόδοξη Έκκλησία ως «στύλος και έδραίωμα της αληθείας», πρέπει να αντιδράσει, να κατηγήσει τόν πιστό λαό του Θεού και να θέσει τó θέμα τούτο στο κέντρο της σημερινής ποιμαντικής και Θεολογικής της μέριμνας.

Είναι έπιβεβλημένη και έπιτακτική ανάγκη να αξιοποιήσει ή Έκκλησία τούς άδιοριστους θεολόγους για την έπιτέλεση του πνευματικού της έργου στις Ένορίες και τις Έρες Μητροπόλεις.

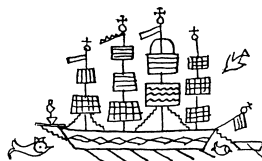
6. Καλύτερη έκφραση της αληθινής παγκοσμιοποίησης, ή καλύτερα της Οικουμενικότητας και παγκοσμιοτητας της Όρθοδοξίας είναι ή ιεραποστολή. Σήμερα τó ιεραποστολικό έργο έπιτελούν με έπιτυχία σε όλóκληρο τόν κόσμο τó Οικουμενικό Πατριαρχείο, τó Πατριαρχείο Άλεξανδρείας και οί αυτοκέφαλες Έκκλησίες. Σημαντική είναι ή οικονομική και ήθική ενίσχυση που παρέχει και ή Έλλαδική Έκκλησία, καθώς και τó Άγιώνυμον Όρος. Όστόσο, οί συντελούμενες κοσμογονικές εξελίξεις στις χώρες της Άσίας και ιδιαίτερα της Άπω Άνατολής, αλλά και στις πρώην Σοβιετικές χώρες του πρακτικού σοσιαλισμού, έπιβάλλουν μεγαλύτερη προσπάθεια και όργάνωση της ιεραποστολικής δράσης.

Οί μετανάστες άνερχόμενοι πλέον στο 10% του πληθυσμού της Ελλάδος, άνεξαρτήτως της νομικής τους καταστάσεως και του βαθμού κοινωνικής και πολιτιστικής τους ένταξης, άποτελούν συστατικό στοιχείο της Έλληνικής κοινότητας, ή όποια σταδιακά μεταβάλλεται, όπως και οί κοινωνίες στις άλλες χώρες της Ε.Ε., σε ένα μωσαϊκό γλωσσών, έθνοτήτων, πολιτισμών και θρησκείων. Η παλαιά πολιτισμική, κοινωνική και θρησκευτική όμοιογένεια ύποχωρεί για χάρη μιās πολιτισμικής και θρησκευτικής «έκποίκισης». Η διαδικασία αυτή γίνεται ιδιαίτερα αισθητή στο τοπικό επίπεδο και μάλιστα στο

έπίπεδο της γειτονιάς, της Ένορίας και του Σχολείου. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού άπαιτείται στενή συνεργασία Έκκλησίας και Πολιτείας.

7. Άναφορικά με τόν Οικουμενικό λόγο της Όρθοδοξίας στην Έκπαίδευση διαπιστώνεται ότι τó μάθημα τών θρησκευτικών στις χώρες της Ευρώπης αντιμετώπιζεται πολύ διαφορετικά από χώρα σε χώρα. Έτσι, άλλες χώρες τó έχουν ως μάθημα προαιρετικό, άλλες συνδιαμορφώνουν την ύλη του και τη διδασκαλία με τη συνδρομή της Έκκλησίας, ενώ σε άλλες άπουσιάζει τελείως από τά σχολικά προγράμματα. Στην Ελλάδα τó μάθημα τών θρησκευτικών δέχεται τά τελευταία χρόνια σφοδρή πολεμική, ενώ άμφισβητείται ή αξία του. Όστόσο, είναι ανάγκη να τονιστεί ότι ή διδασκαλία του και στις δύο βαθμίδες της Έκπαιδύσεως άποτελεί άπαιτηση και δικαίωμα τών πιστών, αλλά και συνταγματική έπιταγή. Και τούτο, γιατί ως μάθημα έθνικής Παιδείας συγκροτεί και διαμορφώνει την προσωπικότητα του μαθητή, την στηρίζει και την μεταμορφώνει. Έπιβάλλεται όμως να άναμορφωθούν τόσο τά έκπαιδευτικά προγράμματα όσο και τά σχολικά βιβλία. Και σ' αυτό τó έργο όλοι μπορούν να συμβάλουν από την Ίεραρχία της Έκκλησίας, τις Θεολογικές Σχολές, τις Ένώσεις τών θεολόγων και τó Ύπουργείο Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

8. Τέλος, ή Όρθόδοξη Έκκλησία είναι ανάγκη να μελετήσει, με τούς ειδικούς φορείς της, τά σύγχρονα μεγάλα προβλήματα βιοηθικής, βιοϊατρικής και κοινωνικής δικαιοσύνης και να προβεί σε ένα ποιμαντικό σχεδιασμό όρθόδοξης αυτοσυνειδησίας και όρθοπραξίας, ώστε να πείσει τούς λαούς ότι ό Οικουμενικός λόγος είναι πάντα άναγκαίος και έπίκαιρος σε κάθε έποχή.

**Ο ΙΗΣΟΥΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΑΖΑΡΕΤ
(Α΄ Μέρος:
Ἀπὸ τὴ Βάπτιση
στὸν Ἰορδάνη ἕως
τὴ Μεταμόρφωση)**

(Γιόζεφ Ράτσιγκερ -
Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄,
μτφρ. Σωτήριος Σ. Δεσπότης,
Ἐκδ. Ψυχογιός, Ἀθήνα
2007)

Ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Ψυχογιός» σὲ ἑλληνικὴ μετάφραση, τοῦ ἐπίκουρου καθηγητῆ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν Σωτηρίου Δεσπότη καὶ τοὺς συνεργάτες του Ἀθ. Δεσπότη καὶ Ἰωάν. Γρηγοράκου, κυκλοφορήθηκε τὸ πρῶτο μέρος (Ἀπὸ τὴ Βάπτιση στὸν Ἰορδάνη ἕως τὴ Μεταμόρφωση) τοῦ βιβλίου τοῦ J. Ratzinger – Πάπα Βενέδικτου 16ου, μὲ τίτλο «Ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ» (σ.σ. 350).

Τὸ βιβλίον αὐτό, ὅπως δηλώνει ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας, γράφτηκε μεταξὺ τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ ἔτους 2003 καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 2006. Ἀποτελεῖται ἀπὸ 10 *Κεφάλαια* καὶ προηγεῖται ὁ *Πρόλογος* (σελ. 19-21) καὶ μία ἐκτενὴς *Εἰσαγωγή* (σελ. 23-29), τὴν ὁποία ἐπιγράφει «Μία πρώτη θεώρηση στὸ μυστήριον τοῦ Ἰησοῦ». Ἀκολουθοῦν τὰ *Κεφάλαια* [Κεφάλαιον 1ον «Ἡ Βάπτιση τοῦ Ἰησοῦ» (σελ. 31-44). Κεφάλαιον 2ο «Οἱ πειρασμοὶ τοῦ Ἰησοῦ» (σελ. 45-62). Κεφάλαιον 3ον «Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ» (σελ. 63-67). Κεφάλαιον 4ον «Ἡ ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὀμιλία» (σελ. 79-133). Κεφάλαιον 5ον «Ἡ Κυριακὴ Προσευχή» (σελ. 135-170). Κεφάλαιον 6ον «Οἱ μαθητὲς» (σελ. 171-182). Κεφάλαιον 7ον «Τὸ μήνυμα τῶν παραβολῶν» (σελ. 183-215). Κεφάλαιον 8ον «Οἱ μεγάλες εἰκόνες τοῦ Ἰωάννη» (σελ. 217-275). Κεφάλαιον 9ον «Δύο σημαντικὰ σημεῖα κατὰ τὴν πορεία τοῦ Ἰησοῦ: Ὁμολογία τοῦ Πέτρου καὶ Μεταμόρφωση» (σελ. 277-302) καὶ Κεφάλαιον 10ον «Οἱ ρήσεις τοῦ Ἰησοῦ γιὰ τὸ πρόσωπό του» (σελ. 303-332)], ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ 10ο θὰ μπορούσε νὰ ἀποτελεῖ ὄχι μόνον τὸν ἐπίλογο τοῦ παρόντος Α΄ μέρους, ἀλλὰ καὶ τὸ εἰσαγωγικὸ μέρος τοῦ δευτέρου. Ἡ παρούσα ἐκδοσις τῆς ἑλληνικῆς μετάφρασης κατακλείεται μὲ τὸ χαιρετιστήριον μήνυμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου (σελ. 335-337), στὸ ὁποῖο ἐπισημαίνεται, «ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ κεντρικὸν πρόσωπον τῆς Χριστιανοσύνης καὶ ὅτι αἱ περὶ αὐτοῦ διάφοροι ἀντιλήψεις ἔχουν προκαλέσει τὰς πλείστας τῶν ἐνδοχριστιανικῶν διχογνωμιῶν καὶ διαιρέσεων. Ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αὐτὸ δὲν γνωρίζεται ἐπαρκῶς ἢ μάλλον ἀληθῶς διὰ ἀκαδημαϊκῶν μελετῶν. Ἀπαιτεῖται προσωπικὴ σχέση ἢ ὁποῖα προϋποθέτει ἀγάπην, ἀλλὰ ἀγάπην μὴ περιοριζομένην εἰς ἀπλοῦν συναίσθημα καὶ εἰς ἀναλόγους συγκινητικὰς ἐκφράσεις. Εἶναι δυσχερὴς ἢ διατύπωσις τοῦ βιώματος τοῦ ἀγαπῶντος «μετὰ λόγου» τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἴσως εἶναι ἀμεταβίβαστος διὰ λέξεων ἢ σχετικὴ ἐμπειρία. Ἡ ἀκαδημαϊκὴ γνῶσις δὲν εἶναι ἐπαρκῆς, ἀλλὰ χρειάζεται. Τὸ συναίσθημα δὲν εἶναι τὸ κυρίαρχον στοιχεῖον, ἀλλὰ εἶναι τόσον ἀπαραίτητον ὅσον πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἐλεγχόμενον, ὥστε νὰ μὴ δεσπόσῃ τοῦ κυριάρχου νοῦ.

Ἡ κυβερνητικὴ ἀρμοδιότης τοῦ νοῦ δὲν μεταβάλλεται εἰς ὑπερτροφικὴν νοησιαρχίαν καὶ σχολαστικισμόν ἢ λογοκρατίαν» (σελ. 335-336), ἐνῶ συγχρόνως ἐπιβεβαιώνεται ὅτι αὐτὸς εἶναι τελικὰ καὶ ὁ βαθύτερος σκοπὸς τοῦ συγγραφέα.

Τὸ ὅλο πόνημα ὀλοκληρώνεται μὲ τὶς συντημήσεις, τὸν πίνακα συντημήσεων τοῦ βιβλίου τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ μὲ τὶς βιβλιογραφικὰς παραπομπὰς, οἱ ὁποῖες εἶναι ἐνδεικτικὰς καὶ μόνον γιὰ ὅσα θέματα θεωρεῖ ὁ συγγραφέας ὅτι εἶναι ἀπαραίτητες, ἐνῶ δὲν μπορούμε νὰ μὴ ἐπισημάνουμε καὶ τὴν παράθε-

ση τῆς πρόσφατης βιβλιογραφίας, σχετικά μὲ τὴν ἔρευνα τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ (πρβλ. K1. Berger, Jesus, Munchen 2004), γεγονός τὸ ὁποῖο ἐπιβεβαιώνει τὸ ἀνίστακτο ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπιστήμονα J. Ratzinger – Πάπα Βενέδικτου 16ου.

Σκοπὸς τοῦ βιβλίου δὲν εἶναι μόνο ὁ διάλογος μεταξὺ πίστεως καὶ γνώσης. Αὐτὴ ἡ διαλεκτικὴ ἀγωνία τοῦ συγγραφέα ἔχει ἐκφραστεῖ σὲ ἄλλα συγγράμματά του. Στὸ παρὸν θεωρῶ ὅτι ἀποτυπώνεται ἡ ἀναζήτηση καὶ ἡ κατανόηση τοῦ κηρύγματος (διδασκαλίας) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Θεολογίας), ἀκόμα καὶ γιὰ τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο καὶ τὴν κοινωνία (πρβλ. σελ. 11, 32, 42, 61-62, 171-180, 309), μέσα ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως αὐτὴ καταγράφεται στὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Προσπαθεῖ νὰ ὑποσημειώσῃ, κατὰ τὴ γνώμη μας, ὅχι τὸ δίλημμα – ἐρώτημα μεταξὺ τῆς σχέσης τοῦ ἱστορικοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ τῆς πίστεως (τοῦ Ἰησοῦ τῆς Ἀποκάλυψης), αὐτὸ ἦταν τὸ ἐρμηνευτικὸ ζήτημα τῶν τελευταίων δεκαετιῶν τοῦ 1970-1980, ἀλλὰ τὸ βαθύτερο νόημα καὶ τὸ ὑπαρξιακὸ περιεχόμενον τῆς ταυτότητας (ταύτισης) μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου) καὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Τί μπορεῖ δηλαδὴ νὰ σημαίνει «ἡ πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ»; Εἶναι ἀναγκαῖα καὶ οὐσιαστικὴ ἡ ταύτιση μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Εὐαγγελίου; Γιατὶ αὐτὸς ποὺ διδάσκεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ φανερόνεται στὴν ἱστορία μὲ τὰ Εὐαγγέλια πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὴν ἐρμηνευτικὴ ἀναφορὰ τῆς θεολογίας καὶ τοῦ κηρύγματος τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμον; Ἀναφέρει κατὰ λέξιν ὁ ἴδιος: «Αὐτὸ τὸ σημεῖο συνιστᾷ καὶ τὸν ἀκρωγνιαῖο λίθον τοῦ παρόντος βιβλίου: ἐξετάζει τὸν Ἰησοῦ μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία του μὲ τὸν Πατέρα, ἡ ὁποία συνιστᾷ τὸ πραγματικὸ κέντρο τῆς προσωπικότητάς του καὶ χωρὶς τὴν ὁποία δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κατανοήσῃ τίποτε σχετικά μὲ τὸν Ἰησοῦ. Μέσω αὐτῆς τῆς κοινωνίας ὁ Ἰησοῦς γίνεται σὲ ἐμᾶς ἀκόμη καὶ σήμερα παρών». (σελ. 11).

Γι' αὐτὸ στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἀναφερθοῦμε πρὶν ἀπ' ὅλα στὶς μεθόδους καὶ στὶς ἐρμηνευτικὲς ἀρχές ποὺ ὁ ἴδιος ὁ μελετητῆς θέτει.

Χωρὶς νὰ ἀπορρίπτει τὴν ἱστοριοκριτικὴ ἔρευνα καὶ τὰ πορίσματά της προσπαθεῖ νὰ τὴν ὑπερβεῖ δίνοντας μιὰ θεολογικὴ ἐρμηνεία τῶν ἱστορικῶν γεγονό-

των τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν πολυπραγμονεῖ μὲ τίς διάφορες θέσεις ἢ ἀντιθέσεις τῆς ἱστορικῆς κριτικῆς ἀλλὰ μόνο ὅπου τὸ θεωρεῖ ὡς ἄμεση προτεραιότητα καὶ ἀναγκαῖο κάνει τίς ἀνάλογες ἐπισημάνσεις ἢ καὶ τοποθετήσεις, πάντα μὲ τρόπο κριτικὸ, ἐπιστημονικὸ καὶ διαλεκτικὸ (πρβλ. σελ. 341).

Γνωρίζει τὰ ὄρια τῆς ἱστοριοκριτικῆς μεθόδου καὶ ἐρμηνείας ἐνῶ παράλληλα εἶναι σὲ θέση νὰ καθορίσῃ καὶ τὰ κριτήρια τῆς θεολογικῆς κριτικῆς καὶ ἐρμηνείας τῆς ἱστορίας, ἔστω καὶ ἂν ἡ διαλεκτικὴ αὐτὴ ἱστορίας καὶ θεολογίας γιὰ πολλοὺς ρωμαιοκαθολικοὺς θεολόγους νὰ ἀποτελεῖ «σκάνδαλο» καὶ γιὰ τὴν προτεσταντικὴ σκέψη «μωρία».

Μέσα ἀπὸ τὴν κριτικὴ ἀνάγνωση τοῦ βιβλίου, ὁ ἀναγνώστης ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως τὰ κριτήρια τῆς θεολογικῆς ἐρμηνείας, τὰ ὁποῖα καταγράφονται ἤδη ἀπὸ τὸν *Πρόλογο* καὶ ἐπαναλαμβάνονται σὲ πολλὰ *Κεφάλαια*.

Τὸ πρῶτο κριτήριον εἶναι ἡ ἐνότητα τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἡ ἀλληλοπαραχώρηση Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, (σελ. 15-16), ὡς ἐνιαίου βιβλίου καταγραφῆς καὶ ἔκφρασης τῆς θείας Ἀποκάλυψης. Ἀποτελεῖ τὴν βάση ὁποιασδήποτε θεολογικῆς προσέγγισης τῶν βιβλικῶν ἀφηγήσεων, ὅπως τὴν περιέγραψε χαρακτηριστικὰ καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Τὸ δεύτερο κριτήριον εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖο ὀνομάζει «Κανονικὴ Ἐρμηνεία». Ἀποτελεῖ μιὰ ἐπέκταση ἀρχικὰ τῆς ἱστοριοκριτικῆς μεθόδου, ἡ ὁποία τελικὰ ὀδηγεῖ καὶ αὐτὴ στὴν θεολογικὴ ἐρμηνεία, ἀφοῦ οἱ ἐρμηνευτικὲς «ἀρχές» (ἱστορικὴ ἢ κατὰ γράμμα, ἀλληγορικὴ ἢ χριστολογικὴ, τροπολογικὴ ἢ ἀνθρωπολογικὴ καὶ ἀναγωγικὴ ἢ ἐσχατολογικὴ) δὲν ἀποτελοῦν τέσσερις μεμονωμένες ἐρμηνεῖες ἀλλὰ *συναποτελοῦν καὶ ἐκφράζουν ἀκριβῶς* τίς διάφορες ὀψεις τῆς ἴδιας λέξεως (σελ. 16-17).

Τὸ τρίτο καὶ σημαντικὸ κριτήριον εἶναι ἡ ἐκκλησιολογικὴ θεώρηση τοῦ βιβλίου τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Τὰ βιβλία «ὡς σύνολο δὲν ἀποτελοῦν... φιλολογία. Ἡ Γραφὴ ἀναπτύχθηκε στοὺς κόλπους τοῦ ζωντανοῦ ὑποκειμένου τοῦ πορευόμενου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ αὐτὸν καὶ ζεῖ σ' αὐτόν». Οἱ συγγραφεῖς ἢ οἱ ὁμάδες συγγραφέων τῶν βιβλικῶν κειμένων «δὲν πρόκειται γιὰ αὐτόνομους συγγραφεῖς... ἀλλὰ ἐνταγμένους στὸ κοινὸ δρῶν ὑποκείμενο τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ καὶ

πρὸς τὸ ὁποῖον ὁμιλοῦν καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ βαθύτερος συγγραφέας τῶν Γραφῶν... Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἐκκλησία, ὁ νέος Ἰσραὴλ (σελ. 80) εἶναι τὸ ζωντανὸ ὑποκείμενο τῆς Γραφῆς. Σ' αὐτὴ «ἐκσυγχρονίζονται» οἱ βιβλικοὶ λόγοι» (σελ. 18, 157-160).

Τὸ τέταρτο καὶ τελευταῖο κριτήριο εἶναι ὁ «ἐκσυγχρονισμός», θὰ ἔλεγα προσωπικὰ ἢ ἐπικαιρότητα τῶν βιβλικῶν λόγων καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰησοῦ, ἢ ὁποῖα σὲ πολλὰ σημεῖα τοῦ βιβλίου εἶναι φανερὰ. Ὁ διάλογος τοῦ συγγραφέα μὲ τὴν σύγχρονη κοινωνιολογικὴ ἀντίληψη περὶ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ κοινωνίας καὶ τοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦ σαρκωμένου Λόγου, μέσα στὴν σύγχρονη πραγματικότητα ἀποτελοῦσε πάντοτε τὴν «ἀγωνία» τοῦ λόγου του καὶ τῆς γραφίδος του. Πῶς ὀριοθετεῖται ἡ σχέση καὶ ὁ δεσμός αὐτὸς τοῦ Ἰησοῦ μὲ τὸν Θεό; Πῶς δηλαδὴ μέσα ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ ἱστορικοῦ βίου τοῦ Χριστοῦ, ἐξάγεται μία πρῶμη χριστολογία, ἢ ὁποῖα θὰ διατυπωθεῖ ἀπὸ τὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (325 μ.Χ.) μὲ τὸν πλέον συντομότερο ἀλλὰ οὐσιαστικότερο ὄρο «ὁμοούσιος» (σελ. 333);

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ γιὰ τὸν J. Ratzinger δὲν εἶναι θέματα τοῦ σπουδαστηρίου ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὸ συγκεκριμένο βιβλίο παρουσιάζονται ὡς τὸ περιεχόμενο τοῦ κηρύγματος τοῦ λόγου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἡ δυναμικότητα τοῦ τρόπου ὑπαρξῆς τοῦ σαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ, στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι λοιπὸν ὁποιαδήποτε τάση «ἀπομύθευσης» ἢ «ἀποϊεροποίησης» τοῦ ἱστορικοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἀπλᾶ μία ἰδεολογία, γιὰ τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο τοῦ σαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Εὐαγγελίων, ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ δύο σημαντικὰ στοιχεῖα: α) Τὴν σχέση του μὲ τὸ Θεὸ Πατέρα (σελ. 28-29, 69, 124-125, 141, 143, 321-322, 324), καὶ β) Τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεώς του (σελ. 298), μὲ τὸ ὁποῖο τελικὰ ἡ ἱστορία ἀπὸ μία στατικότητα τοῦ παρόντος καὶ τοῦ παρελθόντος μεταβάλλεται σὲ δυναμικὴ κατάσταση τοῦ μέλλοντος, στὰ πλαίσια τῆς θείας Οἰκονομίας (σελ. 65, 286 κ.ἐξ).

Ὁ συγγραφέας ὅλα αὐτὰ τὰ παρουσιάζει μὲ τρόπο ἀπλό, κατανοητό, δίνοντας συγχρόνως καὶ τὶς προεκτάσεις τους στὸ σύγχρονο διάλογο Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας (σελ. 65, 107-108). Ὅλες αὐτὲς οἱ προαναφερθεῖσες θεολογικὲς προϋποθέσεις ὑποδεικνύουν

ὅτι στὴ σκέψη τοῦ συγγραφέα ἔχει ἐπιτευχθεῖ μία ὑπέρβαση καὶ συγχρόνως μία εἴσοδος. Ἡ ὑπέρβαση συγκεκριμενοποιεῖται σὲ ὅτι μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ σχολαστικὴ θεώρηση τῆς Χριστολογίας καὶ ἡ εἴσοδος προσδιορίζεται μὲ τὴν υἰοθέτηση τῆς γόνιμης σκέψης τῶν πατέρων καὶ θεολόγων τῆς Ἀνατολῆς, ἢ ὁποῖα σὲ πολλὰ σημεῖα τοῦ βιβλίου εἶναι ἐμφανῆς (σελ. 157-160, 180, 198-199), μάλιστα δὲ τὴν βιωματικὴ καὶ ἐμπειρικὴ προσέγγιση τῆς χριστοφάνειας (θεοφάνειας), μέσω τῆς ὁποίας ἀντιλαμβάνεται ὁ ἀναγνώστης καὶ τὴν εἰσβολὴ τῆς νηπτικῆς καὶ ἡσυχαστικῆς παραδόσεως (σελ. 103-106, 138, 195, 323).

Τὸ βιβλίο θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηριστεῖ ὡς ἓνα θεολογικὸ ὑπόμνημα στὰ ἱστορικὰ γεγονότα τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ καὶ αὐτὴν τὴν ἐντύπωση ἀποκομίζει σὲ μία πρῶτη προσέγγιση ὁ ἀναγνώστης, ὁ σκοπὸς ὅμως τοῦ συγγραφέα νὰ ἀπαντήσῃ στὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, γιὰ τὸ χριστολογικὸ ἐρώτημα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέλειου Θεοῦ καὶ τέλειου ἀνθρώπου, τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ξεπεράσῃ τὰ ὅρια τοῦ ἀπλοῦ ὑπομνηματιστοῦ καὶ νὰ τὸ κατατάξῃ στὸ χῶρο τῆς «ἀπολογίας τῆς ἐλπίδας» (πρβλ. σελ. 68) καὶ στὴν προοπτικὴ τῆς ἐσχατολογικῆς θεώρησης (σελ. 87).

Ἡ παροῦσα Ἑλληνικὴ Μετάφραση καὶ ἡ προσπάθεια τῶν ἐκδόσεων ΨΥΧΟΓΙΟΣ, ἀποτελοῦν μία ἀπὸ τὶς εἴκοσι μεταφράσεις ποὺ θὰ κυκλοφορηθεῖ τελικὰ τὸ βιβλίο αὐτό. Ἀποτελεῖ ὄντως μία προσπάθεια ἀξίεπαινη γιὰ τοὺς μεταφραστὲς καὶ ἀξιόλογη γιὰ τοὺς ἐκδότες, γιὰ τὸν τρόπο αὐτὸ συμβάλλουν στὸ διάλογο, τὸν ὁποῖο ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνοίξῃ ὁ Πάπας Βενέδικτος ὁ 16ος, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος τὸ δηλώνει προλογικά. «Τὸ βιβλίο αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἐπίσημη διδασκαλία ἀλλὰ μόνον ἔκφραση τῆς προσωπικῆς μου ἀναζήτησης γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ (πρβλ. Ψαλμ. 265 27], 8). Γι' αὐτό, καθένας εἶναι ἐλεύθερος νὰ μοῦ ἀσκήσῃ κριτικὴ» (σελ. 21).

Ὁ δρόμος λοιπὸν τοῦ διαλόγου εἶναι ἀνοικτὸς καὶ γιὰ τὸ ἑλληνικὸ ἀναγνωστικὸ κοινό, μακριὰ ὅμως ἀπὸ φανατισμούς, ἀκρότητες, καὶ μισαλλοδοξία, ἀλλὰ μὲ σοβαρότητα καὶ θεολογικὴ ἐπιχειρηματολογία.

Καλαμάτα 2007

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**Οικουμενικό Πατριαρχείο
και Άνθρώπινα Δικαιώμα-
τα****Σκέψεις
του Μακαριωτάτου για τον
πόνο και την ασθένεια****Άποφυλακίσθηκε
ό Άρχιεπίσκοπος Άρχίδος
κ. Ίωάννης****Συγχαρητήρια
στον συνεργάτη μας
κ. Χρ. Καραγιάννη****Οικουμενικό Πατριαρχείο και Άνθρώπινα Δικαιώματα**

Παρά την επίσημως διακηρυχθείσα πρόθεση της ήγεσίας της για εύρω-
παϊκή πορεία και για σεβασμό των Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, η γείτων
Τουρκία συνεχίζει να προκαλεί προβλήματα εις βάρος του Οικουμενικού
Πατριαρχείου και της έλληνορθοδόξου κοινότητας στην Κωνσταντινούπολη,
Ίμβρο και Τένεδο. Γι' αυτόν τον λόγο η Μεγάλη του Χριστού Έκκλησία
άπεφάσισε να χρησιμοποιήσει την δικαστική όδο και να προσφύγει στο
Εύρωπαϊκό Δικαστήριο Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα στις 3
Σεπτεμβρίου τ.έ. η Α.Θ.Π. ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος
έδήλωσε τά έξις αναφερόμενος στις περιουσίες Έλλήνων της Πόλης: «Διεκ-
δικοϋμε διά της δικαστικής όδοϋ έντός της Τουρκίας και ένώπιον του Εύρω-
παϊκού Δικαστηρίου Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων αυτά που μās ανήκουν και
δέν άνεχόμεθα τις άδικίες... Αίσθανόμεθα χρέος μας να διεκδικήσουμε αυτά
που χάσαμε, να προστατεύσουμε αυτά που απέμειναν και να συνεχισθεϊ ή
παράδοση και ή ιστορία μας σέ αυτόν τον τόπο των πατέρων μας». Ο Παν-
αγιώτατος έξέφρασε τή δυσαρέσκεία του για τó γεγονός ότι ή γενική διεύ-
θυνση των Βακουφίων και άλλες κρατικές ύπηρεσίες με διάφορες μεθοδεύ-
σεις και άδικίες, όπως στην περίπτωση του Όρφανοτροφείου της Πριγκη-
πονήσου, άφείρεσαν «οίονει πραξικοπηματικώς τó ένα μετά τó άλλο τά πε-
ριουσιακά μας στοιχεϊα». Παρά ταϋτα ό Παναγιώτατος παραμένει αισιόδο-
ξος για τις έξελίξεις και τονίζει: «Θά έχουμε θετικές έξελίξεις και έπίλυση
μερικων τουλάχιστον από τά χρονίζοντα προβλήματα. Θέλω να πω ότι αυτό
τό ρεύμα φυγής έχει σταματήσει». Η Έκκλησία της Ελλάδος συμπαρίστα-
ται με κάθε τρόπο στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και στον Έλληνισμό της
Τουρκίας και όλοι ενχόμεθα να σταματήσουν οι διώξεις και οι άμφισβητή-
σεις εκ μέρους των τουρκικων Άρχων. Η άναγνώριση του τίτλου και του
ρόλου του Οικουμενικού Πατριαρχείου και ό σεβασμός των Άνθρωπίνων
Δικαιωμάτων των έλληνορθοδόξων κοινοτήτων δέν έντάσσονται στο πλαίσιο
των διμερων σχέσεων Ελλάδος - Τουρκίας, αλλά άποτελοϋν ύποχρέωση της
γείτονος στο πλαίσιο των Διεθνων και Εύρωπαϊκων Συμβάσεων που έχει
ύπογράψει.

Κ.Χ.

Σκέψεις του Μακαριωτάτου για τον πόνο και την ασθένεια

Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνων και πάσης Ελλάδος κ. Χρι-
στόδουλος εύρίσκεται, ως γνωστόν, στο Μαϊάμι των Η.Π.Α. όπου πρόκειται
να έγχειρισθεϊ για μεταμόσχευση ήπατος. Στην όμογενειακή εφημερίδα
ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ δημοσιεύθηκε στις 28-8-2007 μία ένδιαφέρουσα συν-
έντευξη που έλαβε ό δημοσιογράφος κ. Θεόδωρος Καλμουϊκος. Στην συν-
έντευξη αυτή ό Μακαριώτατος έξέφρασε μεταξύ άλλων τις ακόλουθες σκέ-
ψεις: «Εύχαριστώ θερμά για τó καλωσόρισμα στις Η.Π.Α. Όπως ήδη ξερε-
τε έφθασα έδω για σοβαρό ζήτημα ύγείας. Ήλθα με μεγάλη πίστη στο Θεό,
έμπιστοσύνη στους ανθρώπους και άγάπη στη ζωή. Άπό τή πρώτη στιγμή

ἀπεφάσισα νὰ ἀγωνισθῶ καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ νικήσω. Ὑπῆρξα σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ ἀγωνιστής. Ἔταξα στὸν ἑαυτό μου νὰ γίνω καὶ νικητής. Σ' αὐτὴ μου τὴν ἀπόφαση συνέβαλε πολὺ ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων τόσο στὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ ἐδῶ. Καὶ δράττομαι γιὰ πολλοστὴ φορὰ τῆς εὐκαιρίας πού μου δίνετε γιὰ νὰ ἐκφράσω τὶς ὀλόθερμες εὐχαριστίες μου στὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο πού ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς δοκιμασίας μου στάθηκε μὲ ἀδελφικὴ ἀγάπη στὸ πλευρό μου, στὸν Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Δημήτριο καὶ τὸν Σεβ. Ἀτλάντα κ. Ἀλέξιο πού μὲ ὑπεδέχθησαν στὴ Φλώριδα καὶ μου ἔδειξαν τὴν ἀγάπη τους θέτοντας στὴ διάθεσή μου κάθε δυνατὴ ἐξυπηρέτηση, στὶς διπλωματικὲς μας Ἀρχές, καθὼς καὶ στοὺς ὁμογενεῖς μας, πού καὶ αὐτοὶ μὲ τηλεφωνήματα, ἐπισκέψεις, ἐπιστολές καὶ διευκολύνσεις δείχνουν κάθε μέρα τὰ αἰσθήματά τους πού μὲ συγκινοῦν καὶ μὲ στηρίζουν. Εἶμαι εὐγνώμων στὸ Θεό, διότι ὀδήγησε ἐδῶ τὰ βήματά μου καὶ διατηρεῖ μέσα μου τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν αἰσιοδοξία γιὰ τὴν καλὴ ἔκβαση τῆς ὑποθέσεως τῆς ὑγείας μου. Ὁ πόνος δὲν μᾶς εἶναι εὐχάριστος. Ὅμως τελικὰ ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι ἐντεταγμένος στὸ σχέδιο πού ἔχει γιὰ τὸν καθένα μας ὁ Θεός. Ἔτσι ὀφείλουμε νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουμε τὴ μεγάλη πνευματικὴ ὠφέλεια πού μᾶς προσφέρει τελικὰ στὴν ὑπόθεση τῆς ψυχῆς μας. Γι' αὐτὸ καί, ὅπως οἱ ἅγιοι, καλὸν εἶναι νὰ ἀναζητοῦμε αὐτὰ πού κρύβονται πίσω ἀπὸ τὶς δοκιμασίες πού δὲν φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ πού εἶναι αὐτὰ πού μᾶς ἐνδιαφέρουν». Τὰ λόγια τοῦ Μακαριωτάτου μᾶς ἐμπνέουν καὶ μᾶς διδάσκουν. Οἱ προσευχὲς ὄλων μας τὸν συνοδεύουν.

K.X.

Ἀποφυλακίσθηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος κ. Ἰωάννης

Μετὰ καὶ τὴν δευτέρη περίοδο ἀδίκου φυλακισεῶς του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος καὶ Μητροπολίτης Σκοπίων κ. Ἰωάννης εἶναι καὶ πάλι ἐλεύθερος. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπανειλημμένως ἐκφράσει τὴν συμπαράστασή της στὸ πρόσωπό του καὶ ἔχει καταγγεῖλει διεθνῶς τὶς διώξεις πού ὑφίσταται ὁ κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τὸ κράτος τῶν Σκοπίων

καὶ ἀπὸ τὴ σχισματικὴ «Μακεδονικὴ» Ἐκκλησία. Στὴν ἐφημερίδα ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ στὸ φύλλο Ἰουλίου - Αὐγούστου 2007 δημοσιεύεται εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεον, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται ὀρισμένες ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες. Παραθέτουμε ἓνα ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς: «Πιστεύουμε ὅτι γνωρίζετε, Σεβασμιώτατε, ὅτι τὸ πολιτικὸ πρόβλημα πού ἔχουν δημιουργήσει οἱ ἀρχές τῆς Π.Γ.Δ.Μ. γιὰ τὸν ἑαυτό τους μὲ τὴν κατάδιωξη τῆς κανονικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἀχρίδος εἶναι πραγματικὰ ἓνα ψεύτικο πρόβλημα. Τὸ κράτος δὲν ἔχει λύσει ἀκόμη τὸ πρόβλημα τοῦ ὀνόματός του καὶ τὸ κράτος ἔχει μπλέξει τὴν Ἐκκλησία σὲ αὐτὸ τὸ πρόβλημα μὲ ἀσυνείδητο τρόπο. Ἔχουμε δεχτεῖ νὰ πάρουμε τὸ ἔνδοξο ὄνομα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος, πού εἶναι τελείως σωστὸ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, κανονικὰ καὶ ἐκκλησιολογικά, ἀντίθετα ἀπὸ τὸ ὄνομα πού χρησιμοποιοῦν οἱ σχισματικοὶ στὴν Π.Γ.Δ.Μ., πού χαρακτηρίζουν τὸν ἑαυτό τους ὡς τὴν Μακεδονικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὄνομα πού ἔχει ἐθνικὴ σημασία. Πρῶτα, δὲν εἶναι ὅλοι οἱ πολῖτες τοῦ κράτους «Μακεδονίτες», γιὰτί πολλοὶ μεταξὺ τῶν πιστῶν δηλώνουν ὅτι εἶναι Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἑλληνες, Οὐαλαχίανοι (Βλάχοι) ἢ Ὁρθόδοξοι Γύφτοι. Στενοχωριοῦνται ὅλοι γιὰ τὴν ἐπιμονὴ νὰ εἶναι «Μακεδονικὴ» τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας. Δεύτερον, ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις γιὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα διεθνῶς... Τρίτο καὶ πιὸ πρόσφατα, ἡ σχισματικὴ ὀργάνωση στὴν Π.Γ.Δ.Μ. ἔχει φανερώσει δικαιοδοτικὲς προσποιήσεις σχετικὰ μὲ περιοχὲς στὸ ἑλληνικὸ μέρος τῆς Μακεδονίας καὶ ἔχει ἀναγγεῖλει ἐπίσημα ὅτι: «Οἱ Ἐπισκοπὲς στὴν Αἰγαία Μακεδονία θὰ τοποθετηθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της». Οἱ σχισματικοί, βεβαίως, δὲν ἔχουν κάνει αὐτὴ τὴν ἀναγγελία μὲ δική τους πρωτοβουλία ἢ χωρὶς τὴν συνεργασία τῶν ἀρχῶν τῆς Π.Γ.Δ.Μ. Γι' αὐτὸ πρὶν ἀπὸ μίαν ἐβδομάδα ἔλαβαν τὸ πιὸ ὑψηλὸ παράσημο τοῦ κράτους ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς χώρας...». Ὅπως, λοιπόν, παρατηροῦμε ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού παραθέτει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης οἱ ἐκκλησιαστικὲς καὶ ἐθνικὲς παράμετροι τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος εἶναι καὶ στὴν ἐποχὴ μας πολύπλευρες καὶ σύνθετες. Ἀπαιτεῖται προσοχή,

ψυχραιμία και όμοψυχία για την αντιμετώπιση των πολλαπλών προκλήσεων.

**Συγχαρητήρια στον συνεργάτη μας
κ. Χρ. Καραγιάννη**

Έπι έπτά συναπτά έτη ό κ. Χρήςτος Καραγιάννης, Δρ. Θεολογίας, έργάσθηκε ευδοκίμως στο περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ και στα άλλα έντυπα του Κλάδου Έκ-

δόσεων της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ως έπιμελητής ύλης, συντάκτης και διορθωτής. Άπό τις 3.9.2007 ό κ. Χρ. Καραγιάννης ανέλαβε τα καθήκοντά του στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών ως Λέκτωρ με γνωστικό αντικείμενο «Ίστορία και Άρχαιολογία της Παλαιάς Διαθήκης». Συγχαίρουμε τον έκλεκτό συνεργάτη μας για τα νέα καθήκοντά του και του εύχόμεθα παρά Θεού ευόδωση στην ακαδημαϊκή σταδιοδρομία του.

Κ.Χ.

Η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Στην ιστοσελίδα www.ecclesia.gr/greek/press/magazines.html μπορείτε να διαβάσετε παλαιότερα τεύχη του περιοδικού ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Για να αποστείλετε άρθρα ή ανακοινώσεις στο περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορείτε να χρησιμοποιήσετε την διεύθυνση ήλεκτρονικού ταχυδρομείου:
theologia@ecclesia.gr

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι Έργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μηνὸς Αὐγούστου 2007

Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Παροναξίας

Αἰτωλίας
καὶ Ἀκαρνανίας

Χαλκίδος

Φθιώτιδος

Πανελλήνιο Ἱερὸ Ἰδρυμα
Εὐαγγελιστρίας Τήνου

Οἰκουμενικὸν
Πατριαρχεῖον

Ἐκκλησία Ρουμανίας

Συνήλθε τὴν Παρασκευή, 31.8.2007, στὴν Μόνη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μήνα Αὐγούστο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 150ῆς Συνοδικῆς Περιόδου, τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἀπουσιάζοντος, Προεδρεύοντος δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀναγνωρίζουσα τοὺς λόγους τῆς ἀπουσίας τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Της συνήλθε ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Ἀντιπροέδρου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε εὐχὲς γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου μας καὶ τῆς ταχείας ἐπιστροφῆς του.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος πρότεινε τὴ μετάβαση στὴ Φλόριντα ἐνὸς Συνοδικοῦ Μητροπολίτου με σκοπὸ νὰ ἐκφράσει τὰ σεβάσματα καὶ τὶς προσήσεις τῶν Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν τῆς ἐκνευσάσης 150ῆς Συνοδικῆς Περιόδου. Ἡ πρόταση ἐγίνε ὁμοφώνως ἀποδεκτὴ καὶ ἡ Δ.Ι.Σ. ὄρισε νὰ μεταβεῖ στὸ Μαϊάμι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

Ἐπειτα ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος διαβάστηκε στὴν Δ.Ι.Σ. ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, στὴν ὁποία ὁ Μακαριώτατος ἐκθέτει τὰ τῆς ὑγείας του καὶ ζητεῖ τὶς προσευχὰς τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν γιὰ νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ ὑγεία του, σημειώνει δὲ ὁ Μακαριώτατος:

« Ὅτε θὰ ἀναγιγνώσκηται, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ ὑμῶν τῆς 31ης Αὐγούστου 2007, ἡ ἡμετέρα παροῦσα ἐπιστολή, ἡμεῖς θὰ εὐρισκώμεθα σωματικῶς μὲν μακρὰν ὑμῶν, πνευματικῶς δὲ σὺν ὑμῖν, συναγωνιζόμενοι ἐν τῇ διαποιμάνσει τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ».

Εὐχαριστεῖ γιὰ τὸν κόπο ποὺ κατέβαλαν τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 150ῆς Συνοδικῆς Περιόδου καὶ εὐχεται γιὰ τὴν συνεχῆ καρποφορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναφέροντας τὰ ἀκόλουθα:

« Ἀπολύτως σήμερον τῆς 150ῆς Συνοδικῆς Περιόδου 2006-2007, καθ' ἣν μεθ' ὑμῶν διηυθετήσαμεν, ὅσον ἔνεστι, τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα πρὸς δόξαν τοῦ Ἐπουρανίου Θεοῦ Πατρὸς καὶ οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν, εὐχαριστοῦμεν ἀξιοχρέως καὶ ὀλοθύμως ὑμᾶς διὰ τὴν συνδρομὴν ἐνὸς ἐκάστου καὶ τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀποσκοπούντων εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν.

Ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς πάντας, ὅπως διατυπώσουν τὰς γνώμας αὐτῶν ἐνεργοῦντες ἐλευθέρως καὶ ὑπευθύνως, ὥστε διὰ τῆς κοινῆς τῶν πάντων συνεισφορᾶς νὰ ἀποφασισθοῦν τὰ ἡμισιτελῆ καὶ σωτήρια. Εὐχαριστοῦμεν

*τῷ Κυρίῳ, τῷ ἀξιώσαντι πάντας ἡμᾶς, ἵνα διατρέξω-
μεν τὸν δόλιχον τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας καὶ
ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ διατηρήσαντες τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως, φρουρήσαντες τὴν ἐν Χριστῷ
Ἀδελφότητα, ἐποικοδομήσαντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν
Ἀποστόλων τὴν καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίαν».*

Ὁ Μακαριώτατος τελειώνει τὴν ἐπιστολή του μὲ τὰ
ἐξῆς:

*«Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύ-
ματος συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν (Ρωμαίους 1ε', 30).*

Ἔρρωσθε κατ' ἄμφω πάντες».

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέφρασε τὴν θλίψη Της γιὰ τὶς καταστρο-
φικὲς πυρκαϊὲς ποὺ ἄφησαν χαίνουσες πληγὲς σὲ
ὅλο τὸ σῶμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς
Χριστιανούς νὰ ἐντείνουν τὶς προσευχὲς τους ὥστε
γρήγορα νὰ παρηγορήσει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς
ὅσους ἔνοιωσαν ψυχικὸ καὶ σωματικὸ πόνον κατὰ τὶς
ἡμέρες αὐτές.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σια-
τίστης κ. Παῦλος παρουσίασε στὴ Δ.Ι.Σ. Ἐκθεση μὲ
λεπτομερεῖς περιγραφὲς καὶ καταγραφὲς τῶν ζημιῶν
ποὺ ὑπέστησαν οἱ συνάνθρωποί μας στὴν Πελοπόν-
νησο καὶ στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα κατὰ τὶς πρόσφατες
πυρκαϊές. Ζημιὲς ψυχικὲς ἀπὸ τὸ θάνατο προσφιλῶν
προσώπων τους, ζημιὲς στὶς κατοικίες καὶ στοὺς Ἱε-
ροὺς Ναοὺς, στὶς ἀγροτικὲς περιουσίες καθὼς καὶ ζη-
μιὲς στὸν εὐρύτερο δασικὸ καὶ φυσικὸ πλοῦτο τῶν
περιοχῶν αὐτῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Σισανίου ὡς Μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἀντιπροσωπείας,
ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συ-
νόδου Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ κ. Σπυ-
ρίδωνα, καὶ τὸν Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιᾶς Πανοσιολογιώτα-
το Ἀρχιμανδρίτη κ. Τιμόθεο Ἄνθη, ἐπισκέφθηκαν
τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις, τὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά, τὴν
ὑπαιθρο τῶν περιοχῶν αὐτῶν τῆς πατρίδος μας καὶ
διαπίστωσαν ἐπιτόπου τὸ μέγεθος τῶν κατα-
στροφῶν. Διαπίστωσαν τὴν ἄμεση ἀνταπόκριση τῶν
οικείων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν Ἱε-
ρέων μὲ πλειάδα συνεργατῶν τους καθὼς καὶ τὴ διά-
θεση τῶν Ἰδρυμάτων τους γιὰ τὴν φιλοξενία καὶ τὴν

ὅποια παροχὴ νοσηλείας τῶν πυροπαθῶν. Σὲ μία
ἀκόμη ἀμεσότερη ἀνταπόκριση στὶς ἀνάγκες, ἡ
Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ἔστειλε ἀμέσως τρόφιμα, σκεπάσματα καὶ ζωοτροφὲς
σὲ διάφορες πυροπαθεῖς περιοχὲς καὶ συνεχίζει νὰ
ἀποστέλλει ποικίλη βοήθεια.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

α) Τὴν ἀποστολὴ ἐπιπλέον 500.000,00 € ἀπὸ τὴν
Ἐκκλησιαστικὴν Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν
(Ε.Κ.Υ.Ο.) στὶς περιοχὲς αὐτές.

β) Νὰ ζητήσῃ μὲ Ἐγκύκλιο Σημείωμα νὰ συγκε-
ντρωθοῦν χρήματα ἀπὸ τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις, τὶς
Ἱερὲς Μονὲς καθὼς καὶ τὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα γιὰ
τὸν ἴδιο σκοπὸ. Τὸ ποσὸ ποὺ ἔχει ἤδη συγκεντρωθεῖ
στὸν ὑπ' ἀριθμ. 146/546010-70 Λογαριασμὸ τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα μὲ τὴν
ἐνδειξη «Ὑπὲρ τῶν Πυροπαθῶν» φτάνει στὸ
1.000.000,00 €. Τὸ συνολικὸ προῖον τῆς προσπάθει-
ας αὐτῆς θὰ δοθεῖ στὶς πληγεῖσες Ἱερὲς Μητροπόλεις
γιὰ τὴν ἐπισκευὴ οἰκιῶν, Ἱερῶν Ναῶν, Σχολεῖων καὶ
τῆ δημιουργία ὑποδομῶν στὴ γεωργία καὶ στὴν κτη-
νοτροφία τῶν τόπων ἐκείνων.

Στὴ συνέχεια ἡ Δ.Ι.Σ.:

– Μετὰ ἀπὸ γραπτὴ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου ἡ
Δ.Ι.Σ. ὁμοφώνως ἀποφάσισε, τὴν ἀνύψωση τοῦ μέχρι
τώρα Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιο-
λογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Κυρίλλου Μισιακού-
λη, σὲ Ἀρχιγραμματέα.

– Μετὰ ἀπὸ γραπτὴ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου ἡ
Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε, μετὰ ἀπὸ ψηφοφορία τὴν ἀνύψω-
ση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀχαΐας κ. Ἀθα-
νασίου, Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσω-
πείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ
Ἑνωση, σὲ Τιτουλάριο Μητροπολίτη.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

1. Τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

– Στὴ συγκληθησόμενη Ὀλομέλεια τῆς Μικτῆς Θε-
ολογικῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Με-
τερρυθμισμένων στὸ Βόλο, ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου ἕως
2 Ὀκτωβρίου 2007.

– Στὴ συγκληθησόμενη Προπαρασκευαστικὴ (Συ-
ντακτικὴ) Ἐπιτροπὴ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Λου-

καθώς και από τον θεράποντα ιατρό του κ. Διονύσιο Βώρο, Αναπληρωτή Καθηγητή Χειρουργικής, και τους κ.κ. Σεραφείμ Νανᾶ, Αναπληρωτή Καθηγητή Παθολογίας και Ἐντατικῆς Θεραπείας και Γεώργιο Φραγκουλίδη, Χειρουργό, Λέκτορα Χειρουργικής.

Τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κατευόδωσαν στὸ Ἀεροδρόμιο, εὐχόμενοι καλὸ ταξίδι, ταχεία ἀνάρρωση και σύντομη ἐπάνοδο στὰ καθήκοντά του, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος, Νικαίας κ. Ἀλέξιος, Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, Πειραιῶς κ. Σεραφείμ, Σερρών κ. Θεολόγος, Ζιχνῶν κ. Ἱερόθεος, Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, Κερκύρας κ. Νεκτάριος Γλυφάδας κ. Παῦλος, Νεαπόλεως κ. Βαρνάβας, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεοχωρίου κ. Παῦλος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτης κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Διευθυντὲς Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν, Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν και ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κατευόδωσαν ἡ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Θρησκευμάτων κ. Μαριέττα Γιαννάκου, ὁ Ὑπουργὸς Ὑγείας και Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης κ. Δημήτριος Ἀβραμόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Εὐάγγελος Μείμαράκης, ὁ Ὑφυπουργὸς Ὑγείας κ. Γεώργιος Κωσταντόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας και ἄλλοι ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες. Παρέστη ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τοῦ Λαϊκοῦ Ὁρθοδόξου Συναγερμῶν (ΛΑ.Ο.Σ.) κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

Κατὰ τὴν ἀφιξή Του στὸ Ἀεροδρόμιο τῆς Φλόριντα, στὸ Μαϊάμι, τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο και τὴν συνοδεία Του ὑποδέχθηκαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, ὁ οἰκεῖος ποιμενάρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀτλάντα κ. Ἀλέξιος, ὁ κ. Ἀνδρέας Ψυχάρης, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴ Τάμπα, κληρικοὶ και πολλοὶ ὁμογενεῖς.

Τὴ Δευτέρα 20 Αὐγούστου ὁ Μακαριώτατος μετέβη, ἀπὸ τὴν κατοικία ὅπου διαμένει, στὸ Πανεπιστημιακὸ Νοσοκομεῖο τοῦ Μαϊάμι Jackson's Medical

Hospital, γιὰ τὸν προγραμματισμένο προεχειρητικὸ ἔλεγχο.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἐπιτυχεῖς οἱ προεχειρητικὲς ἐξετάσεις

Ἀθήνα 23 Αὐγούστου 2007

Περαιτωθεισῶν ὄλων τῶν προεχειρητικῶν ἐξετάσεων στὶς ὁποῖες ὑπεβλήθη ἐπὶ δύο ἡμέρες (20-21 Αὐγούστου) ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος στὸ νοσοκομεῖο Jackson's Medical Hospital ἐνεγράφη τὸ ὄνομά του στὴ λίστα ἀναμονῆς γιὰ μεταμόσχευση. Κατὰ συνέπεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει στὴν οἰκία ὅπου φιλοξενεῖται, ἀσκούμενος στὴ φυσικὴ ἀγωγή ἐνῶ παράλληλα ἀσχολεῖται μὲ τὴ μελέτη ὠφελίμων βιβλίων, ἀναμένων τὴν ἐξέυρεση τοῦ καταλληλοῦ μοσχεύματος και τὴν πρόσκλησή του γιὰ νὰ ὑποστῇ τὴν μεταμόσχευση.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸν Μακαριώτατο ἐπισκέπτονται στὸ σπίτι ὁμογενεῖς ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ὑγείας του. Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Τζάκης ποὺ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὶς ἐξελίξεις ἐξέφρασε σήμερα τὴν ἀπόλυτη ἱκανοποίησή του γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων, ποὺ ἐγίναν ἀπὸ διαφορετικὲς ἰατρικὲς ὀμάδες, και ἐπανέλαβε τὴν πρόβλεψή του ὅτι ὁ Μακαριώτατος πολὺ ταχύτερα ἀπὸ ὅ,τι ἀρχικὰ ὑπελογίζετο, θὰ μεταμοσχευθῇ και θὰ ἀναρρώσῃ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν και ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μνηύματα ἀγάπης πρὸς τὸν Μακαριώτατο ἀπὸ μέρους ἀπλῶν Χριστιανῶν ποὺ τὸν διαβεβαιώνουν ὅτι προσεύχονται γιὰ τὴν εὐτυχὴ ἐκβαση τῆς δοκιμασίας του.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Δήλωση Μακαριωτάτου γιὰ τὶς καταστροφικὲς πυρκαϊῆς

Ὁ εὐρισκόμενος στὸ Μαϊάμι τῆς Φλόριντα γιὰ τοὺς γνωστούς λόγους ὑγείας Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, μὲ ἀφορμὴ τὶς συνεχιζόμενες πυρκαϊῆς και τὰ θύματά τους, προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Παρακολουθῶ ἐναγωνίως ἐκ τοῦ μακρόθεν τὶς δραματικὲς σκηνές ποὺ ἐκτυλίσσονται στὶς φλεγόμε-

νες περιοχές της Πατρίδος μας, όπου ο φυσικός μας δασικός πλούτος καταστρέφεται, περιουσίες πτωχών ανθρώπων και κατοικίες γίνονται παρανάλημα του πυρός και ιδίως ανθρώπινες ζωές θυσιάζονται, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω τη βαθύτατη θλίψη από την οποία διακατέχομαι, γι' αυτή τη συνεχιζόμενη κατάρα της καταστροφής, και παράλληλα να διαβεβαιώσω ότι προσεύχομαι για την ανάπαυση της ψυχής των άθών θυμάτων, συμπαριστάμενος απ' έδω στους συγγενείς τους. Είθε να σταματήσει έδω η λαιίλαπα της φωτιάς και να άφεθεί ο τόπος ήσυχος να συνεχίσει την ειρηνική του πορεία».

Έπίσης με έντολή του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου άπεστάλησαν από την Μ.Κ.Ο «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» της Έκκλησίας της Ελλάδος τρία φορτηγά με άνθρωπιστική βοήθεια για τους πυροπαθείς της περιοχής Ζαχάρως, της Ίερās Μητροπόλεως Τριφυλίας και Όλυμπίας, ή οποία έπλήγη περισσότερο. Η Μ.Κ.Ο «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» είναι σε έτοιμότητα για όποι- αδήποτε άλλη άνάγκη ύπάρξει.

(Έκ του Γραφείου Τύπου της Ίερās Συνόδου)

Συμπάράστασις και Βοήθεια προς τους Πυροπαθείς

Η Ίερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος με βαθύτατη θλίψη και όδύνη παρακολούθει τις τελευ- ταίες ήμέρες όλη αυτή την τεράστια καταστροφή έξ αιτίας των άνεξέλεγκτων πυρκαϊών, που πλήττουν περιοχές της πατρίδας μας.

Η καταστρεπτική δύναμη της φωτιάς κατέκαυσε φυσικό πλούτο, περιουσίες, Ίερές Μονές, Ίεροϋς Ναούς, οικίες, άρχαιολογικούς χώρους και κυρίως άνθρώπινες ζωές.

Γι' αυτό το λόγο η Έκκλησία μας, συμπάσχουσα από την πρώτη στιγμή της καταστροφής, έσπευσε άρωγός στους πυροπαθείς, οι όποιοι έπλήγησαν από την πύρινη λαιίλαπα της φωτιάς.

1. Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, από την πρώτη κιόλας στιγμή, άν και εύρίσκει το έξωτερικό για τους γνωστούς λόγους ύγείας, επικοινωνήσε με Μέ- λη της Ίερās Συνόδου και τους συνεργάτες του δίνο- ντας συγκεκριμένες όδηγίες και έντολές για την άμε-

ση κινητοποίηση και άντιμετώπιση των διαφόρων άναγκών.

A. Την Κυριακή 26 Αύγουστου 2007 σε όλους τους Ίεροϋς Ναούς αναπέμφθηκε δέηση για να σταματή- σει ή πύρινη λαιίλαπα και να σωθοϋν άνθρωποι, πε- ριουσίες και φυσικό περιβάλλον.

B. Η Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» της Έκκλησίας της Ελλάδος απέστειλε από την πρώτη κιόλας ήμέρα ση- μαντική άνθρωπιστική βοήθεια, κατόπιν συνεννόη- σης με τις πληγειές Ίερές Μητροπόλεις, στην πόλη Ζαχάρω της Ίερās Μητροπόλεως Τριφυλίας και Όλυμπίας, στην Μεγαλόπολη της Ίερās Μητροπό- λεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως και στον Πύργο της Ίερās Μητροπόλεως Ηλείας, για την άντιμετώπι- ση των πρώτων άναγκών.

2. Οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες των πληγεισών περιοχών με την συνδρομή των Κληρικών βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή κοντά στους έμπερίστατους, συνδράμοντάς τους ήθικα και ύλικά, καθ' όλη την διάρκεια του είκοσιτετραώρου.

Οι Σεβασμιώτατοι Ίεράρχες έπισκέφθηκαν τους νο- σηλεύόμενους τραυματίες, έξασφάλισαν οικονο- μικά τις πρώτες άνάγκες τους, συνέστησαν συσσί- τια, ένδιαφέρθηκαν για την διαμονή αυτών των όποι- ων κάκκαν τα σπίτια άνοίγοντας τα Κοινωνικά και Προνοιακά Ίδρύματα των Ίερών Μητροπόλεων. Έπίσης σε όρισμένες περιπτώσεις μερίμνησαν για την ταφή των νεκρών δι' έξόδων των Ίερών Μητροπό- λεών τους.

3. Την 4η ήμέρα των καταστροφών με έντολή του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλου η Έκκλησία της Ελλάδος άνακοινώνει τις κάτωθι έέργειες σε μία προσπάθεια άποτελεσματικότερης στήριξης των παιδιών Της.

A. Ένεθεσε στη διάθεση των Τοπικών Άρχών τις έγκαταστάσεις του Γηροκομείου στα Τρόπαια Άρκα- δίας για την Φιλοξενία πυροπαθών.

B. Καταθέτει πρώτη στον ύπ' άριθμ. 146/546010-70 Λογαριασμό της Έκκλησίας της Ελλάδος στην Έθνική Τράπεζα με την ένδειξη «Υπέρ των Πυρο- παθών» το ποσό των 500.000,00 € από την Έκκλη- σιαστική Κεντρική Υπηρεσία Οικονομικών (Ε.Κ.Υ.Ο.) της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος για την άνακούφιση των πυροπαθών. Στον ώς άνω Λο-

των περιοχών αυτών, καθώς επίσης και να προσφέρει συμβολική βοήθεια για την αντιμετώπιση των πρώτων αναγκών.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος ευαίσθητοποιήθηκε μόλις πληροφορήθηκε την δυσχερή αυτή κατάσταση και έδωσε έντολη να πραγματοποιηθεί Παγκύπριος Ξερανος στους Ίερους Ναούς της Κύπρου την προσεχή Κυριακή 2 Σεπτεμβρίου 2007. Επίσης παρέδωσε στον Πρόεδρο της Ελλάδος στη Κύπρο το ποσό των 50.000,00 € για να διατεθεί μέσω της Ελληνικής Κυβερνήσεως στους πυροπαθείς, γεγονός το οποίο πραγματοποιήθηκε χθές.

(Έκ του Γραφείου Τύπου της Ίερᾶς Συνόδου)

Έγκαίνια έκθέσεως εικαστικών Τεχνών

Αθήνα 29 Αύγουστου 2007

Την Δευτέρα 3 Σεπτεμβρίου και ώρα 19:00 εγκαινιάζεται στο Μουσείο Μπενάκη στην οδό Πειραιώς 138, η ομάδα εκθεση εικαστικών τεχνών, με τον τίτλο: «*Εικόνων Τέχνη 2007*», την οποία οργανώνει η Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, δια της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Ακαδημίας Εκκλησιαστικών Τεχνών. Η έκθεση αυτή αποτελεί θεσμό για την Εκκλησία της Ελλάδος και φιλοδοξεί να αναδείξει, να καταγράψει, να ενθαρρύνει και συγχρόνως να αποτελέσει πεδίο επικοινωνίας καλλιτεχνών που ασχολούνται με την ευλογημένη τέχνη της εικόνας, που εμπνέονται από την μακραίωνη παράδοσή της, δημιουργώντας έργα όχι υποχρεωτικώς προορισμένα για την "ιστόρηση" Ίερων Ναών.

Το θέμα της φετινής έκθεσης είναι τά «*Έσχατολογικά*» της Εκκλησίας. Όπως αναφέρει στον χαιρετισμό του ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, «*Οί έσχατολογικές εικόνες πατούν στη γέφυρα του τέλους της εβδομής ημέρας της δημιουργίας, κλείνουν το βιβλίο της Γενέσεως και αποπνέουν το άρωμα των παραδείσιων λειμώνων*». Στο διεθνές αυτό πανόραμα σύγχρονης τέχνης της Όρθοδοξίας συμμετέχουν 73 καλλιτέχνες από κάθε μέρος της Ελλάδος αλλά και από τις Βαλκανικές χώρες. Υπάρχουν όλα τα είδη και οι τεχνικές της ευλογημένης αυτής τέχνης (Ζωγραφική, Χαρακτική, Ψηφιδωτό, Υαλογραφία, Ξυλογλυπτική, Μικρο-

γραφία).

Η έκθεση θα διαρκέσει από 3 έως 16 Σεπτεμβρίου. (Έκ του Γραφείου Τύπου της Ίερᾶς Συνόδου)

Οι έργασίες της Δ.Ι.Σ. της 4.9.2007

Συνήλθε την Τρίτη 4.9.2007, στην πρώτη Συνεδρία της η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 151ης Συνοδικής Περιόδου.

Στην αρχή τελέσθηκε η ειδική Ίερά Ακολουθία επί τη ενάρξει των εργασιών της Ίερᾶς Συνόδου και στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Προκόπιος, Προεδρεύων, του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου απουσιάζοντας, καλωσόρισε τα νέα Μέλη της Δ.Ι.Σ., ευχήθηκε ευόδωση των εργασιών της Συνόδου σε πνεύμα αγάπης και συνεργασίας και τόνισε τις βασικές αρχές που διέπουν τη λειτουργία των Συνεδριάσεων της Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου, όπως είναι η ελεύθερη έκφραση των απόψεων των Μελών, η οποία βεβαίως πρέπει να διατυπώνεται με υπευθυνότητα και τεκμηρίωση.

Κατόπιν εκ μέρους των Σεβασμιωτάτων Συνοδικών Συνέδρων αντιφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος, ο οποίος, αφού ευχαρίστησε τον Προεδρεύοντα δι' όσα εποικοδομητικά είπε, διαβεβαίωσε για την επιθυμία όλων των Μελών της Ίερᾶς Συνόδου να εργασθούν με πνεύμα όμόνοιας και αγάπης για την καλύτερη αντιμετώπιση των εκκλησιαστικών θεμάτων.

Στη συνέχεια αναγνώσθηκε η από 10.8.2007 επιστολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωσίας και Κομοτηνής κ. Δαμασκηνού, με την οποία υπέβαλλε την παραίτησή του από τα Συνοδικά Καθήκοντα της 151ης Συνοδικής Περιόδου για έκτακτο λόγο υγείας. Η Δ.Ι.Σ. έκανε αποδεκτή την παραίτηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωσίας και κάλεσε σε αντικατάσταση αυτού τον επόμενο στα πρεσβεία Αρχιερωσύνης, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χίου, Ψαρών και Οίνουσσών κ. Διονύσιο.

Υπό του Προεδρεύοντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Προκοπίου ανεγνώσθη στην Δ.Ι.Σ. επιστολή του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου, στην οποία ο Μακαριώτατος εκθέτει τα της υγείας του και ζητεί τις προσευχές των Σεβα-

Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ. της 5.9.2007

Συνήλθε την Τετάρτη 5.9.2007, στην δεύτερη Συνεδρία Της για το μήνα Σεπτέμβριο ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 151ης Συνοδικής Περιόδου, του Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἀπουσιάζοντος, προεδρεύοντος δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκοπίου.

Κατὰ τὴν αὐτὴ Συνεδρία:

Α. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγούμενης Συνεδρίας.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ.:

– Ἐνέκρινε τὸν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ τρίτο τέκνο στὴ Θράκη, γιὰ τὸ δίμηνο Σεπτεμβρίου - Ὀκτωβρίου 2007. Οἱ οἰκογένειες ποὺ θὰ λάβουν τὸ ἐπίδομα εἶναι 861 καὶ τὸ ποσὸ ἀνέρχεται στὰ 194.212,00 €.

– Ἐνέκρινε τὴν συμμετοχὴ τῆς Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ συγκληθησόμενο Συνέδριο μὲ θέμα: «ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΣΤΗΝ Ε.Ε.», στὴν Κόρδοβα τῆς Ἰσπανίας, ἀπὸ 29 ἕως 31 Ὀκτωβρίου ἔ.ἔ.

– Ἐνέκρινε τὴν σύσταση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ».

– Ἐνέκρινε τὴν σύσταση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ - ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ», τὸ ὁποῖο θὰ παρέχει στέγη, τροφή, περίθαλψη καὶ κάθε ἄλλη προστασία: α) σὲ ἔν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ὑπερέβησαν τὸ 70ο ἔτος, β) σὲ Σχολάζοντες Ἀρχιερεῖς, γ) σὲ ἔν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τοῦ Κλίματος τῶν Πρεσβυγενῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων, οἱ ὁποῖοι κατάγονται κατὰ προτίμηση ἀπὸ τὸ Νομὸ Ἀχαΐας καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγκαταβιῶσουν στὴν Ἑλλάδα, δ) συνταξιούχους Ἱερομονάχους ποὺ ἐγκαταβιοῦν στὸν κόσμον καὶ διακρίθηκαν ὡς πνευματικοὶ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ε) σὲ συνταξιούχους Πρεσβυτέρους ποὺ διατελοῦν σὲ χρεία καὶ ἔχουν

συμπληρώσει τὸ 75ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους, ἐφόσον διατέλεσαν στελέχη τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐργάστηκαν στὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων.

– Ἐνέκρινε τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαμίας παραίτηση ἀπὸ τὸ δικαίωμα διεκδικήσεως οἰκοδομημένων ἐκτάσεων ἐντὸς τοῦ Δήμου Πετρούπολεως Ἀττικῆς κατόπιν εἰσηγητικῆς ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου.

– Ἐνημερώθηκε ἀπὸ ἀναφορὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου γιὰ τὰ εὐρήματα Παλαιοχριστιανικῆς Τέχνης, τὰ ὁποῖα ἤρθαν στὸ φῶς μετὰ ἀπὸ ἀρχαιολογικὲς ἀνασκαφές, στὸ μοναδικὸ στὸ εἶδος του στὴν Ἑλλάδα μνημεῖο, τὶς Κατακόμβες τῆς Μήλου.

– Ἐξέφρασε τὴν ἀμέριστη συμπαράστασή της στὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας γιὰ τὴν ἀντιεκκλησιαστικὴ συμπεριφορὰ ὀρισμένων χριστιανῶν κατὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, χωρὶς νὰ ὑπάρχει σχετικὴ εὐθύνη καὶ καταδίκασε τὴν ἀπαράδεκτη συμπεριφορὰ τῶν διοργανωτῶν τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν.

Γ. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἐκοιμήθη ὁ Μητροπολίτης πρῶν Θήρας Παντελεῆμων

27/7/2007

Σὲ ἡλικία 82 ἐτῶν, ἐξεδήμησε εἰς Κύριον ὁ Μητροπολίτης πρ. Θήρας κυρὸς Παντελεῆμων (23.7.2007). Ὁ ἐκλιπὼν Ἱεράρχης γεννήθηκε στὴν Τήνο τὸ 1925, ἦταν πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν. Διετέλεσε Ἱεροκέρυκας τῆς Μητροπόλεως Σύρου, Καθηγητὴς τῆς Μέσης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ ἔργου καὶ Διευθυντὴς Νεότητας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Μητροπολίτης Θήρας ἐξελέγη τὸ 1984 καὶ ἀπὸ τῆς θέσεώς του παραιτήθηκε τὸ 2002, ἰδίωγ ἀσθενείας.

Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία ἐψάλη στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν (25.7.2007), προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Μεσογαίας κ. Ἀγαθονίκου, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος κ. Νικολλάου, Σύρου κ. Δωροθέου, Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, Νέας Σμύρνης κ. Συμεῶν, Γλυφάδας κ. Παύλου, Θήρας κ. Ἐπιφανίου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Κορωεΐας κ. Παντελεήμονος.

Ἐπιτέλους ὑπάρχουν κάποια ὄρια εὐπρέπειας καὶ ὑπευθυνότητας στὴν ἄσκηση τοῦ δημοσιογραφικοῦ λειτουργήματος, ὃ δὲ κῶρος τῆς Ἐκκλησίας δὲν προσφέρεται γιὰ νὰ καλύπτει τὰ ἀδιέξοδα ἐκ τῆς ἀπουσίας ἀλλήλων εἰδήσεων.

(6.8.2007)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Διάψευση κακοήθους δημοσιεύματος

Ὅργη καὶ ἀγανάκτηση προκαλεῖ ἀυθαίρετο καὶ κακὸς δημοσίευμα κυριακάτικης Ἐφημερίδας, προῖον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους νοσηρᾶς καὶ ἐμπαθοῦς φαντασίας τῆς πολυπράγμονος συντάκτριάς του, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐν ὄψει τῆς μεταβάσεώς Του εἰς Η.Π.Α. διὰ μεταμόσχευσιν ἥπατος προέβη δῆθεν κατ' αὐτὸ εἰς σύνταξιν διαθήκης πρὸς διακανονισμόν τῶν περιουσιακῶν του στοιχείων (ἀμφίων, βιβλιοθήκης κ.λπ.) καὶ ὄρισε (!) μάλιστα καὶ ἐπιτροπὴν ἐξ Ἀρχιερέων (Διευθυντήριον) διὰ νὰ τὸν ἀναπληρῶναι κατὰ τὴν ἀπουσίαν του.

Ἡ νεαρὰ δημοσιογράφος θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζεῖ ὅτι οὐδὲν Διευθυντήριον ἀπαιτεῖται ἢ ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχει ἀπουσιάζοντος τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διοικεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο, οὔτε βεβιασμένη σύνταξιν διαθήκης δικαιολογεῖται ἐκ τῶν ὀλῶν περιστάσεων.

Ὁ Μακαριώτατος γνωρίζει πολὺ καλὰ τὰ θεσμικὰ δικαιώματά του, σέβεται τὸ Συνοδικὸ Σύστημα, ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μεταβαίνει στὶς Η.Π.Α. συνοδευόμενος ἀπὸ τὶς εὐχὰς καὶ προσευχὰς τοῦ πιστοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν του Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐκφράζεται ἡ βαθεῖα λύπη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς γιὰ τὸ σοβαρὸ ἀτόπημα τῆς νεαρᾶς δημοσιογράφου, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ καταγγεληθεῖ ἀρμολίως καὶ ὡς σοβαρὸ πειθαρχικὸ παράπτωμα.

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐγκαίνια Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Ἀπὸ πεντηκονταετία καὶ πλεόν τιμᾶται καὶ πανηγυρίζεται πανδήμως στὴ γενετήριά Του νῆσο Νάξο ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου συγχρόνου πατρὸς καὶ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας μας Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ ἰδιαίτερα στὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ, στὴ Χώρα τῆς Νάξου. Ἐκεῖ μὲ τὴ φροντίδα καὶ τὴν ἀνύστακτὴ ποιμαντικὴ μέριμνα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Ἀμβροσίου Β' θεμελιώθηκε στὶς 14 Ἰουλίου 1996 ναὸς ἀφιερωμένος στὴ μνήμη Του, σὲ οἰκόπεδο ποὺ παραχώρησε τὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας σὲ κεντρικὸ σημεῖο τῆς πόλεως. Μὲ τὴ Χάριη τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς πρεσβεΐες τοῦ Ἁγίου, ἀξιοθήκαμε φέτος κατὰ τὴ μέρα τῆς μνήμης Του καὶ πάλι νὰ ζήσουμε τὴν πνευματικὴ πανδαισία καὶ τὴν οὐράνια εὐφροσύνη ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ προεξάρχοντας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Ἀμβροσίου Β' καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, Πτολεμαΐδος κ. Προτερίου, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωροθέου Β', Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἐπιφανίου καὶ Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου (14.7.2007).

Ἀποτελεῖ κατὰ κοινὴ ὁμολογία γεγονὸς ἀξιοθαύμαστο καὶ ἀξιομίμητο τὸ ὅτι σὲ τόσο σύντομο χρονικὸ διάστημα ἀνηγέρθη καὶ ὀλοκληρώθηκε ἕνας τόσο μεγάλος καὶ κατὰ πάντα ἄρτιος Ἱερὸς Ναός, καὶ τοῦτο κατὰ κύριο λόγον ὀφείλεται στὶς ἄοκνες καὶ κοπιῶδεις προσπάθειες τοῦ Ἐφημερίου Πρωτοπρεσβυ-

τέρου π. Κων/νου Κύλην, Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, τῶν Ἐπιτρόπων καὶ λοιπῶν συνεργατῶν του καὶ κυρίως τοῦ εὐλαβοῦς καὶ φιλαγίου Ναξιακοῦ Ἰλαοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τρόπο συγκινητικὸ προσέφερε ἀπὸ τὸ περίσσευμα καὶ τὸ ὑστέρημά του γιὰ νὰ καμαρώσει μεγαλοπρεπῆ τὸν Ἐνοριακὸ Ναό, τὸν ἀφιερωμένο στὸν συμπολίτη του ἄγιο.

Ἡ ὄλη πανήγυρις σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν τέλεση τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου ἀπετέλεσαν γιὰ τὴ Νῆσο Νάξο ἓνα μοναδικὸ ἱστορικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός ἀντάξιο τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς προσφορᾶς του μεγάλου πατρὸς καὶ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας μας Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἡ Ἐπιστροφὴ τοῦ Ἁγίου μας

Κατὰ τὸ διήμερο 2 καὶ 3 Ἰουνίου 2007 ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἶχε τὴν ἐξαιρετικὴ εὐλογία καὶ τὴ μεγάλη χαρὰ νὰ ὑποδεχθεῖ ἀπότμημα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, τὸ ὁποῖο εὐγενῶς προσεκόμισε στὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τυράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος.

Ὁ Μακαριώτατος, ἐπικεφαλῆς πενταμελοῦς ἀντιπροσωπείας, ἀφίχθη στὴν Ἱερὰ Πόλη τοῦ Μεσολογοῦ τὸ Σάββατο τὸ μεσημέρι, ὅπου τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Κοσμᾶς.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ὁ Μακαριώτατος, μετὰ τῆς τιμίας του συνοδείας καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, κατευθύνθηκε ὀδικῶς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κοσμᾶ Μεγαδένδρου Θέρμου, ὅπου ἔγινε ἡ ἐπίσημη ὑποδοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου.

Συγκεκριμένα, στὴν παλαιὰ εἴσοδο τοῦ παλαιοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς, ἔγινε ἡ ἐπίσημη ὑποδοχὴ τοῦ Ἁγίου, παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ἀποδόθηκαν οἱ πρέπουσες καθιερωμένες τιμῆς ἀπὸ ἀγῆματα τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας.

Τὸν Μακαριώτατο προσεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς, ὁ ὁποῖος εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

«Δοξάζουμε τὸ Θεό μας, ὁ ὁποῖος ἔδωσε αὐτὴν τὴ μεγάλη εὐλογία σήμερα, τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιστρέψει ὁ Ἅγιός μας, ὁ μέγας προστάτης καὶ πολιοῦχος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, στὴ γενέτειρά του.

Εὐχαριστοῦμε καὶ Σᾶς Μακαριώτατε, γιατί ἀφ' ἐνὸς δεχθήκατε τὴν παράκλησή μας, ἀφ' ἑτέρου ὑποβλήθηκατε σὲ κόπους καὶ θυσίες γιὰ νὰ φέρετε ὁ ἴδιος τὸ τμήμα ἐκ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου μας Κοσμᾶ ἐδῶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ του καὶ στὴν Ἱερὰ Μητρόπόλὴ μας.

Ἐκπληρώνεται σήμερα καὶ ὁ πόθος τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου μας κυροῦ Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος ποθοῦσε καὶ ἐπεδίωξε νὰ ἔρθει ὁ Ἅγιός μας στὴν Ἱερὰ Μητρόπόλὴ μας.

Μᾶς δίνετε σήμερα Μακαριώτατε τὸ μεγαλύτερο, τὸ ἀκριβότερο, τὸ ὠραιότερο, τὸ πιὸ βαρῦτιμο δῶρο.

Ἔχουμε πλεόν ἀνάμεσά μας τὸν προστάτη μας, τὸν πατέρα μας, τὸν μεσίτη μας, τὸν πρεσβευτὴ μας, τὸν μεγάλο μας πνευματικὸ, τὸν ὁδηγό μας, τὸν παιδαγωγό μας ἐν Χριστῷ».

Κατὰ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ ὁ Δήμαρχος Θέρμου κ. Θεόδωρος Πορφύρης, φανερὰ συγκινημένος, τόνισε:

«Στιγμὲς μοναδικές, συγκλονιστικές, ἀνεπανάληπτες. Σήμερα Σάββατο ἀναστάσιμο καὶ σταματᾶ ὁ χρόνος καὶ παρόλο ὅτι εἶναι ὥρα προσευχῆς καὶ εὐλαβικῆς ὠδῆς τὸ ἀνθρώπινο τυπικὸ ἐπιβάλλει χαιρετισμό.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατε,

Μὲ τὴν αἴσθησι τῆς ἀνθρώπινης μετριότητος καὶ τὴ συναίσθησι τῆς ἀδυναμίας, τοῦ νὰ ἐκφράσω τὴ χαρὰ, τὸ ἱερὸ δέος καὶ ρῆγος, τὴν ἄμετρη συγκίνηση ὄλων μας τὴ στιγμὴ τῆς ὑποδοχῆς τμήματος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στὴ γενέτειρά του. Τοῦ Ἁγίου μας καὶ τοῦ Ἁγίου ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

Σήμερα τὰ βλέμματα καὶ οἱ καρδιὲς τῶν Πανελλήνων εἶναι στραμμένα σὲ τούτη τὴ μικρὴ γωνιὰ τῆς Ρουμελιώτικης γῆς.

Σήμερα ἡ ἀκριβὴ μας πατρίδα, ἡ γενέτειρα γέρνει προσκυνηματικὰ μπροστά του, εἶναι ὄλη δικιά του, εὐγνωμονεῖ, ὑμνολογεῖ, κλείνει γόνυ καρδίας σὲ δέηση μυσταγωγίας».

Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ Μακαριώτατος, ἐμφανῶς συγκινημένος, εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο Ποι-

μενάρχη μας και τὸν Δήμαρχο Θέρμου γιὰ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ γιὰ τὰ καλὰ τους λόγια, ἐνῶ τόνισε τὴν σημασία τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, ὑπενθυμίζοντας σὲ ὄλους σημαντικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς διδασκαλίες του.

Στὴ συνέχεια σχηματίστηκε λιτανευτικὴ πομπή, ἡ ὁποία κατευθύνθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ὅπου ἔγινε ὑποδοχὴ ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν καθηγουμένη γερόντισσα Εὐθυμία, ἡ ὁποία καλωσόρισε τὸν Ἅγιό μας καὶ προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατο, λέγοντας πὼς «*ἡ Ἱερὰ Μονὴ αὐτὴ ποὺ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, ἰδρύθηκε ἀκριβῶς γιὰ νὰ φυλάξει τὸν ἀνεκτίμητο θησαυρὸ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου του, ἔγινε γι' αὐτὴ τὴν ὥρα. Δικαίως τὸν φέρνετε στὰ «πατρογονικά του», ἀφοῦ ἡ εὐάνδρος Αἰτωλικὴ γῆ τὸν πρόσφερε στὸ Γένος».*

Μετὰ τὴν προσφώνηση ἔγινε ἐναπόθεση τοῦ Τιμίμου Λειψάνου στὸ καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἀκολούθησε Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου καὶ συγχοροστατοῦντων τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Ἄρτης κ. Ἰγνατίου, Πατρῶν κ. Χρυσόστομου καὶ τοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Κοσμᾶ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Σύναξη Ἀναγνωστῶν - Ὑποψηφίων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τῶν 630 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος καὶ τηρώντας παράδοση 25 ἐτῶν, ποὺ θέλει αὐτὴ τὴν ἡμέρα νὰ προσκαλοῦνται σὲ Σύναξη οἱ Ἀναγνώστες καὶ οἱ Ὑποψήφιοι Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Χαλκίδος, Ἰστιάσις καὶ Βορείων Σποράδων κ. Χρυσόστομος προσκάλεσε τοὺς Ὑποψηφίους Κληρικοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸ Σαββατοκύριακο 14-15 Ἰουλίου 2007 στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Γαλιτάκη Λίμνης.

Τὸ Σάββατο τὸ πρωὶ τελέσθηκε Δέηση στὸ Καθολικό (κεντρικὸ Ναό) τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ τὸν Μητρο-

πολίτη μας, ὁ ὁποῖος καλωσόρισε τοὺς Ὑποψηφίους Κληρικοὺς καὶ ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴν παρουσία τους καὶ τὴ δυνατότητα τῆς ἐπικοινωνίας ποὺ δίνουν αὐτὲς οἱ συναντήσεις, οἱ ὁποῖες συσφίγγουν καὶ τὶς σχέσεις μεταξύ Μητροπολίτου, Κληρικῶν καὶ Ὑποψηφίων Κληρικῶν.

Τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα τελέσθηκε ὁ Ἑσπερινὸς χοροστατήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, ἐνῶ στὴ συνέχεια στὴν αὐλὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Θερμός, Δρ. Θεολογίας, Παιδοψυχολόγος καὶ Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ὁμίλησε στοὺς Ὑποψηφίους Κληρικοὺς, ἀναπτύσσοντας ἓνα θέμα, τὸ ὁποῖο ἀφοροῦσε στὰ κριτήρια τῆς Ἱερατικῆς Κλίσεως καὶ στὴν ἀπαραίτητη «γνωριμία» τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν μὲ τὸν ἑαυτὸ τους. Ἡ πραγματικὴ ἀξιόλογη εἰσήγηση ἔδωσε τὴ δυνατότητα στὰ παιδιὰ νὰ συμμετάσχουν καὶ στὴν ὠραία συζήτηση ποὺ ἀκολούθησε καὶ κράτησε, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντός της, ἕως ἀργά.

Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅπου τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Νικόδημος Εὐσταθίου, ἀναφερθεὶς στὴν ἀξία τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀλλὰ καὶ στὴ σημασία τῆς πνευματικῆς πατρότητος. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Μητροπολίτης μας χειροθέτησε σὲ Ἀναγνώστες τρεῖς νέους ἀνθρώπους, τὸν κ. Ἰωάννη Φουντούλη ἀπὸ τὴ Λίμνη, ἀπόφοιτο τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, τὸν κ. Γεώργιο Γεωργίου ἀπὸ τὴν Κοτσικὰ τοῦ Δήμου Νηλέως, φοιτητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸν κ. Δημήτριο Κορόζη ἀπὸ τὴν Τριάδα τοῦ Δήμου Μεσσαίων, ἀπόφοιτο τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ ὑποψήφιο πρὸς εἰσαγωγή στὴ Θεολογικὴ Σχολή.

Μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, ὅλοι μαζὶ συνέχισαν τὴν συζήτηση μὲ ἀφορμὴ τὴν βραδινὴ εἰσήγηση τοῦ π. Βασίλειου, δεῖγμα καὶ αὐτὸ τῆς οὐσιαστικῆς ἐργασίας ποὺ ἐπιτελέσθηκε στὶς ψυχὲς τῶν Ὑποψηφίων Κληρικῶν μας.

Στὴ συνέχεια καὶ μετὰ τὸ πλοῦσιο γεῦμα ποὺ παρατέθηκε ἀπὸ τὶς φιλόξενες Μοναχῆς, μὲ τὴν φροντίδα καὶ ἐθελονητριῶν κυριῶν ποὺ βοήθησαν στὴν

προετοιμασία του, ἀλλὰ καὶ τὸν συντονισμό τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Περιοχῆς Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Λιάσκου, ὁ Σεβασμιώτατος δίδει με ἀναμνηστικὲς εὐλογίες στοὺς Ἀναγνώστες καὶ στὴ συνέχεια ὅλοι μαζί ἀναχώρησαν ἀπὸ τὸ Μοναστήρι μενοντας μὲ τὶς καλύτερες ἀναμνήσεις.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι οἱ ἱερῆς Ἀκολουθίες καὶ ἡ ἀπογευματινὴ ὁμιλία τοῦ π. Βασιλείου Θερμοῦ μεταδόθηκαν σὲ ἀπ' εὐθείας σύνδεση ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς ἱερῆς Μητροπόλεως μας στοὺς 97,7 μεγακύκλους τῶν FM.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναχώρησε γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου εἶναι προσκεκλημένος τῆς ἱερῆς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας γιὰ τὴ ἑορτὴ τοῦ Ποιητοῦ της καὶ θεμελιωτοῦ τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Συμπαραστάση στοὺς Πυροπαθεῖς

Λόγω τῆς θλιβερῆς καταστάσεως ποὺ ἐπληξε τοὺς κατοίκους τῆς Πελοποννήσου ἐκ τῶν μεγάλων καταστροφῶν ποὺ προξένησαν οἱ πυρκαγιές, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Νικόλαος μὲ σκοπὸ νὰ συμπαρασταθεῖ στοὺς δοκιμαζομένους ἀδελφούς μας ἐπεκοινωνήσε μὲ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῶν πληγεισῶν περιοχῶν ἐκφράζοντας τὴν ἀμέριστη συμπαραστάσή του στὴ μεγάλη τους δοκιμασία καὶ ἀπεφάσισε:

1. Νὰ καλέσει τὸ λαὸ σὲ πανστρατιὰ προσευχῆς διὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν πληγέντων καὶ δοκιμαζομένων ἀδελφῶν μας καὶ τὴν κατάσβεση τῶν πυρκαγιῶν. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Λαμίας τὴν Παρασκευὴ 31 Αὐγούστου, στὶς 10:00 τὸ βράδυ, κατὰ τὴν ὁποία ἀνεγνώσθησαν εἰδικὲς εὐχὲς διὰ τὴν προστασία τοῦ Περιβάλλοντος. Ὡς γνωστὸν ἡ 1η Σεπτεμβρίου ἔχει καθιερωθεῖ ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἡμέρα Προσευχῆς διὰ τὴν προστασία τοῦ Φυσικοῦ Περιβάλλοντος.

2. Τὴν φιλοξενία 150 προσώπων ἀπὸ τὶς πληγεῖσες περιοχὲς στὰ Ἱδρύματα τῆς ἱερῆς Μητροπόλεως, στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Γυμνάσιο καὶ Λύκειο καὶ στὶς Κατασκηνώσεις.

3. Τὴν ἀποστολὴ 10.000 Εὐρῶ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν πυροπλήκτων καὶ 5.000 Εὐρῶ ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἱδρύματος Γέροντος Βησσαρίωνος τῆς ἱερῆς Μονῆς Ἀγάθωνος στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ἡλείας.

4. Τὴ συγκέντρωση, μέσῳ τῶν Ἐνοριτῶν, γάλακτος ἐβαπορὲ καὶ παντὸς εἴδους κονσέρβας καθὼς καὶ ζυμαρικῶν, μέχρι τὴ Δευτέρα 3 Σεπτεμβρίου. Τὰ τρόφιμα αὐτὰ μὲ εἰδικὴ ἀποστολὴ, τῆς ὁποίας θὰ ἠγηθεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, θὰ παραδοθοῦν στὶς κατὰ τόπους Μητροπόλεις καὶ στὰ χωριά.

5. Τὴν ὀργάνωση εἰδικῶν ἀποστολῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς ἐνορίες καὶ νὰ ἐνισχύσουν ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τοὺς ἐμπεριστάτους ἀδελφούς.

Οἱ πρωτοβουλίες αὐτὲς σὲ πρώτη φάση ἐκφράζουν τὸν ἀδελφικὸ σύνδεσμο τοῦ λαοῦ τῆς Φθιώτιδος μὲ τοὺς Χριστιανούς τῶν πυροπλήκτων περιοχῶν καὶ τὴν ἀλληλεγγύη τοῦ Μητροπολίτου μας μὲ τοὺς κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες. Τὸ ἐπιτελεῖο τῆς ἱερῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος θὰ εἶναι σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὶς ἐν λόγῳ ἱερῆς Μητροπόλεις γιὰ τὴ συνέχιση τῆς βοήθειας καὶ συμπαραστάσεως.

Πανελλήνιο Ἱερὸ Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου

Οικονομικὴ Ἐνίσχυση 330.000 Εὐρῶ στοὺς πυροπλήκτους τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Εὐβοίας

Ἡ Διοικοῦσα τὸ Πανελλήνιο Ἱερὸ Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου - Τήνου κ. Δωροθέου, κατὰ τὴν συνεδρία τῆς 30ῆς Αὐγούστου 2007 συμμετέχουσα στὴν πανελλήνια κινητοποίηση, στὴν ὁποία ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πρωτοστάτησε ἡ Ἐκκλησία, γιὰ τὴν ἐθνικὴ τραγωδία τῶν τελευταίων ἡμερῶν, στὴ μαρτυρικὴ πλῆθον γῆ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ καὶ τῆς γειτονικῆς τῆς ἱερῆς Νήσου Τήνου, Εὐβοίας, καὶ μὲ συνέπεια στὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ καὶ ἀποστολὴ τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο ἦλθε πάντα ἐκθυμὸς καὶ πρόθυμὸς ἀρωγὸς σὲ ὅλα τὰ ἔκτακτα μεγάλα ἐθνικὰ γεγονότα, ἀπὸ τὰ ὁποία δοκιμάσθηκε ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαός, ὁμο-

φώνως απέφασε να ενισχύσει συνολικά 110 οικογένειες από τις πληγείσες περιοχές, με μηνιαίο επίδομα 500 ευρώ επί 6 μήνες (9/2007 - 2/2008), επιμεριζομένων ως κατωτέρω:

- α) Ί.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως15 οικογ.
- β) Ί.Μ. Γυθείου και Οιτύλου15 οικογ.
- γ) Ί. Μ. Ήλεις και Ώλήνης15 οικογ.
- δ) Ί. Μ. Καρυστίας και Σκύρου10 οικογ.
- ε) Ί. Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας10 οικογ.
- στ) Ί. Μ. Μεσσηνίας15 οικογ.
- ζ) Ί. Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης10 οικογ.
- η) Ί. Μ. Τριφυλίας και Ώλυμίας20 οικογ.

Ή συνολική βοήθεια θα είναι του ύψους των 330 Εύρω.

Τα όνοματά των οικογενειών θα δηλωθούν στη Διοικούσα Ήπιτροπή, έκ μέρους των κατά τόπους Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών.

Ή Διοικούσα Ήπιτροπή ώσαύτως, απέφασε όπως και κατά το οικονομικό έτος 2008 επανέλθουν επί του θέματος και πάλιν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ή Ήπιτροπή της Ήρθοδόξου Ήκκλησίας στη Γερμανία (Kommission der Orthodoxen Kirche in Deutschland - KOKiD)

Ή Ήπιτροπή της Ήρθοδόξου Ήκκλησίας στη Γερμανία (Kommission der Orthodoxen Kirche in Deutschland - KOKiD) συστήθηκε το 1994 ως το ανώτατο όργανο συνεργασίας όλων των Ήρθοδόξων της Γερμανίας, απαρτίζοντας έτσι την τρίτη μεγαλύτερη χριστιανική Ήκκλησία της χώρας αυτής, αφού αντιπροσωπεύει περισσότερους από ένα εκατομμύριο πιστούς. Στην έπιτροπή συμμετέχουν ή «Ήρα Μητρόπολη Γερμανίας και Ήξαρχία Κεντρίας Εύρωπης», «ή Πατριαρχική Ήξαρχία των Ήρθοδόξων Παροικιών Ρωσικής Παραδόσεως στη Δυτική Εύρωπη» και ή «Ήκκρανική Ήρθόδοξος Ήπαρχία Δυτικής Εύρωπης» του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ή «Ήρα Μητρόπολη για τη Δυτική και Κεντρία Εύρωπη» του Πατριαρχείου Ήντιοχείας, ή «Μόνιμη

Ήντιπροσωπεία της Ρωσικής Ήρθοδόξου Ήκκλησίας στη Γερμανία» και ή «Ήρα Ήπισκοπή Βερολίνου της Ρωσικής Ήρθοδόξου Ήκκλησίας» του Πατριαρχείου Μόσχας και σύντομα –μετά την πρόσφατη συμφωνία για την κανονική ένωση της με τη Μόσχα– θα προστεθεί και ο έπίσκοπος της Ρωσικής Ήκκλησίας της Διασποράς. Συμμετέχουν επίσης και ή «Ήρα Ήπισκοπή για την Κεντρική Εύρωπη» του Πατριαρχείου Σερβίας, ή «Ήρα Μητρόπολη για τη Γερμανία, την Κεντρία και τη Βόρειο Εύρωπη» του Πατριαρχείου Ρουμανίας, ή «Ήρα Ήπισκοπή Δυτικής και Κεντρικής Εύρωπης» του Πατριαρχείου Βουλγαρίας και ή «Ήρα Ήπισκοπή Δυτικής Εύρωπης» του Πατριαρχείου Γεωργίας.

Στο άρθρο 2 του καταστατικού της Ήπιτροπής αριθμούνται περιοριστικά οι άρμοδιότητες της. Σύμφωνα με αυτό ή Ήπιτροπή θέτει τους παρακάτω στόχους και έχει τις κάτωθι άρμοδιότητες:

α. συνεργασία σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο κυρίως σε θέματα ποιμαντικής και σε θέματα νεολαίας, εάν είναι άπαραίτητο σε μιá κοινή εργασία όμοσπονδίας νεολαίας,

β. συνεργασία για την ίδρυση και έποπτεία ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος για όλους τους όρθοδόξους (σήμερα το σκοπό αυτό εξυπηρετεί ή Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου του Μονάχου και ή έδρα Ήρθοδόξου Θεολογίας του Πανεπιστημίου του Μύνστερ), όπως και ή σύσταση μοναστηριών, προσκυνημάτων και άλλων κέντρων, όπως επίσης και στον τομέα της διακονίας και κοινωνικής προσφοράς.

γ. κοινή εκπροσώπηση όλων των όρθοδόξων απέναντι στο Κράτος στις άλλες Ήκκλησίες και σε άλλους κοινωνικούς οργανισμούς για θέματα οικουμενικά, πολιτισμικά και κοινωνικά, συμπεριλαμβανομένης και της εκπαίδευσης.

δ. άμοιβαία πληροφορόρηση για το έργο και την προσφορά των Ήκκλησιών στον κοινωνικό και πολιτισμικό τομέα.

ε. συντονισμός των σχεδιασμών για τη μεγαλύτερη άποτελεσματικότητα της εργασίας.

στ. συνεργασία στον επικοινωνιακό τομέα και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Τόσο στο προοίμιο όσον και στην παράγραφο 6 του καταστατικού της επιτροπής εξασφαλίζεται η αυτόνομία των συμμετεχουσών Έκκλησιών και τα κανονικά τους δικαιώματα. Ορίζεται συγκεκριμένα ότι ο αρμόδιος επίσκοπος της κάθε τοπικής Έκκλησίας μπορεί να έναντιωθεί σε μία απόφαση των αντιπροσωπευτικών οργάνων της Έπιτροπής. Οι αποφάσεις της Έπιτροπής είναι δεσμευτικές μόνο όταν κανείς από τους επισκόπους, που προΐστανται των τοπικών Έκκλησιών, δεν έναντιωθεί σε αυτές.

Πρώτος πρόεδρος της Έπιτροπής ήταν ο Καθηγητής Θεολογίας του Πανεπιστημίου του Μύνστερ κ. Άναστάσιος Κάληης και από την 11.03.2006 της επιτροπής ηγείται ο Μητροπολίτης Γερμανίας και Ξεραρχος του Οικουμενικού Θρόνου στην Κεντρική Εύρωπη κ. Αύγουστίνος. Αντιπρόεδροι είναι ο Μητροπολίτης Σεραφείμ (από την Ίερά Μητρόπολη Γερμανίας, Κεντρικής και Βόρειας Εύρωπης της Έκκλησίας Ρουμανίας) και ο Αρχιεπίσκοπος Λογγίνος (της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ρωσικής Όρθοδόξου Έκκλησίας στη Γερμανία). Διευθυντής της ΚΟΚΙΔ είναι ο Υποδιάκονος Νικολαΐ Τρον από το Πατριαρχείο Μόσχας και Ταμίας η Martha Rutzen. Η Έπιτροπή σύμφωνα με τον Πρόεδρό της βρίσκεται καθ' όδον προς την δημιουργία μίας συνελεύσεως επισκόπων σύμφωνα με την Πανορθόδοξη έντολη και επιθυμεί να έντατικοποιήσει όχι μόνο τη συνεργασία μεταξύ των Όρθοδόξων, αλλά και τις έπίσημες επαφές της με τις άλλες εκκλησίες, τις άλλες θρησκευτικές κοινότητες και τους κοινωνικούς οργανισμούς της Γερμανίας.

(Άνταπόκρισις Άναργύρου Άναηλιώτη)

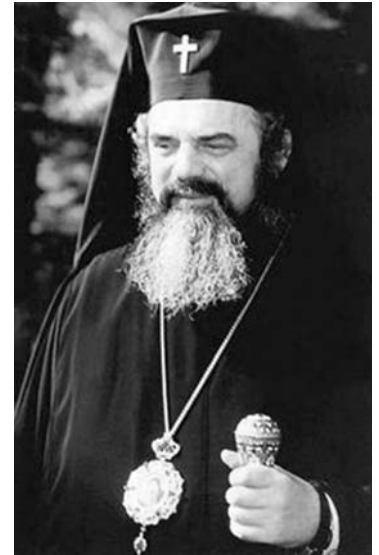
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Έκλογη νέου Πατριάρχου στην Έκκλησία της Ρουμανίας

Ο Μητροπολίτης Μολδαβίας και Μπουκοβίνας Δανιήλ εξέλεγε στις 12.9.2007 νέος Πατριάρχης της Ρουμανικής Όρθόδοξης Έκκλησίας, διαδεχόμενος τον μακαριστό Θεόκτιστο, ο οποίος έκοιμήθη στις 30 Ιουλίου, μετά από καρδιακό έπεισόδιο.

Ο κ. Δανιήλ έλαβε 95 ψήφους από τα συνοδικά

161 μέλη του Έκκλησιαστικού Έκλογικού Σώματος που συμμετείχαν στη ψηφοφορία και επικράτησε του αντιπάλου του Μητροπολίτη Κηούζ, Άλμπα, Κρίσανα και Μαραμουρες Βαρθολομαίου Άνανία, ο οποίος πήρε 66 ψήφους.

Ο νέος Πατριάρχης ευχαρίστησε την Ίερά Σύνοδο για την έμπιστοσύνη που έδειξε στο πρόσωπό του και εξέφρασε την έλπιδα να υπηρετήσει την Έκκλησία όπως ο Θεόκτιστος. Η εκλογη του Μητροπολίτη Μολδαβίας και Μπουκοβίνας Δανιήλ επικυρώθηκε από την Ίερά Σύνοδο.

Ο 56χρονος Μητροπολίτης Μολδαβίας και Μπουκοβίνας Δανιήλ, ο οποίος διετέλεσε προσωρινά Πατριάρχης Ρουμανίας μετά τον θάνατο του Θεόκτιστου, γεννήθηκε στην Τιμισοάρα. Το 1970 εισήχθη στην Θεολογική Σχολή του Σιμπίου. Το 1974-1976 φοίτησε επίσης στη Θεολογική Σχολή Βουκουρεστίου και μετά εισήχθη στη σχολή ανθρωπιστικών επιστημών στο Στρασβούργο, στο τμήμα της Θεολογίας. Το 1979 εξέλεγε διδάκτωρ Θεολογίας και συνέχισε τη φοίτησή του στα πανεπιστήμια της Γερμανίας και της Έλβετίας. Ο Δανιήλ διετέλεσε βοηθός καθηγητή στα πανεπιστήμια της Γενεύς και του Φράϊμπουργκ.

Το 1987 ο Δανιήλ επέλεξε το δρόμο του μοναχισμού και το 1990 διορίστηκε αρχιεπίσκοπος Ίασίου και μητροπολίτης Μολδαβίας και Μπουκοβίνας. Ο ίδιος ίδρυσε τη σχολή Θεολογίας «Ντουμίτρου Στανιλοάε» του Ίασίου, που φέρει το όνομα του «μέντορά» του. Ο Δανιήλ υπήρξε στενός συνεργάτης του Πατριάρχη Θεόκτιστου.

Βάσει των κανόνων της Έκκλησίας, η Ίερά Σύνοδος ψήφισε –σε μυστική ψηφοφορία– για την ανάδειξη των τριών επικρατέστερων υποψηφίων και στη συνέχεια, το Έκκλησιαστικό Έκλογικό Σώμα εξέλεξε ανάμεσά τους το νέο Πατριάρχη.

Το Έκκλησιαστικό Έκλογικό Σώμα αποτελείται από μέλη της Έθνικής Έκκλησιαστικής Συνέλευσης και

άρκετους λαϊκούς (πολιτικούς, επιχειρηματίες και ανθρώπους του πολιτισμού).

Δήλωση Μακαριωτάτου γιὰ τὴν ἐκλογή τῷ νέου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ

Πληροφορηθεὶς τὴν ἐκλογή τῷ νέου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Μία λαμπρὰ ἐκκλησιαστικὴ προσωπικότης τῆς Ἱεραρχίας τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, ὁ ἀπὸ Μολδαβίας Μητροπολίτης κ. Δανιήλ εἶναι ἀπὸ σήμερα ὁ νέος Πατριάρχης Ρουμανίας. Ἄνδρας νέος, μορφωμένος καὶ δραστήριος σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς ὁ νέος Πατριάρχης, προοιωνίζεται ἡμέρες δόξης καὶ μεγαλείου γιὰ τὴν Ἐκκλησία τους. Ὡς Μητροπολίτης ἀπέδειξε τοὺς εὐρεῖς ὀρίζοντές του, τὸν εὐρωπαϊκὸ προσανατολισμό του, τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸ ποίμνιό του, τὴν ὑποστήριξη τοῦ μοναχισμοῦ του,

τὴν προσήλωσή του στὰ πάτρια, τὴ σεμνότητά του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ὡς Πατριάρχης ὁ κ. Δανιήλ θὰ δικαιώσει τὴν ψῆφο κλήρου καὶ λαοῦ ποὺ τὸν ἀνέδειξε στὸ ὑψηλὸ του ἀξίωμα καὶ θὰ συνεχίσει τὴν λαμπρὰ παράδοση τῶν Πατριαρχῶν Ρουμανίας, ποὺ μέσα ἀπὸ δυσκολίες καὶ προβλήματα ὀδήγησαν τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας μὲ ἀσφάλεια σὲ εὐδαίμονες λιμένες. Στὸν ἀγαπητὸ ἀδελφὸ καὶ ἐγκάρδιο φίλο Πατριάρχη Δανιήλ σφίγγω τὸ χέρι καὶ τοῦ εὐχομαι καλὴ δύναμη καὶ καλὴ ἐπιτυχία στὸ βαρὺ του ἔργο. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ καλλιιεργήσει ἀκόμη περισσότερο τοὺς ἀμοιβαίους δεσμούς της μὲ τὴν ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας, καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας θὰ εἶναι ἀσφαλῶς πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ προκοπὴν τῶν χριστιανῶν μας. *Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Ἄξιος.*

(Ἀθήνα, 13 Σεπτεμβρίου 2007)

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΗ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 3405
Αριθμ.
Διεκπ. 1799

Ἀθήνησι 31η Αὐγούστου 2007

ΠΡΑΞΙΣ

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 παρ. 4, 9 παρ. 4 καὶ 42 παρ. 1, 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
 2. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 παρ. 4, 148 παρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 156/2002 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
 3. Τὴν ἀπὸ 31.8.2007 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Διορίζει τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Κύριλλον (κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνον) Μισιακούλην τοῦ Νικολάου, Ἀρχιγραμματεῦντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιγραμματέως Αὐτῆς (Κατηγορία ΠΕ, Κλάδος ΠΕ1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 156/2002 Κανονισμοῦ), ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ Κατηγορίας Εἰδικῶν θέσεων, ὡς κεκτημένον ἅπαντα τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας καὶ ἰσχυοῦσας διατάξεις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος

- † Ὁ Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων
- † Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ
- † Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ
- † Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος
- † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαῖος
- † Ὁ Παροναξίας κ. Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος
- † Ὁ Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος
- † Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας
- † Ὁ Δράμας κ. Παῦλος
- † Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν

† Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας

Καστοριά, σήμερα 5 Ἰουνίου 2007 καὶ ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 12.00 μ.μ. συνήλθε στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Σεραφεῖμ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

Σ' αὐτὸ παρευρέθησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ.κ. Σεραφεῖμ, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Γιαννουσαῖς, ὁ Πρωτοπρεσβ. Ἐλευθέριος Στυλίδης, ὁ Οἶκον. Μιχαὴλ Λιάνος, ὁ Δικηγόρος Ἡρακλῆς Κίτσος, ἡ Ἀναπληρώτρια Δ/τρια Δ.Ο.Υ. Καστορίας κ. Μαρία Θεοδώρου καὶ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Ἐπίτροπος κ. Δημήτριος Ἀβραμίδης.

Ἐπειδὴ ὑπῆρχε ἀπαρτία ἄρχισε ἡ συνεδρίαση. Χρὴν Γραμματέως ἐκτελοῦσε ὁ κ. Ἰωάννης Μεθυμάκης.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον λαβὸν ὑπ' ὄψει:

- α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
- β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».
- γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.
- δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, ποὺ τροποποιήθηκε δυνάμει τοῦ Νόμου 3263/2004 καὶ ὅπως αὐτὸς τροποποιήθηκε δυνάμει τοῦ Νόμου 3481/2006, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993, τὸ ὁποῖο καταργήθηκε μὲ τὸ Π.Δ. 334/2000 καὶ ὅπως αὐτὸ τροποποιήθηκε μὲ τὸ Π.Δ. 60/2007, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- ε. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/28.4.2004 ἐγκύκλιον σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις».

Ὅρίζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὁρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.
2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/198 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὁρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.
3. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985 ὁρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.
4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὁρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ συμβάσεως ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν

- των έργολαβιών, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καθυφθοῦν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.
5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσπυεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.
 6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθισομένης Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.
 7. Διαφωνίαι, αἵτινες τυχόν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 ποὺ τροποποιήθηκε δυνάμει τοῦ Νόμου 3263/2004 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
 8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.
 9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.
 10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς

Μελέτας, δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, ὅπως προβλέπεται αὐτὸ στὸ Νόμο 331/2005, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν Καστορίας καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

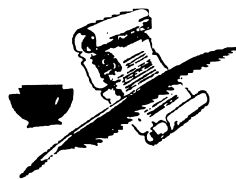
β. Ἡ Διευθύνουσα ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τῶν Μηχανικῶν: α) κ. Σμαροπούλου Σιδέρη, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, β) κ. Τζήμα Δημητρίου, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἡ ὁποία ἐνεργεῖ ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

γ. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον ὀρίζεται ἀποτελούμενον ἐκ τῶν: α) Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Γιαννουσᾶ, β) Πρωτοπρ. Ἐλευθερίου Στυλιῖδη, γ) κ. Ἀντώνη Κωσταρέλη, Τεχνολόγου Μηχανικοῦ, δ) κ. Γεωργίου Κωστᾶρα, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, ε) κ. Θεοδώρου Παπαθωμᾶ, Οἰκονομολόγου.

Ἡ παροῦσα πράξις νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Καστοριὰ τῇ 5ῃ Ἰουνίου 2007

† Ὁ Μητροπολίτης
Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ**

ΣΥΝΕΔΡΙΑ υπ' αριθμ. 275/30-5-2007

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου

Τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

**Κανονισμὸς περὶ συστά-
σεως Τεχνικῆς Ὑπηρε-
σίας Ἱερᾶς Μητροπόλε-
ως Φιλίππων, Νεαπόλε-
ως καὶ Θάσου**

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου ἔχον ὑπ' ὄψιν:

Α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146 Α),

Β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' αριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν»,

Γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων,

Δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τῶν «Κοινοτικῶν Πηλασίων Στήριξης» ἢ ἐξ ἐτέρας νομίμου πηγῆς,

Ε. Τὸ ὑπ' αριθμ. 1243/806/28-4-2004 Ἐγκύκλιον Σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,

ὀρίζει τὰ κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὰ καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὁποῖον γνωματεύει, εἰσνογεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν

υπό εκτέλεσιν έργων καὶ τυχὸν ἀνακουψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ’ αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθσομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωναίαι, αἵτινες τυχὸν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ’ ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τῆς γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ’ ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ

μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

11. Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

Α. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

Β. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ δύο Μηχανικῶν, ὀριζομένου ἐνὸς ἐκ τῶν δύο ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

Γ. Ὡσαύτως ὀρίζεται καὶ Τεχνικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ πέντε μελῶν.

12. Τὰ περὶ μελῶν, ἀρμοδιοτήτων καὶ ὀργανώσεως τῶν Τμημάτων καὶ ἄλλων συναφῶν μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας θεμάτων θὰ ρυθμισθοῦν διὰ κανονιστικῆς Πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ παροῦσα Πρᾶξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

† Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 §4, 29 §2 καὶ 59 §2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς υποχρεώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου πρὸς τὸ πλήρωμα αὐτῆς καὶ εἰδικώτερα πρὸς τοὺς δοκιμαζόμενους ἀπὸ τὸ γῆρας, τὶς ἀσθένειες καὶ τὴν οικονομικὴ ἀνέχεια ἀδελφούς μας.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 35/15.5.1990 Πράξη καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 98/22.5.2007 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσόστομου.

4. Τὴν ἀπὸ 2.6.2007 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν ἀπὸ 8.6.2007 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Περιστερίου Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ (ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ) Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ». Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπόμενου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ (ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ) Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ εὐθύνη αὐτῆς συνιστᾶται εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα, ἥτοι ἀνεξάρτητη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Θεραπευτήριον Χρονίων Παθήσεων (Γηροκομεῖον) ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος». Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐπίβληψη τοῦ Μητροπολίτου Περιστερίου καὶ διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι ἡ πόλη τοῦ Περιστερίου, θὰ στεγάζεται δὲ σὲ ιδιόκτητο ἐκκλησιαστικὸ οἶκημα, τὸ ὁποῖο ἀνεγείρεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἰδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμία: ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ (ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ) «Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Άρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ εὐαγοῦς τούτου Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ καὶ ἐξασφάλιση, χωρὶς ἐπιδίωξη ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους, σὲ κατὰλληλους καὶ εἰδικὰ ἐξοπλισμένους χώρους του, διαμονῆς, διατροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ κάθε ἐν γένει περίθαλψης, πνευματικῆς καὶ ψυχολογικῆς ὑποστήριξης καὶ συμπάραστας, ψυχαγωγίας, ἀπασχόλησης, προστασίας, φροντίδας καὶ περίθαλψης χρονίως πασχόντων ἐνηλίκων καὶ αὐτοεξυπηρετούμενων προσώπων τῆς τρίτης ἡλικίας καὶ τῶν δύο φύλων, κατὰ προτίμηση αὐτῶν ποὺ κατάγονται ἢ διαμένουν στὴ Μητροπολιτικὴ περιφέρεια Περιστερίου, χωρὶς νὰ ἀποκλείονται καὶ ἄλλοι προερχόμενοι ἀπὸ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀσθενῶν γίνεται ὕστερα ἀπὸ γνωμάτευση εἰδικοῦ ἱατροῦ γιὰ κάθε περίπτωσι ἀπὸ Κρατικὸ Νοσοκομεῖο ἢ Ι.Κ.Α καὶ με βεβαίωση ὅτι δὲν πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὸ νόσημα ἢ ἀπὸ ψύχωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Άρθρον 3

Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο

1. Τὸ Ἰδρυμα λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐπίβλεψη καὶ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου καὶ διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς (7μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.), τὸ ὁποῖο συγκροτοῦν:

α) Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Περιστερίου, ὡς Πρόεδρος, ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δ.Σ.

β) Ὁ ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ ἐκάστοτε Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος ἢ ἄλλος προσοντούχος Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὀριζόμενος ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρῶναι αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.

γ) Πέντε (5) μέλη ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ (ἄνδρες ἢ γυναῖκες), ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διακρίνονται γιὰ τὴν εὐσέβεια, τὸ ἥθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους, καθὼς καὶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω ἔξι (6) τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῶν παραγράφων 1β καὶ 1γ τοῦ παρόντος ἄρθρου) διορίζονται διὰ Πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου. Ἡ θτεία τούτων ὀρίζεται τριετὴς δυναμένη νὰ ἀνανεωθεῖ, τὸ δὲ ἀξίωμα αὐτῶν εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ παραιτοῦνται ἢ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ δὲν συμμετέχουν ἀδικαιολόγητα σὲ περισσότερες ἀπὸ τέσσερις συνεχεῖς συνεδριάσεις ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση με τὸν σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται με νέα μέλη ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

Άρθρον 4

1. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του, ἐκλέγει δὲ τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία αὐτοῦ.

2. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικὰ κάθε δύο μῆνες καὶ ἔκτακτα ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου, ἢ ὁποῖα ἀναγράφει καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερήσιας διάταξης ἢ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του.

3. Τὸ Δ.Σ. βρῖσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ὀπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του καὶ τέσσερα (4) τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του.

4. Κατὰ τὴς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικὰ στὰ ὁποῖα καταχωροῦνται οἱ ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνονται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπόψεις τῶν μειοψηφούντων μελῶν. Τὰ πρακτικὰ δὲ αὐτὰ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ παρόντα μέλη.

5. Στὴς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. μετέχει ἄνευ δικαιώματος ψήφου καὶ ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ἰδρύματος, ποὺ διορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. Εἰσγγεῖται δὲ τὰ θέματα τῆς ἡμερήσιας διάταξης, ἢ ὁποῖα κοινοποιεῖται ἐγκαίρως στὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς συνεδρία.

6. Τὰ Πρακτικὰ ἐκάστης συνεδρίας ἐπικυρώνονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπομένη συνεδρία κατα-

χωρούμενα μερίμνη τοῦ Γραμματέως σὲ εἰδικὸ Βιβλίον Πρακτικῶν.

ἄρθρον 5

Ἄρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

1. Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται ὅλες τὶς ὑποθέσεις τοῦ Ἰδρύματος σύμφωνα μὲ τὶς ἐκάστοτε ἰσχύουσες διατάξεις.

2. Ψηφίζει τὸν προϋπολογισμό, ἀπολογισμό καὶ ἰσολογισμό τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ τὶς δαπάνες λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον. Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμό ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ οικονομικὸ ἔτος, τὸ ὁποῖο ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

3. Διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

4. Καταρτίζει Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ Λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Προσωπικοῦ στὰ τμήματα Διοικήσεως, Ἰατρονοσηλευτικοῦ, Βοηθητικοῦ καὶ Εἰδικοῦ Προσωπικοῦ, τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀνωτέρω θέσεων, τῶν ἀρμοδιοτήτων ἐνὸς ἐκάστου τμήματος, τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, ἐπεξεργάζεται τούτον, τροποποιεῖ αὐτὸν ὅταν κρίνει ἀναγκαῖο καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν πιστὴ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

5. Ἐγκρίνει τὴν εἰσαγωγὴ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καὶ ὀρίζει τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ εἰσαγωγῆς.

ἄρθρον 6

Ἄρμοδιότητες τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος:

1. ἔχει τὴν ἐποπτεία ὀργάνωσης, διοίκησης, λειτουργίας, διαχείρισης καὶ διάθεσης τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, τὴν ἀξιοποίηση τῶν περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν εὐαγῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑπογράφει ὄλη τὴν ἀλληλογραφία, τὰ οικονομικῆς φύσης καὶ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα (συμβόλαια καὶ τὶς συμβάσεις αὐτοῦ κ.λπ.).

3. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἴδρύματα, Ὄργανισμοὺς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα.

4. Προσκαλεῖ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου στὶς συνεδριάσεις, καταρτίζει μὲ τὸν Διευθυντὴ τὴν ἡμερησία διάταξη καὶ ὑπογράφει τὴν πρόσκληση στὴν ὁποία ὀρίζεται ὁ τόπος, ἡ ἡμερομηνία καὶ ἡ ὥρα τῆς συνεδρίας.

5. Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ Ἐντάγματα Πληρωμῶν καὶ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων.

6. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος: Ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος σὲ ὅλες τὶς παραπάνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

ἄρθρον 7

Ἄρμοδιότητες Ταμίου - Γραμματέως

1. α) Ὁ Ταμίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔχει τὴν ἐποπτεία ὄλων τῶν οικονομικῶν θεμάτων, προσυπογράφει τὰ Ἐντάγματα Πληρωμῶν, τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαιτήτων οικονομικῶν πόρων μὲ στόχο τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

β) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὸ Βιβλίον Ταμείου καθὼς καὶ τὰ τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν.

γ) Εἰσπράττει μὲ τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων, τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Διευθυντὴ, κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος καὶ διενεργεῖ τὶς πληρωμὰς ποὺ ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. μὲ τριπλότυπα Ἐντάγματα πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλῃσθε καὶ πάσης φύσεως οικονομικὰ ἔγγραφα μὲ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Διευθυντὴ.

δ) Εὐθύνεται γιὰ τὴν φύλαξη τοῦ Ταμείου τοῦ Ἰδρύματος, τῶν χρεωγράφων καὶ ὄλων τῶν οικονομικῶν ἐγγράφων, κρατεῖ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ., γιὰ τὴν κάλυψη τῶν τρεχου-

σών και έκτάκτων αναγκών, και καταθέτει τὸ πλεόνασμα σὲ μία ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλιν τοῦ Περιστερίου (σὲ λογαριασμοὺς Ταμιευτηρίου) στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ σὲ λογαριασμοὺς προθεσμίας λαμβανομένων ἀποδείξεων βεβαιώσεως τῶν τόκων καὶ καταχωριζομένων στὰ ἔξοδα. Διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων, τὶς τελευταῖες μόνο μὲ ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου.

ε) Καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει ἐγκαιρὰ στὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὰ ὑπόλοιπα Διαχειριστικὰ Βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν προμήθεια ἐξοπλισμοῦ, τροφίμων κ.ἄ. τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηρεῖ τὸ βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριῶν καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐγκαιρὴ ὑπογραφή των, ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. Τηρεῖ τὸ πρωτόκολλο καὶ ἐνημερώνει τὰ μνητῶνα τοῦ Ἰδρύματος. Διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ θέση του εἶναι ἄμισθος.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ χρηματικὴ καὶ κάθε ἄλλη προσφορὰ δωρητῶν.
2. Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ πάσης ἄλλης κρατικῆς ἀρχῆς, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοίκησης, καθὼς καὶ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ σχετικὰ κονδύλια εἰδικῶν προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης κ.λπ.
3. Τὰ νοσήλια ἀσφαλιστικῶν ταμείων.
4. Οἱ δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, εἰσφορές, ἔρανοι καὶ χρηματοδοτήσεις ἀπὸ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα.
5. Τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἔξοδα διαμονῆς καὶ περιθάλψεως τῶν ἀσθενῶν, τὰ ὁποῖα καταβάλλουν οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὶς συντάξεις τους ἢ ἀπὸ τυχόν περιουσιακὰ τους στοιχεῖα ἢ τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεία τους ἢ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν ἢ τέλος ἡ κοινωνικὴ κρατικὴ πρόνοια.
6. Τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναγραφόμενα κονδύλια εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

7. Τόκοι ἀπὸ καταθέσεις σὲ Τράπεζες ἢ ἄλλους πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς.

8. Κάθε ἄλλο νόμιμο ἔσοδο.

9. Οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι περιθάλητονται δωρεάν.

ἄρθρον 9

Διάθεσις τῶν Πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται:

1. Γιὰ τὴν διατροφή καὶ τὴν περίθαλψη τῶν ἀσθενῶν.
2. Γιὰ τὴν μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ.
3. Γιὰ τὶς δαπάνες τῶν κοινοχρήστων.
4. Γιὰ τὶς ἐπισκευὲς καὶ ἀνακαινίσεις τοῦ κτιρίου.
5. Γιὰ τὴν ἐξόφληση κάθε ὀφειλῆς τοῦ Ἰδρύματος ποὺ ἀναγράφεται στὸν Προϋπολογισμό.

ἄρθρον 10

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίᾳ διαχείριση, τηρεῖ δὲ τὰ ἀπαραίτητα ἀπὸ τὸ νόμο διαχειριστικὰ βιβλία, ἧτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
2. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ ὅλλες οἱ ἀποφάσεις καὶ πράξεις του.
3. Βιβλίον Ὑλικῶν, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος.
4. Βιβλίον ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (κτηματολογίου), στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ στοιχεῖα ἀκινήτων ποὺ ἀνήκουν στὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὸ ὁποῖο εἶναι θεωρημένο σύμφωνα μὲ ὅσα προβλέπει ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία.
5. Διπλότυπα Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάληματα Πληρωμῶν ἀριθμημένα καὶ θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Μητρόπολη.
6. Βιβλίον Ταμείου ἀριθμημένο καὶ θεωρημένο ἀπὸ τὴν οἰκεία Μητρόπολη.
7. Βιβλίον Εἰσαγωγῆς - Ἐξόδου ἀσθενῶν καὶ ἱστορικοῦ Μητρώου αὐτῶν.
8. Τὰ ἀναγκαῖα βιβλία γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχειρήσεως τῶν μισθώσεων, βιβλίον ἀποθήκης τροφίμων καὶ ὑλικῶν, βιβλίον ἐλέγχου σιτιζομένων κ.λπ.

Άρθρον 11

Τρόφιμοι του Ίδρύματος

1. Στο Ίδρυμα εισάγονται ύστερα από αίτησή τους ηλικιωμένοι, έγκαταληλμένοι ή άπροστάτευτοι, καθώς και άτομα, αύτοεξυπηρετούμενα ή μη δυνάμενα να αύτοεξυπηρετηθούν, άρρενα ή θήηα, άποδεδειγμένα άναξιοπαθούντα, άδιακρίτως ήλικίας, τὰ όποία έχουν άνάγκη φροντίδας και συμπάράστασης, τήν όποία άδυνατούν να τούς τήν προσφέρουν συγγενικά τους πρόσωπα, τής καταστάσεώς τους πιστοποιουμένης ως κατωτέρω άναφέρεται.

2. Η εισαγωγή τών τροφίμων γίνεται με άπόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος ύστερα από έγκριση τής σχετικής αίτησης του ενδιαφερομένου και με σχετική αιτιολογημένη εισήγηση του Διευθυντή, ό όποιος συγκεντρώνει και όλα τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Δικαιολογητικά εισαγωγής είναι:

α) Αίτηση εισαγωγής ύπογεγραμμένη από τόν ίδιο τόν ενδιαφερόμενο ή σε περίπτωση άδυναμίας του, ή όποία θα πιστοποιείται ιατρικά, από τόν πλησιέστερο συγγενή αυτού ή σε περίπτωση μη ύπάρξεως αυτού από κοινωνικό λειτούργο τής Κοινωνικής Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ενός έκ τών πλησιεστέρων συγγενών του αίτούντος με ύπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986, όπως ισχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικό υγείας από δημόσιο νοσοκομείο ό-τι δέν πάσχει από μολυσματικό μεταδοτικό νόσημα.

δ) Πιστοποιητικό γεννήσεως ή επικυρωμένη φωτοτυπία τής ταυτότητάς του.

ε) Συστατική έπιστολή του ιερέως τής ένορίας του αιτούντος που να πιστοποιεί τήν κατάσταση του ενδιαφερομένου.

στ) Σύντομο βιογραφικό σημείωμα τής οικογενειακής κατάστασης του ενδιαφερομένου καθώς και τής οικονομικής του κατάστασης με ύπεύθυνη δήλωση και αντίγραφο τών φορολογικών δηλώσεων τών τελευταίων τριών έτών.

ζ) Ιατρικό ιστορικό από τόν προσωπικό ιατρό του αιτούντος, στο όποίο θα παρέχονται πληροφορίες για τήν κατάσταση τής υγείας του, τών φαρμάκων που λαμβάνει και όποιες άλλες άπαραίτητες, κατά τήν κρίσή του, πληροφορίες. Έπιπλέον, στο ιατρικό πιστοποιητικό δέον να αναγράφεται ή αιτία του χρονίου νοσήματος και ή άναγκαιότητα τής ιδρυματικής περίθαλψης του άσθενούς σε άνάλογο ίδρυμα, ότι δέν πάσχει

άπό μολυσματική μεταδοτική νόσο ή άλλο νόσημα που χρήζει ειδικής νοσηλείας καθώς και ότι δέν πάσχει από ψυχοκινητικές διεγέρσεις, καθιστάμενος άνήσυχος και άκατάλληλος για συμβίωση.

η) Ύπεύθυνη δήλωση περι τής άποδοχής τής συνεισφορής ποσοστού τής συντάξεώς του ή μέρους τών εισοδημάτων του ή άκινήτου περιουσίας του στο Ίδρυμα, στην περίπτωση που ό τρόφιμος έχει τή δυνατότητα αύτή. Τò ποσό τής συνεισφορής καθορίζεται με άπόφαση του Δ.Σ. μαζί με τήν έγκριση τής αίτησης και άφου συνεκτιμηθούν όλα τὰ προσωπικά στοιχεία του ενδιαφερομένου.

3. Όλα τὰ προαναφερθέντα έγγραφα φυλάσσονται άπόρρητα στο φάκελο του τροφίμου, με άπόλυτη ευθύνη του Διευθυντού και χρησιμοποιούνται άυστηρά για τις άνάγκες του Ίδρύματος.

Άρθρον 12

Διαβίωση τροφίμων

α. Όλοι οί τρόφιμοι έχουν ίσα δικαιώματα και ύποχρεώσεις. Παράπονα αυτών έναντι του προσωπικού έξετάζονται από τόν Υπεύθυνο, ό όποιος έχει τήν ύποχρέωση να επιλύει τις διαφορές σε συνεργασία με τόν Πνευματικό πατέρα του Ίδρύματος. Ό Ύπεύθυνος για σοβαρά προβλήματα άναφέρεται στο Δ.Σ. ή έφόσον πρόκειται περι έπειγούσης περιπτώσεως στον Πρόεδρο. Στους τρόφιμους άπαγορεύεται άυστηρά ή εισαγωγή οίονπνευματωδών ποτών στο Ίδρυμα ως και ή έντός τών δωματίων παρασκευή φαγητού. Άδεια άπουσίας έκ του Ίδρύματος θα δίδεται έκ του Υπευθύνου και θα καταγράφεται σε ειδικό βιβλίο. Όλοι οί τρόφιμοι πρέπει να είναι εύπρεπώς ένδεδυμένοι καθ' όλη τήν ήμέρα με τή βοήθεια του προσωπικού.

β. Οί ώρες φαγητού καθορίζονται από τò Δ.Σ. άνάλογα τήν έποχή του έτους όπως και οί ώρες ήσυχίας τών τροφίμων. Τò είδος τής τροφής προγραμματίζεται από τόν Υπεύθυνο και τόν διαιτολόγο για τις δίαιτες τών τροφίμων, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Ιατρού. Ειδική τροφή παρασκευάζεται για τούς άκολληθούντες ειδική δίαιτα.

γ. Κάθε τρόφιμος ό όποιος παραβαίνει τόν κανονισμό ή συμπεριφέρεται κατά τρόπο αντίβαίνοντα προς τήν καλή λειτουργία του Ίδρύματος και τήν ήσυχία τών υπολοίπων τροφίμων, έπιπλήττεται και άν συνεχίζει, λαμβάνει γνώση τò Δ.Σ., τò όποίο έξετάζει αύτό.

Άρθρον 13

Ίατροφαρμακευτική περίθαλψη

α. Κατά την εισαγωγή τροφίμων στο Ίδρυμα πρέπει να γίνουν διάφορες ιατρικές εξετάσεις (μικροβιολογικές, καρδιολογικές και ό,τι άλλο χρειαστεί). Ό κάθε τρόφιμος θα έχει φάκελο που θα περιλαμβάνει λεπτομερώς όλες τις εξετάσεις και τα φάρμακα και γενικά όλες τις μεταβολές που θα γίνουν με έντολές των Ίατρών.

β. Εάν η κατάσταση κάποιου τροφίμου είναι τέτοια ώστε να αντενδείκνυται η παραμονή του στο Ίδρυμα, εισάγεται σε Νοσοκομείο, και ειδοποιούνται άμεσα οι συγγενείς του για να αναλάβουν την φροντίδα του στο Νοσοκομείο.

γ. Σε περίπτωση θανάτου τροφίμου που δεν έχει συγγενείς τὰ έξοδα για τὴν ταφή του αναλαμβάνει τὸ Ίδρυμα. Σε ἄλλη περίπτωση θα ειδοποιούνται οἱ συγγενεῖς τοῦ τροφίμου για νὰ τὸν παραλάβουν καὶ νὰ τακτοποιήσουν τὶς ὑποχρεώσεις τους πρὸς τὸ Ίδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 14

Ευεργέτες - Δωρητὲς

1. Ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ίδρυματος ἀνακηρύσσονται δωρητὲς ὅσοι προσφέρουν ποσὸ ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) Εὐρώ. Ευεργέτες ὅσοι προσφέρουν σαράντα χιλιάδες (40.000) Εὐρὼ καὶ μεγάλοι ευεργέτες ὅσοι προσφέρουν ἑκατὸ χιλιάδες (100.000) Εὐρὼ.

2. Ἡ ἀπόφαση χαρακτηρισμοῦ, καταγράφεται στὸ εἰδικὸ βιβλίο πρακτικῶν καὶ ἐπιδίδεται στὸν ἐνδιαφερόμενο σὲ ἔπαινο καὶ ἀνάμνηση. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν μνημονεύονται στὰ δίπτυχα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἰδρυματος.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ὀρίζεται μία ἡμέρα ἐτησίως κατὰ τὴν ὁποία τελεῖται μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν ευεργετῶν καὶ δωρητῶν τοῦ Ἰδρυματος.

Άρθρον 15

Σφραγίδα τοῦ Ἰδρυματος

Τὸ Ίδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλική, μὲ τρεῖς ὁμόκεντρος κύκλους, στὸ μεσοδιάστημα τῶν ὁποίων ἀνα-

γράφεται ὁ τίτλος τοῦ Ἰδρυματος: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ - ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ (ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ) ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ». Στὸ κέντρο ἀπεικονίζεται ἡ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Άρθρον 16

Κατάργηση τοῦ Ἰδρυματος

1. Τὸ παρὸν Ίδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ πρόταση καὶ ὁμόφωνη ἀπόφαση παρουσία ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρυματος καὶ ἔγκριση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του καὶ καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία του.

2. Σε περίπτωση καταργήσεως τοῦ Ἰδρυματος ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία του περιέρχεται αὐτοδίκαια στὴν Ἱερά Μητρόπολη Περιστερίου καὶ δύναται νὰ διατεθεῖ γιὰ ὁποιοδήποτε παρεμφερῆ σκοπὸ.

Άρθρον 17

Τροποποίηση Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρυματος γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 18

Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς

Μὲ ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ που καταρτίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρυματος καθορίζονται λεπτομερώς τὰ σχετικὰ μὲ τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρυματος καὶ εἰδικότερα ὅσα ἀφοροῦν στὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ, τὸν πειθαρχικὸ ἔλεγχο, τὸν ἔλεγχο τῶν δαπανῶν καὶ τὴν ἐν γένει διαχείριση τῶν οικονομικῶν, τὸν καθορισμὸ ὀρίου ἡλικίας καὶ καταστάσεως υγείας τῶν εἰσαγομένων, τὴν ἱατρικὴ παρακολούθηση καὶ περίθαλψη τῶν ἀσθενῶν, τὸν καθορισμὸ τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων τῶν τροφίμων καὶ τοῦ προσω-

πικοῦ, τῆ διαδικασίᾳ βεβαίωσις καὶ ἐπιβολῆς τῶν ἀναγκαίων κυρώσεων καὶ ὅ,τι ἄλλο κριθεῖ ἀπαραίτητο κατὰ τὴ λειτουργία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ἄρθρον 19 Μεταβατικὲς Διατάξεις

Γιὰ κάθε θέμα μὴ προβλεπόμενο ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ περὶ τῆς Διοικήσεως, Διαχειρίσεως καὶ Λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος ἀποφασίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου, ὡς Πρόεδρος αὐτοῦ.

ἄρθρον 20

Ἡ διοίκηση καὶ διαχείριση τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἱδρύματος κατὰ τὸν χρόνο ποὺ διακοῦν οἱ ἐργασίαι ὁλοκληρώσεως τῆς ἀνεγέρσεώς του καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτοῦ ὑπάγεται στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀρμόδιο νὰ ἀποφασίζει γιὰ τὶς ἐργασίαι καὶ τὶς δαπάνες ἀνακαίνισις, ἐξωραϊσμοῦ, ἐξοπλισμοῦ

καὶ ἄλλων συναφῶν, ἐφαρμόζοντας τὶς ἐπιμέρους διατάξεις τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 21 Ἴσχυς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 22 Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα, 8 Ἰουνίου 2007

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν
Ἄρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 2844
Ἀριθμ. Διεκπ. 1826

Ἀθήνησι 3η Σεπτεμβρίου 2007

ΠΡΑΞΙΣ

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
 2. Τὸ ἄρθρον 6, παράγρ. 1 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 47/1973 Κανονιστικῆς Διατάξεως, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 7/1970 Κανονισμοῦ.
 3. Τὴν ἀπὸ 31.8.2007 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἀποφασίζει

Ἐγκρίνει τὸν διορισμὸν τῶν κάτωθι ὡς μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος «*Παναγία Σουμελά*» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης ἐπὶ τριετῆ θητεία ἀρχομένη ἀπὸ 15.8.2007.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

1. Τανιμανίδης Γεώργιος
2. Μπίρδας Ἀθναγόρας
3. Ἀποστολίδης Χαράλαμπος
4. Γιακουσιδίδης Εὐθύμιος
5. Σωτηριάδης Κωνσταντῖνος
6. Κουγιουμτζίδης Σταῦρος
7. Δημητριάδου Ἀνατολή
8. Χαριτωνίδης Σάββας
9. Τσαπικίδης Σταῦρος
10. Πετρίδης Ἰωάννης
11. Μωυσιάδης Ἰωάννης

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

1. Ἀνθρακόπουλος Παντελής
2. Ἀνθόπουλος Διονύσιος
3. Παπαδόπουλος Παναγιώτης
4. Μιχαηλίδης Παναγιώτης
5. Λειβαδόπουλος Κωνσταντῖνος
6. Κουλασουζίδης Γεώργιος
7. Κωνσταντινίδου Νόρα
8. Παπαδοπούλου Σοφία
9. Κυριακίδης Γεώργιος
10. Ποταμόπουλος Παναγιώτης
11. Μωυσιάδης Νικόλαος

Τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπουσιάζοντος

† Ὁ Λαγκαδᾶ Σπυρίδων Προεδρεύων

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου Σεραφεῖμ

† Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων Σεραφεῖμ

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Προκόπιος

† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος Βαρθολομαῖος

† Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος

† Ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος

† Ὁ Κεφαλληνίας Σπυρίδων

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Βαρνάβας

† Ὁ Δράμας Παῦλος

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Παῦλος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Διορισμὸς Μελῶν Δ.Σ.
Ἰδρύματος «ΠΑΝΑΓΙΑ
ΣΟΥΜΕΛΑ»

**ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ
ΣΦΑΛΜΑΤΟΣ**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Τὰ ἐδάφια γ' καὶ στ' τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τ. Ἰουλίου 2007, σελίς 572, διορθοῦνται ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἐδάφιον γ' ἀπὸ τὸ ἐσφαλισμένον:

«γ) Ποσοστὸν 10% ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων ἐκάστου Ε.Φ.Τ., Κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα, καὶ ποσοστὸν 35% ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ», ὀριζομένης ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου».

Εἰς τὸ ὀρθόν:

«γ) Ποσοστὸν 10% ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα».

Τὸ ἐδάφιον στ' ἀπὸ τὸ ἐσφαλισμένον:

«στ.) Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ τῶν φιλοanthρώπων καὶ τὰ ἐξ Ἐράνων καὶ τῶν δισκοφοριῶν προερχόμενα ἔσοδα».

Εἰς τὸ ὀρθόν:

«στ.) Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ τῶν φιλοanthρώπων καὶ τὰ ἐκ τοῦ Ἐράνου τῆς ἀγάπης καὶ τῶν δισκοφοριῶν προερχόμενα ἔσοδα».

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Προφήτου Ἡλιοῦ Μύρου,

Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Τερψιθέας,

Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Τρυπηλάς,

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστιάνων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσό-
ντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν
ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν
θέσεων.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 28ῃ Ἰουνίου 2007

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Προκηρύξεις

Ἱερῶν Μητροπόλεων:

Τριφυλίας
καὶ Ὀλυμπίας

Τρίκκης
καὶ Σταγῶν

Κίτρους
καὶ Κατερίνης

Κυθήρων
καὶ Ἀντικυθήρων

Ἄρτης

Μηθύμνης

Ν. Κρήνης
καὶ Καλαμαριάς

Κερκύρας
Παξῶν καὶ Διαποντίων
Νήσων

Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Προφήτου Ἡλιοῦ Δέσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσό-
ντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν
ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Τρικάλῳ τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2007

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολαίου Οἰχαλίας,

Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἐλευθεροχωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσό-
ντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν

ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τρικάλῳ τῆ 27ῆ Αὐγούστου 2007

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους καὶ Κατερίνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Ἀνδρέου Αἰγινίου Πιερίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβληπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κατερίνῃ τῆ 3ῆ Ἰουλίου 2007

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρωσιν μιᾶς κενῆς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου, κατηγορίας ΤΕ Κλάδου Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ ἐπὶ βαθμοῖς Δ - Α, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς εἰκοσαμέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ καὶ τὴν τοπικὴν ἐφημερίδα «ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ» ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων (Χώρα Κυθήρων) κατὰ τὰς ὥρας 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἑκάστην, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ συνημμένου Βιογραφικοῦ Σημειώματος.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως, δεόν ἵνα ἔχωσι καὶ τὰ λοιπὰ δι' Ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον προσόντα, ὅπως ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 48/3.4.1978 τ. Α').

Διὰ πλείονας πληροφορίας: τηλ. 27360-31202, κ. Ἰάκωβος Παστός.

Ἐν Κυθήροις τῆ 11ῆ Ἰουλίου 2007

† Ὁ Κυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἴαρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Πρωτοκ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου

Κομμένου Ἴαρτης,

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Βουλιαγμένου Ἴαρτης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἴαρτῃ τῆ 10ῆ Αὐγούστου 2007

† Ὁ Ἴαρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἴαρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Παντοκράτορος Ἴαρτης,

Ἁγίου Δημητρίου Ἴαρτης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβληπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἴαρτῃ τῆ 3ῆ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Ἴαρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις ἸΑρτις

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου ἸΑρτις,

Ἁγίου Γεωργίου ἸΑρτις,

Ἁγίου Γεωργίου Ζυγοῦ ἸΑρτις,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν ἸΑρτιῇ τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ ἸΑρτις ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μνηθύμνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Καλλιθονῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλλιθονῇ τῇ 23ῃ Ἰουλίου 2007

† Ὁ Μνηθύμνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ν. Κρήνης καὶ Καθαμαριᾶς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ

ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου - Ἐπανομῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμαριᾷ τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καθαμαριᾶς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14, παρ. 2, καὶ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 2190/1994 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/463/20440/16.8.2007 ἀπόφασιν τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαιρέσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14, 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρως μίας (1) θέσεως Κλάδου ΔΕ Ὁδηγοῦ Αὐτοκινήτου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ Κανονισμῶν προσόντων καὶ ἀνάλογον προϋπηρεσίαν εἰς ἀντίστοιχον θέσιν, ὅπως ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ἐν Κερκύρῃ, τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου 2007

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 36/2007 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὴν Διακονικὴν θέσιν τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου» Σταθιοῦ Κυδωνίας, προσκαλοῦμε δὲ ὅσους ἔχουν τὰ κανονικὰ

καὶ νόμιμα προσόντα νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 26ῆ Ἰουνίου 2007

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 39/2007 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγίου Νικολάου» Ὁρθοῦνιου Κυδωνίας, προσκαλοῦμε δὲ ὅσους ἔχουν τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 17ῆ Ἰουλίου 2007

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 44/2007 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὰς θέσεις τῶν Ἱεροκηρύκων τῶν Ἑνοριῶν: α) τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ «Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου» Χανίων καὶ β) «Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης», Νέας Χώρας Χανίων, προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουηομένους καὶ ἔχοντας ἔχουν τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα, ἐὰν ἐπιθυμοῦν, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 2ῆ Ἰουλίου 2007

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 43/17.7.2007 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν Ἑνοριῶν: 1) «Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Χανίων (β. θέσις) 2) «Ἁγίου Νικολάου» Μεϊντανίου Χαλῆπας Χανίων (β. θέσις) 3) «Ἁγίας Αἰκατερίνης» Νέας Χώρας Χανίων 4) «Ἁγίου Γεωργίου» Κατσιφαριανῶν, 5) «Προφήτου Ἡλιοῦ» Καθιανῶν Κυδωνίας 6) «Γενεσίου τῆς Θεοτόκου» Γέρο Λάκκου Κυδωνίας, 7) «Ἁγίου Ἰωάννου Προδόμου» Μανωλιοπούλου Κυδωνίας 8) «Ἁγίου Δημητρίου» Ράμνης Ἀποκορώνου, προσκαλοῦμε δὲ τοὺς ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 17ῆ Ἰουλίου 2007

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 53/2007 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὴν κενὴν διακονικὴν θέσιν τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγίου Νικολάου» Βάμου Ἀποκορώνου, προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουηομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 20ῆ Αὐγούστου 2007

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

